

MĚSÍČNÍK ROZTOK A ŽALOVA

7-8/2017

ODRAZ

**60 let muzea
v Roztokách**

(str. 11-19)



Anabáze
se zápachem
(str. 6)

Stromořadí
u vodárny
(str. 26)

Posilte
město
(str. 31)

LEXXUS



NOVÁ ETAPA V PRODEJI



B

- Řadové domy, dvojdomy i samostatné rodinné domy
- Skvělá dopravní dostupnost do Prahy
- Velmi klidná lokalita v blízkosti přírodního parku

www.zahrady-roztoky.cz

 info@lexxus.cz

 222 267 805

OBSAH:

ÚVODEM

Poločas | J. Drda 3

INFORMACE Z RADNICE

Slovo starosty | J. Jakob 4

Poslední předprázdninové zastupitelstvo | J. Drda 4

Co nového přineslo červnové jednání rady | M. Šlancarová 5

Příspěvek seniorům 5

Budete letos slavit zlatou nebo diamantovou svatbu? 5

Vítání dětí v Roztokách | I. Korunková 5

Anabáze se zápachem | J. Drda 6

Volební kampaň v Odrazu nebude | J. Drda 7

Z deníku Městské policie 7

Roztoky | P. Vevera 7

Prodloužení trasy linky č. 350 | M. Příkryl 10

10

TÉMA MĚSÍCE

Jubileum Středočeského muzea v Roztokách u Prahy | I. Kubečková 11

Slovo ředitelky | Z. Suchánková 12

Muzeum v Roztokách slaví 60 let od svého vzniku | S. Boloňský 13

13



Z muzejního zákulisí vážně i nevážně | I. Kubečková, M. Šášinková 15

Muzeum v obrazech 16

Jiří Bayer se zasloužil o město Roztoky | S. Boloňský 17

Vzpomínka na PhDr. Ivanou Vojtěchovskou | D. Daněček 18

Jak jsem zblajznul páva | S. Boloňský 19

19

18

19

18

19

20

20

21

22

22

22

22

22

24

24

25

26

27

27

28

28

29

30

30

30

Poločas



Letní Odras k vám přichází v době, kdy je léto ve své polovině. Je tak trochu rozmarné, ale toho deště je podstatně méně, než bývalo zvykem v době, než se věta „Tento způsob léta zdá se mi být poněkud nešťastným“ stala okřídleným rčením.

Souvislé letní lijáky jsou nahrazeny krátkými přívalovými dešti, po nichž se voda nestačí vsáknout do vyprahlé půdy a odteče kamsi do moří. V některých oblastech naší země už

je sucho kalamitní, ale hladina spodních vod klesá všude.

V Roztokách zatím, pokud vím, tento deficit není příliš znatelný, ale obávám se, že všeho do času a že se budeme muset naučit s vodou daleko lépe hospodařit.

Paradoxně za pár dnů uplyne 15 let od povodně, jež zasáhla spodní Roztoky měrou, na kterou nebyl nikdo připraven, a kdy se voda projevila jako živel nikoli životadárný, ale ničivý. Paní kronikářka Weberová nám ve fotografiích připomene tehdejší obraz zkázy.

Ústředním tématem čísla je však šedesáté výročí založení Středočeského muzea v Roztokách. Pro mnohé čtenáře, zejména pro ty mladší nebo přistěhovavší se, možná bude překvapení, že roztocký zámeček byl na pokraji zániku dávno před povodněmi, že chybělo málo, a žádný zámeček by nebyl.

Naštěstí se tak nestalo a Středočeské muzeum je dnes roztockou kulturní baštou.

Přejeme mu i nadále hodně elánu a invence.

Jaroslav Drda

ŽIVOT VE MĚSTĚ

Posilte město s projektem Roztocké venkovní posilovny | V. Kořínek 31

Klub seniorů po rekonstrukci opět otevřen | V. Drdová 33

Aktivita SPCCCH Roztoky | V. Drdová 33

Rekordman roku 34

Výstup na Řivnáč 34

Poděkování Mysliveckému sdružení HUBERTUS 34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

34

Albert bude dočasně uzavřen

Prodejna Albert na Tyršově náměstí bude z důvodu celkové rekonstrukce dne 6. 8. od 14 hodin uzavřena. Znovu otevřena bude 23. 8. 2017 v 7 hodin.

ODRAZ č. 7-8 vychází 28. 7. 2017, uzávěrka tohoto čísla 13. 7. 2017, uzávěrka dalšího čísla 31. 8. 2017.

Vydává: Městský úřad Roztoky, IČ 00241610

Adresa redakce: Odras, nám. 5. května 2,

252 63 Roztoky

e-mail: mu@roztoky.cz,

www.roztoky.cz

Periodikum je v evidenci MK ČR

pod č. MKČR E 13632.

Odpovědný a technický redaktor: Jaroslav Drda

(drda@roztoky.cz)

Redakční rada: Eva Frindtová – předsedkyně,

Michal Příkryl – místopředseda,

Stanislav Boloňský, Jaroslav Huk,

Marcela Jungwirthová, Vít Calta, Matěj Ivan

Sazba: Bogdan Tkaczyk

Tisk: dot. Design Studio, s. r. o., České Budějovice

Náklad 3900 výtisků

Fotografie na titulní straně: Jan Žirovnický

Přebírání obsahu jinými periodiky a servery

se řídí autorským zákonem.

Přebírání označených příspěvků je zapovězeno.



Slovo starosty

Vážení spoluobčané, je doba prázdnin, a přestože je především čas dovolených, podělím se s Vámi o několik informací o dění ve městě.

Nové školky budou otevřeny později

Ačkoli jsem byl optimistický, že se nám podaří otevřít alespoň jednu novou třídu mateřské školky od září, bohužel k tomu dojde o několik měsíců později. Důvodů je hned několik. Neustále čekáme na rozhodnutí o udělení dotace na stavbu nových tříd v Palackého ulici. Žádost jsme podali již více než před rokem a rozhodnutí pořád neznáme. Věřím, že se kladné stanovisko dozvíme v řádu týdnů a že se tedy čekání vyplatí.

V tomto „školkovním“ areálu v Palackého ulici jsme v minulých měsících postavili novou budovu s kapacitou jedné třídy. V tuto chvíli je i řádně zkolaudovaná. Vedle je ovšem již osm let stará „kontejnerová“ třída, kterou má město v pronájmu. Společnost, jež nám tento objekt pronajímá, po městu žádá výrazně vyšší nájemné než doposud. Pokud bychom obdrželi výše zmiňovanou dotaci, bylo by kvůli stavbě nové školky nezbytné tuto budovu odstranit. Proto jsme se rozhodli, že děti, které by chodily právě do této staré školky, budou od září chodit do vedle stojící nové školky a nájem tohoto starého objektu ukončíme. V případě, že dotaci dostaneme, započne zde stavba nové školky, v případě, že nikoli, projekt upravíme a následně zde postavíme jednu novou třídu.

Další kapacity školek chystáme za úřadem. Protože se jedná o úpravu již stojící stavby a sešlo se několik připomínek zejména k osvětlení, trvaly projekční práce výrazně déle, než jsme čekali. Momentálně řešíme právní stránku věci. Tyto dvě nové třídy, pokud nedojde k nějakým dalším nečekaným komplikacím, budeme moci otevřít od nového roku.

V neposlední řadě se rozjíždí tolik očekávaný a diskutovaný projekt rekonstrukce památkově chráněné vily v Tichém údolí. Součástí vily po rekonstrukci bude i jedna nádherná třída školky. Práce na rekonstrukci a restaurování této vily ovšem budou velmi náročné, a proto se výsledku dočkáme v roce 2019. Děláme pro to maximum. Smlouva na realizaci díla je již podepsaná. (Pozn.: V souladu s českou legislativou a na základě několika právních posudků.)

Zápach

V minulých týdnech, zejména pak v období velkých veder, nás trápil opravdu odpudivý zápach. Jeho původcem je kalové hospodářství Drasty, kam se ukládají kaly z pražské ústřední čistírny odpadních vod. S tímto problémem obce, které jsou v těsném sousedství, bojují již několik let, leč bohužel bezvýsledně. V současnosti již více obcí včetně města Roztoky spojilo síly

a podniklo první kroky, které by mohly vést k sjednání nápravy. Cesta to asi nebude krátká, ale jsem přesvědčen, že musíme být úspěšní. Tématu se dále v Odrazu šířeji věnuje pan tajemník Drda.

Významná ocenění roztockých občanů

Uznávané ocenění Pianista roku získal pan Zdeněk Urbanovský, s kterým najdete v tomto čísle Odrazu rozhovor. Rekordmanem roku v kategorii charitativní rekord se stal za nejvíce kilometrů ujetých na vysokém kole v průběhu tří dnů Vladimír Vidim. Oběma pánům k mimořádným oceněním velmi gratuluji a především jim děkuji za skvělou reprezentaci našeho města!

Roztocká výročí

V těchto dnech si připomínáme některá pro Roztoky velmi významná výročí. Před šedesáti lety byla založena zdejší nejvýznamnější kulturní instituce, a to roztocké muzeum. Druhé výročí je smutnější, až katastrofické. Před patnácti lety Roztoky postihly doposud nejničivější povodně. O obou výročích se dočtete více dále v Odrazu.

S přáním hezkých prázdninových dní



Jan Jakob
starosta města Roztoky

Poslední předprázdninové zastupitelstvo

Poněkud nestandardní průběh mělo zasedání roztockého zastupitelstva 28. června. Již předem dorazila řada omluvenek, tentokrát i z řad vedení města. Z pracovních či zdravotních důvodů chyběl starosta i oba místostarostové, a tak byl řízením schůze pověřen pan radní Richter.

Jednání bylo zahájeno na samém konci čekací lhůty a v minimálním potřebném počtu jedenácti zastupitelů, který později v průběhu večera vzrostl na 14. Po rutinálních procedurách schválilo zastupitelstvo účetní závěrku a závěrečný účet města Roztoky za rok 2016. Tento akt je předepsán zákonem o obcích a je podmínkou k čerpání dotací.

Po delším dohadování byla schválena změna kalkulace předané odpadní vody obcemi Únětice a Statenice a městskou částí Praha-Suchdol. Kvůli upřesnění předpokládaného objemu bylo třeba přepočítat jednotkovou cenu stočného. Na celkový příjem provozovatele ani na nájemné města Roztoky tento přepočít neměl vliv.

Zastupitelstvo dále odsouhlasilo několik změn rozpočtu. Největšími položkami bylo přijetí dotace ve výši 544 000 Kč na pečovatelskou službu a navýšení příjmů o 300 000 Kč za věcné břemeno (uložení optických kabelů pod komunikace).

Následovalo odsouhlasení záměru prodeje a prodeje menších pozemků pod trafostanicemi společnosti PRE a schválení dodatků ke zřizovacím listinám roztockých škol.

Někteří zastupitelé vyjádřili značnou nespokojenost s tím, že již byl radou města vybrán dodavatel rekonstrukce vily č. 125 v Tichém údolí, aniž by byli seznámeni s návrhem smlouvy, a také se sku-

tečností, že náklady na rekonstrukci budou zatěžovat nejen rozpočet příštího roku, ale také roku 2019, který už je mimo volební období tohoto zastupitelstva. Vedení města má ovšem tento postup posvěcen několika právními posudky.

V závěru zasedání zastupitelstvo vyslechlo informaci tajemníka o problematice zápachu, jenž zamořuje Roztoky

a některé obce v okolí, a o krocích, které město v řešení tohoto nevábného problému podniklo.



Jaroslav Drda

Co nového přineslo červnové jednání rady

Schválení smlouvy o výpůjčce - opičí dráha

Domluva o spolupráci města a „opičích nadšenců“ z Equilibrium Education bude zpečetěna smlouvou. Jak jsme již psali v minulém čísle Odrazu, město zapůjčí spolku pozemek v ulici Na Vyhliďce za účelem vybudování opičí dráhy. Zástupci spolku pozemek vyčistí, vyrovnají terén a zabudují certifikované prvky. Opičí dráha bude oplocená, pravidla užívání budou jasně daná v provozním řádu. Dva roky budou zástupci spolu o pozemek včetně nainstalovaných prvků pečovat, udržovat pořádek a zajišťovat opravy. Město zajistí na své náklady mobilní WC a jeho údržbu. Po dvou letech město převezme opičí dráhu do své správy.

Dodávka a instalace vybavení MŠ Kaštánek

Do poptávkového řízení na dodávku a instalaci kompletního vybavení pro nově postavenou mateřskou školkou v ulici Palackého podaly nabídku dvě společnosti. Radní potvrdili doporučení komise na uzavření smlouvy se společností MAK-

RA DIDAKTIKA, s. r. o., která podala ekonomicky výhodnější nabídku. Školka bude přes prázdniny vybavena novým nábytkem i herními prvky a v září připravena na stěhování dětí ze „starého“ Kaštánku. Ten bude demontován a odvezen. Na jeho místě bude v průběhu školního roku postavena nová školka.

Granty na sportovní činnost spolků v druhém pololetí roku 2017

Podle návrhu doporučení sportovní komise radní schválili granty na sportovní činnost roztockým spolkům. Jednalo se o granty pro Equilibrium Education na realizaci opičí dráhy, Sokol na turnaj ve stolním tenise a Svaz postižených civilizačními chorobami na pohybové aktivity seniorů.



Marie Šlancarová
místostarostka

Vítání dětí v Roztokách

Vážení rodiče, dne 5. 10. 2017 se pod záštitou starosty města Roztok uskuteční slavnostní akt vítání dětí, které se narodily v období od 1. ledna 2017 do 30. června 2017.

Máte-li zájem, aby Vaše děťátko bylo v tento den přivítáno mezi občany města Roztoky, sdělte prosím jméno a příjmení dítěte, datum jeho narození a Vaši adresu na Městský úřad Roztoky, a to buď e-mailem na adresu korunkova@roztoky.cz, osobně u paní Korunkové, nebo telefonicky na čísle 220 400 226, a to nejpozději do 18. 9. 2017.

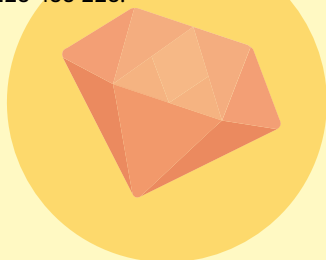
Pozvánka s uvedením místa a času konání bude včas zaslána.

Podmínkou slavnostního přivítání je trvalý pobyt dítěte v našem městě.

Ivana Korunková
matrika

Budete letos slavit zlatou nebo diamantovou svatbu?

Městský úřad Roztoky upozorňuje všechny občany města, kteří v letošním roce budou slavit zlatou (50 let manželství) nebo diamantovou (60 let manželství) svatbu a měli by zájem o uspořádání slavnostního aktu, aby kontaktovali matrikářku města Roztoky Ivanu Korunkovou, tel. 220 400 226.



Příspěvek seniorům

Příspěvek seniorům starším 65 let a občanům, držitelům průkazu ZTP a ZTP/P s trvalým pobytem v Roztokách na dopravu k lékaři od 1. 7. 2017

S účinností od 1. 7. 2017 mohou využívat senioři starší 65 let s trvalým pobytem v Roztokách a držitelé průkazu pro zdravotně postižené bez ohledu na věk příspěvek od města na jakoukoli taxislužbu, kterou si podle svého zvolí pro přepravu k lékaři a do lékárny po Roztokách nebo do Prahy, Velkých Přílep a zpět.

Výše finančního příspěvku:

■ na jednu jízdu k lékaři po Roztokách 50 Kč (k lékaři a zpět celkem 100 Kč)

■ na jednu jízdu k lékaři do Prahy, Velkých Přílep 100 Kč (zpět z Prahy, V. P. dalších 100 Kč)

■ držitelé ZTP na jednu jízdu po Roztokách k lékaři ve výši 100 Kč

Příspěvek bude proplacen po předložení originálu dokladu o zaplacení dopravy (je možné předložit najednou více nastrádaných účtenek). Účtenky je možné předat osobně nebo prostřednictvím blízké osoby na Městský úřad Roztoky – na odd. sociální a DPS pí Kalinové (tel. 220 400 228, mobil 733 123 658) nebo pí Kocourkové (tel. 220 400 229, mobil 734 446 118). Tyto pracovnice následně zajistí výplatu příspěvku seniorovi v pokladně úřadu nebo na uvedený účet. V případě, že má žadatel sníženou pohyblivost, nemůže sám nebo prostřednictvím blízkých či známých osob předložit doklady na MÚ, prosím kontaktujte výše uvedené pracovnice, které po dohodě zajistí sepsání žádosti a realizaci výplaty příspěvku.

Příspěvek od města bude proplacen také při předložení originálu dokladu při využití dopravy pro handicapované a seniory k lékaři. Tuto službu poskytují například:

■ **HANDICAP TRANSPORT**,
www.handicap-transport.cz

Karlínské nám. 12, Praha 8 – převoz osob ZTP/P a ZTP

tel. 602 267 040 Po-Čt 7.00–16.00 hodin, Pá 7.00 – 15.00 hodin,

e-mail: autodoprava.popelar@centrum.cz

■ **POHODA TRANSPORT**,
www.pohodatransport.cz

Družstevní 951, Hostivice

objednávky se přijímají 3 až 4 dny předem v době od 7.00 do 17.00 hodin pondělí-pátek na dispečinku, tel. 774 888 085

nebo e-mail: info@pohodatransport.cz

Anabáze se zápachem

Obyvatelé Roztok a Žalova mohli jen těžko v některých dnech na konci května a v průběhu června nevnímat intenzivní zápach, silně připomínající žumpu.



Nejprve padlo podezření na VÚAB, ale později se ukázalo, že ten je v tom tentokrát nevinně, neboť zdrojem zápachu (přílehavější mi tedy v tomto případě přijde s prominutím slovo smrad) je Kalové hospodářství Drasty.

Přiznám se, že ač rodilý Roztočák, o této lokalitě jsem dosud neměl ani ponětí, a přitom je jen přes řeku, jedná se o součást klecanského katastru.

V areálu Kalového hospodářství v Drastech se nachází 21 obrovských betonových nádrží (na leteckém snímku si porovnejte jejich velikost třeba s roztokým fotbalovým hřištěm), do nichž Pražské vodovody a kanalizace ukládají kaly z Ústřední čistírny odpadních vod Praha (ÚČOV). V nádržích kaly několik měsíců vyhnívají a vysychají a poté se jimi hnojí pole.

Z fotografie je zřejmé, že zápach z Drast zasáhne Roztoky, když vane severní nebo severovýchodní vítr. Při východním proudění jsou zasaženy Libčice, při nejčastějším severozápadním Klecany. V případě Větrušic, které s areálem přímo sou-

sedí, je v podstatě jedno, jestli fouká nebo ne.

Uvedené obce prožívají tuto příšernou situaci již třetím rokem, a to v důsledku dosud nevyřešené havárie v kalovém hospodářství ÚČOV. Přestože v minulosti místní samosprávy učinily veškeré myslitelné kroky a obrátily se na všechny kompetentní instituce a úřady – krajský úřad, krajská hygiena, inspekce životního prostředí, ministerstvo životního prostředí – výsledek veškerý žádný.

Roztoky se mezi postižené obce zařadily až letos po 18. květnu, kdy bylo do Drast načerpáno přibližně 1,3 tuny kalu. A v důsledku abnormálních veder probíhalo vyhnívání tak „úspěšně“, že jsme to pocítili i u nás.

Pražské vodovody a kanalizace, na které jsme se obrátili nejdříve, nám poslaly obvyklou chlácholivou odpověď (je umístěna na webu města), že nás chápou a že dělají, co mohou, ale dokud nedojde k rekonstrukci ÚČOV (která je ale v nedohlednu), nedá se s tím nic dělat, legislativ-

ně je vše v pořádku a že momentálně neplánují další čerpání kalu.

Také nám sdělili, že zkoušejí opatření ke zmírnění zápachu – použití pohlcovače pachů (na tuny s...ček?), vysazování „progresivních rostlin“ k urychlení vysychání a uvažují prý o vysazení stromořadí k odstínění zápachu (napadá mě nové slovo – „smradolam“ podobně jako vlnolam či větrolam). Žádné z těchto opatření nepřineslo žádný efekt.

Je jasné, že nikoho, kdo žije v tom nesnesitelném puchu, nemůže uklidnit sdělení, že vše je v souladu s platnou legislativou.

Proto se postižené obce spojily k jednotné akci. Na konci června podepsali starostové obcí Klecany, Větrušice, Husinec, Zdiby, Roztoky a Sedlec dopis adresovaný odboru životního prostředí a zemědělství krajského úřadu s kopiemi pro ministerstvo životního prostředí, hejtmanku kraje, krajskou hygienickou stanicí a oblastní inspektorát České inspekce životního prostředí. Požadují v něm zajištění souladu provozu kalového hospodářství Drasty s legislativou a místní příslušností.

Argumentují mj. tím, že provozní řád ÚČOV byl schválen Magistrátem hl. m. Prahy, zatímco místně příslušným úřadem pro Drasty je Krajský úřad Středočeského kraje. Rovněž upozorňují, že i ten Prahou schválený provozní řád ÚČOV připouští výhradně čerpání stabilizovaného kalu, zatímco ve skutečnosti se jedná o kal surový. Zásadním požadavkem obcí je přezkum provozu KH Drasty a v případě, že nebude možno uvést aktuálně provozovanou technologii do souladu s nejlepšími dostupnými technologiemi, zastavení provozu s odkazem na zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci.

Celá kauza byla také poměrně výrazně medializována v tisku i na televizních stanicích.

Momentálně v Roztokách zápach už tolik nepocítujeme. Já jsem ho naposledy zaznamenal 27. 6. a 5. 7. (článek píšu 7. 7.), ale to nezaručuje, že se situace v budoucnu nebude opakovat.

O výsledcích společné iniciativy obcí vás budeme informovat.



Jaroslav Drda

Volební kampaň v Odrazu nebude

Bývalo dobrým zvykem, že jsme před volbami dali v Odrazu prostor všem kandidujícím stranám. Před letošními volbami do Poslanecké sněmovny tak bohužel učinit nemůžeme.

Je to způsobeno změnou zákona č. 247/1995 Sb. o volbách do Parlamentu ČR, týkající se volební kampaně. Podle § 16 odst. 4) tohoto zákona k volební kampani nelze využívat komunikační média kraje nebo obce nebo právnické osoby, která je ovládaná krajem nebo obcí. Volební kampaní se podle odst. 1) téhož paragrafu rozumí jakákoli propagace kandidující politické strany, politického hnutí nebo koalice, jejich kandi-

dáta nebo nezávislého kandidáta nebo volební agitace ve prospěch kandidující politické strany, politického hnutí nebo koalice, jejich kandidáta nebo nezávislého kandidáta, zejména veřejné oznámení určené na jejich podporu anebo sloužící v jejich prospěch, včetně jakékoli doprovodné akce, za které se poskytne nebo obvykle poskytuje úplata. Za volební kampaň se považuje i sdělení v nespěch jiné kandidující poli-

tické strany, politického hnutí, koalice, jejich kandidáta nebo nezávislého kandidáta.

Znamená to, že před nadcházejícími volbami do PSP nelze v městském časopisu Odraz uveřejňovat žádná sdělení, která odpovídají definici volební kampaně, a to včetně placené inzerce.

Voliči tak budou muset čerpat informace z „nezávislých médií“ a kandidující strany budou muset hledat jiné cesty k oslovení voličů. Že to prospěje především těm stranám, které si mohou reklamu zaplatit, je nasnadě.

●
Jaroslav Drda

Z deníku Městské policie Roztoky

V této rubrice bychom rádi občany Roztok informovali o činnosti Městské policie Roztoky, a to za období od 1. 6. do 12. 7. 2017:

■ Dne 1. 6. nález klíče s přívěskem ve schránce důvěry MP Roztoky – nalezený klíč uložený na MP Roztoky, nález zveřejněn na webových stránkách Města Roztoky, MP Roztoky a roztoky.com.

■ Dne 1. 6. oznámeno ujetí vozidla bez zaplacení částky za natankovaný benzín na benzinové čerpací stanici MOL v Přílepské ulici – výjezd na místo, na místě zjištěno, že řidička vozidla tov. zn. Škoda Roomster natankovala do tohoto vozidla benzín a bez uhrazení částky za natankované pohonné hmoty odjela, zadokumentování události, věc kvalifikována a šetřena jako podezření z přestupku proti majetku, v následujících dnech v rámci hlídkové činnosti zjištěno podezřelé vozidlo zaparkované v ulici V Solníkách, zjištěna osoba, která s tímto vozidlem jezdí, tato uvedla, že v předmětnou dobu skutečně na BČS v Přílepské byla, ale že si ani neuvědomila, že nezaplátila, dlužnou částku na BČS MOL potě uhradila.

■ Dne 2. 6. oznámeno napadení na ulici Najdrova – výjezd na místo, provedeným šetřením zjištěno, že jedna z osob se pokoušela druhou omezit na svobodě a napadla tuto osobu, věc kvalifikována jako podezření z trestného činu, přivolána hlídka PČR Libčice, která si věc převzala i se zúčastněnými osobami.

■ Dne 3. 6. ve večerních hodinách oznámen nález dětské koloběžky v ulici Masarykova – koloběžka uložena na MP Roztoky, nález zveřejněn na webových stránkách MP Roztoky, Města Roztoky a roztoky.com.

■ Dne 4. 6. oznámeno poškození skleněné výplně okna domu v ulici Legií – výjezd na místo, provedeným šetřením zjištěno, že k poškození skleněné výplně okna došlo

pravděpodobně diabolkou po výstřelu ze vzduchovky, provedeno místní pátrání po okolí s negativním výsledkem, věc kvalifikována a šetřena jako podezření z přestupku proti majetku.

■ Dne 4. 6. oznámen nález klíče s přívěskem v ulici Legií – nalezený klíč uložený na MP Roztoky, nález zveřejněn na webových stránkách MP Roztoky, Města Roztoky a roztoky.com.

■ Dne 5. 6. oznámena žádost PČR o asistenci v Alzheimer centru v Nádražní ulici v Roztokách, kde jedna z pacientek vyhrožuje sebevraždou – výjezd na místo, na místě sanitní vůz rychlé lékařské pomoci, která za asistence PČR převezla pacientku do PL v Bohnicích.

■ Dne 6. 6. oznámen nález OP a časové jízdenky PID v Lidické ulici – zjištěn majitel, kterému byly nalezené doklady předány, majitel by touto cestou chtěl poděkovat poctivému nálezci.

■ Dne 6. 6. nález časové jízdenky ve schránce důvěry MP Roztoky – zjištěn majitel, kterému byla nalezená časová jízdenka předána, majitel by touto cestou chtěl poděkovat poctivému nálezci.

■ Dne 6. 6. nález svazku klíčů ve schránce důvěry MP Roztoky – nalezený svazek klíčů uložený na MP, zveřejněno na webových stránkách MP Roztoky, Města Roztoky a roztoky.com.

■ Dne 6. 6. oznámeno, že v ulici Masarykova nereaguje obyvatelka (seniorka) jednoho z bytů bytového domu na zvonění a bouchání oznamovatelky a tato má obavu o její zdraví – výjezd na místo, pokus dozvonit se a dobouchat na seniorku s negativním výsledkem, využito ustanovení

§ 16 z. č. 553/1991 Sb., o obecní policii – oprávnění otevření bytu, přivolání hasičů, kteří za pomoci žebříku vlezli do bytu po otevřeném oknem ve zvýšeném přízemí, uvnitř bytu nalezena seniorka v pořádku, která uvedla, že neslyšela bouchání a zvonění, a pouze si stěžovala na to, že se jí točí hlava, přivolána rychlá lékařská pomoc, seniorka po prvotním ošetření odmítla převoz do nemocničního zařízení a zůstala doma, na místo též hlídka PČR Libčice.

■ Dne 7. 6. oznámena krádež zboží v prodejně Albert na Tyršově náměstí s tím, že podezřelá osoba byla zadržena zaměstnanci prodejny – výjezd na místo, na místě provedeným šetřením zjištěno, že podezřelá osoba si v prostoru prodejny uložila zboží do kabelky, kterou měla při sobě, a prošla pokladnami, aniž by zboží zaplatila, u východu z prodejny byla zadržena zaměstnanci prodejny, ke krádeži se doznala, odcizené zboží vrátila, věc kvalifikována a šetřena jako podezření z přestupku proti majetku, přestupek vyřešen v blokovém řízení.

■ Dne 7. 6. oznámeno podezření z trestného činu porušování domovní svobody v domě v ulici Zaorálkova – věc předána PČR Libčice, provedeno místní pátrání po podezřelé osobě dle získaného popisu s negativním výsledkem.

■ Dne 7. 6. oznámena žádost PČR o součinnost při evakuaci cestujících z vlakové soupravy ČD na nádraží v Roztokách z důvodu nahlášení nálezu podezřelé tašky odložené v této vlakové soupravě – výjezd na místo, na místo též hlídka PČR Libčice, provedena evakuace cestujících, na místo též hasiči a pyrotechnická služba PČR, tato zjistila, že v podezřelé tašce je uloženo →



na zábavná pyrotechnika, pravděpodobně zapomenutá jedním z cestujících, tašku zajištěna PČR, po provedené prohlídce vlakové soupravy PČR obnoven provoz spoje.

■ Dne 8. 6. oznámeno znečištění komunikace na křižovatce ulic Přemyslovská a Husova, kde je cítit zápach splašků – výjezd na místo, zjištěno, že ke znečištění komunikace došlo tím, že z kanálu vytekly splašky, na místo přivoláni hasiči, pořízena fotodokumentace, přivolán vedoucí SVAK, na místo též hlídka PČR Libčice, hasiči provedli úklid komunikace.

■ Dne 8. 6. oznámeno narušení občanského soužití mezi synem a matkou v domě v ulici Šebkova – výjezd na místo, v době příjezdu na místě již klid, provedeným šetřením zjištěno, že došlo pouze k hádce mezi synem a matkou, k napadení nedošlo, věc kvalifikována a šetřena jako podezření z návrhového přestupku.

■ Dne 9. 6. oznámeno, že ve sklepení bytového domu v ulici Masarykova teče voda z bytu v přízemí, kde bydlí seniorka – výjezd na místo, při příjezdu zjištěno, že pod okny domu vytéká voda, voda taktéž protékala podlahou do sklepních prostor, uzavřen hlavní uzávěr vody v bytovém domě, na místě proveden pokus dobouchat se a dozvonit na seniorku s negativním výsledkem, využito ustanovení § 16 z. č. 553/1991 Sb. – oprávnění otevření bytu, přivoláni hasiči, kteří vlezli do bytu pootevřeným oknem ve zvýšeném přízemí, uvnitř bytu v ložnici nalezena seniorka v pořádku, která uvedla, že neslyšela boučení a zvonění, zjištěna tekoucí voda z vodovodní baterie do ucpaného dřezu v kuchyni, který přetékal a voda tekla po podlaze bytu, na místo též rychlá lékařská pomoc a PČR Libčice, seniorka vozidlem rychlé lékařské pomoci převezena do nemocničního zařízení FN Motol, byt byl před odjezdem seniorky do nemocničního zařízení zkontrolován a za asistence HZS a PČR uzamčen, klíče předány majitelce.

■ Dne 11. 6. oznámeno, že obyvatelka jednoho bytu DPS v Jungmannově ulici si zabouchla dveře od bytu a uvnitř bytu si nechala klíče – výjezd na místo, náhradními klíči byt otevřen.

■ Dne 11. 6. oznámen hluk z práce s elektrickým nářadím z pozemku domu v ulici Nerudova v době, kdy je to OZV zakázáno, tj. v neděli – výjezd na místo, přestupce poučen o tom, že porušuje OZV města Roztoky č. 2/2016, a vyzván k ukončení činnosti, což učinil, přestupek vyřešen domluvou.

■ Dne 12. 6. v rámci hlídkové činnosti v nočních hodinách nalezena před prodejnou Levného obchodu (bývalá prodejna potravin

Blažek) v Masarykově ulici odložená opuštěná dětská koloběžka zn. Firefly – nalezená koloběžka zajištěna a uložena na MP Roztoky, nález zveřejněn na webových stránkách MP Roztoky, Města Roztoky a roztoky.com, v následujících dnech zjištěn majitel, nalezená koloběžka mu byla předána.

■ Dne 14. 6. nalezen na venkovním parapetu okna budovy MP Roztoky tablet zn. Lenovo – nalezený tablet byl uložen na MP Roztoky, nález byl zveřejněn na webových stránkách města Roztoky, MP Roztoky a roztoky.com, v následujících dnech zjištěn majitel, kterému byl tablet předán, majitel by touto cestou chtěl poděkovat poctivému nálezi.

■ Dne 14. 6. oznámen volně pobíhající pes na staré pražské komunikaci v místě u bývalého železničního přejezdu – výjezd na místo, pes odchycen, zjištěn majitel, který si psa převzal v pořádku, přestupek vyřešen domluvou.

■ Dne 16. 6. oznámen volně pobíhající pes v serpentíně po komunikaci ulice Lidická – výjezd na místo, pes odchycen, umístěn do kotce MP, zjištěn majitel, kterému byl pes předán v pořádku, přestupek vyřešen v blokovém řízení.

■ Dne 17. 6. nález svazku klíčů ve schránce důvěry MP Roztoky – nalezený svazek klíčů je uložen na MP Roztoky, zveřejněno na webových stránkách města Roztoky, MP Roztoky a roztoky.com.

■ Dne 17. 6. oznámeno narušení občanského soužití mezi matkou a dcerou v domě v ulici Řachova – zadokumentováno, kvalifikováno a šetřeno jako podezření z návrhového přestupku proti občanskému soužití.

■ Dne 17. 6. oznámena žádost PČR o pomoc při zákroku údajného domácího násilí v bytě bytového domu v ulici Masarykova – výjezd na místo, na místě již klid, oznamovatelka čekala na příjezd hlídky před domem, na místo se dostavila hlídka PČR Libčice, která si na místě věc převzala k jejich realizaci.

■ Dne 20. 6. oznámen volně pobíhající pes v ulici Máchova s tím, že oznamovatelka psa dovedla na MP Roztoky – pes umístěn do zachytného kotce MP, zjištěn majitel, kterému byl pes vydán v pořádku, přestupek vyřešen domluvou.

■ Dne 20. 6. v rámci hlídkové činnosti v ulici Legii zjištěno odstavené vozidlo tov. zn. Renault Espace, bez registračních značek, nesplňující podmínky provozu na pozemních komunikacích – zadokumentováno, vylepena výzva na vozidlo, oznámeno silničně správnímu úřadu při MÚ Roztoky.

■ Dne 21. 6. v rámci hlídkové činnosti bylo v ulici Smetanova zjištěno odstavené vozi-

dlo tov. zn. Mercedes, bez registračních značek, nesplňující podmínky provozu na pozemních komunikacích – zadokumentováno, vylepena výzva na vozidlo, oznámeno silničně správnímu úřadu při MÚ Roztoky.

■ Dne 21. 6. oznámeny tři sražené ovce vlakem v kolejišti mezi Roztoky a Prahou 6-Sedlec – výjezd na místo, zjištěno, že ke sražení ovcí došlo v k. ú. Praha 6-Sedlec, na místě předáno hlídce MP Praha 6, na místě drážní hasiči, zaměstnanci SŽDC.

■ Dne 22. 6. oznámena krádež zboží v prodejně Rossmann v Lidické ulici s tím, že podezřelá osoba byla zadržena obsluhou prodejny – výjezd na místo, zjištěno, že podezřelá osoba před příjezdem hlídky MP utekla z prodejny neznámo kam, dle získaného popisu provedeno místní pátrání, podařilo se nalézt batoh s odcizenými věcmi, pachatele se zadržet nepodařilo, věc si na místě převzala PČR Libčice, odcizené věci vráceny do prodejny.

■ Dne 23. 6. oznámen podezřelý batoh na lavičce v nástupním vestibulu nádraží ČD Roztoky v Nádražní ulici – výjezd na místo, zjištěn odložený dětský batoh, ve kterém se nenacházely žádné podezřelé nebezpečné předměty, nalezené věci uloženy na MP Roztoky, PČR o výsledku informována, nález věci bude zveřejněn na webových stránkách MP Roztoky, Města Roztoky a roztoky.com.

■ Dne 23. 6. v nočních hodinách oznámena bezvládně ležící osoba na Levohradeckém náměstí – výjezd na místo, zjištěno, že se jedná o silně podnapilou osobu, přivolán sanitní vůz rychlé lékařské pomoci, osoba odvezena do nemocničního zařízení FN Motol.

■ Dne 26. 6. oznámen požár v prostoru zahrady vedle levohradeckého hřbitova na Levém Hradci – výjezd na místo, na místě hasiči, kteří uhasili požár posekané trávy (sena) na soukromém oploceném pozemku, škoda nulová, na místo hlídka PČR Libčice.

■ Dne 26. 6. oznámena dopravní nehoda na silnici II/242 (spojující Roztoky a Velké Přílepy) v k. o. Úholičky – výjezd na místo, zjištěno, že došlo k dopravní nehodě mezi osobním automobilem a nákladním vozidlem, na místě již hasiči a rychlá lékařská pomoc, provedena uzávěrka místa dopravní nehody, doprava odkloněna přes okolní obce, na místo hlídka PČR Libčice a policisté skupiny dopravních nehod PČR.

■ Dne 28. 6. v pozdních nočních hodinách oznámena ležící osoba na komunikaci v Levohradecké ulici – výjezd na místo, nalezena podnapilá osoba při vědomí, vyká-

zána z místa a vyzvána k odchodu domů, což učinila.

■ Dne 28. 6. oznámena spící osoba na autobusové zastávce na Tyršově náměstí – výjezd na místo, osoba vzbuzena, sama odešla domů.

■ Dne 29. 6. v ranních hodinách oznámeno odcizení osobního vozidla tov. zn. Renault Clio v Čapkově ulici – předáno PČR, provedeno místní pátrání s negativním výsledkem.

■ Dne 29. 6. oznámena tiseň z jednoho z bytů DPS v Jungmannově ulici – výjezd na místo, zjištěno, že obyvatelka bytu upadla na podlahu a nemohla se zvednout, poskytnuta pomoc, bez zranění.

■ Dne 30. 6. oznámena krádež zboží v prodejně Rossmann v Lidické ulici s tím, že podezřelá osoba byla zadržena obsluhou prodejny – výjezd na místo, zjištěno, že podezřelá osoba před příjezdem hlídky MP na místo utekla z prodejny neznámo kam, dle získaného popisu provedeno místní pátrání, podezřelá osoba spatřena v prostoru před Eiffelem na Tyršově náměstí, provedena kontrola podezřelé osoby, tato se ke krádeži doznala, odcizené věci u sebe v době kontroly neměla, tyto nalezeny v odhozené igelitové tašce v ulici Lidická v křoví, provedenou lustrací zjištěno, že osoba byla v posledních třech letech pravomocně odsouzena za majetkový trestný čin, vzhledem k tomu zadržena osoba i s odcizenými věcmi předána PČR Libčice k jejich realizaci jako podezření z trestného činu krádeže.

■ Dne 30. 6. oznámen spadlý strom v Tichém údolí směr Únětice (v místě za přemostěním – za závorou) – výjezd na místo, na místě již hasiči, kteří provedli pořežení spadlého stromu a odstranění z komunikace, vlastník lesa vyzooměn.

■ Dne 30. 6. v rámci hlídkové činnosti nalezena na křižovatce ulic Poděbradova a 17. listopadu odložená dětská koloběžka zn. Ozinc – koloběžka uložena na MP Roztoky, nález byl zveřejněn na webových stránkách MP Roztoky, Města Roztoky a roztoky.com., v následujících dnech zjištěn majitel, kterému byla nalezená koloběžka vrácena.

■ Dne 1. 7. oznámena žádost o pomoc, kdy se oznamovatelce před jedním z domů v ulici Palackého zamklo dvouleté dítě v zaparkovaném vozidle a klíče zůstaly ve vozidle – výjezd na místo, na místo povolání hasiči, kteří provedli otevření vozidla bez poškození (voz. tov. zn. Ford Fiesta), nezletilé dvouleté dítě bez zranění si převzala jeho matka.

■ Dne 2. 7. oznámen hluk ze sekačky při sekání trávy na pozemku domu v ulici

Na Panenské v době, kdy je to obecně závaznou vyhláškou zakázáno, tj. v neděli – výjezd na místo, na místě již klid, na předmětném pozemku se již tráva nesekala, uživatel pozemku upozorněn na OZV č. 2/2016, přestupek s ním projednán, vyřešeno domluvou na místě.

■ Dne 3. 7. oznámen volně pobíhající pes na pozemku domu v ulici Sportovní – výjezd na místo, proveden odchyt psa, pes umístěn do záchytného kotce MP, zjištěn majitel, kterému byl pes vydán v pořádku, přestupek vyřešen domluvou.

■ Dne 3. 7. oznámen volně pobíhající pes v ulici Nádražní – výjezd na místo, proveden odchyt psa, pes umístěn do záchytného kotce MP, zjištěn majiteli, kterému byl pes vydán v pořádku, přestupek vyřešen domluvou.

■ Dne 3. 7. ve schránce důvěry nalezen svazek 2 klíčů na kroužku – nalezený svazek klíčů uložen na MP, nález zveřejněn na webových stránkách MP Roztoky, Města Roztoky a roztoky.com.

■ Dne 3. 7. oznámeno odcizení pramice, uvázané na břehu řeky Vltavy v místě u bývalé loděnice v ulici Za Potokem – provedeno místní pátrání po odcizené pramici, vzhledem k výši způsobené škody předáno PČR Libčice k jejich realizaci jako podezření z trestného činu krádeže.

■ Dne 4. 7. v nočních hodinách oznámeni dva volně pobíhající psi rasy kanárská doga v ulici Třešňovka – výjezd na místo, oba psi odchyceni a umístěni do kotce MP Roztoky, věc kvalifikována jako podezření z přestupku proti pořádku v územní samosprávě, následujícího dne zjištěna majitelka psů, které byli psi vydáni v pořádku, přestupek vyřešen v blokovém řízení.

■ Dne 5. 7. oznámen nález mobilního telefonu Sony Xperia a powerbanka zn. Avacom v ulici Masarykova – nalezený mobilní telefon uložen na MP Roztoky, zveřejněno na webových stránkách MP Roztoky, Města Roztoky a roztoky.com.

■ Dne 5. 7. v rámci hlídkové činnosti v oblasti Holého vrchu nalezeny odhozené 4 ks starých hliníkových krytů od pouličních lamp – zadokumentováno, vyzooměn ředitel TS Roztoky, provedeným šetřením cestou PČR Libčice nezjištěno nějaké odcizení, kvalifikováno jako podezření z přestupku proti veřejnému pořádku.

■ Dne 5. 7. ve schránce důvěry MP Roztoky nalezen svazek 4 kusů klíčů – nalezený svazek uložen na MP Roztoky, zveřejněno na webových stránkách MP Roztoky, Města Roztoky a roztoky.com.

■ Dne 6. 7. oznámeno ujetí od benzinové čerpací stanice MOL v Přílepské ulici – výjezd na místo, provedeným šetřením zjiště-

na registrační značka vozidla, jehož řidička po natankování paliva s vozidlem odjela z benzinové čerpací stanice, aniž by uhradila částku za natankované palivo, provedenou lustrací zjištěn provozovatel vozidla, tento kontaktován, provedeným šetřením zjištěno, že k nezaplacení částky došlo omylem, ještě téhož dne dlužnou částku provozovatel vozidla na benzinové čerpací stanici uhradil.

■ Dne 9. 6. oznámen hluk z pracovní činnosti na staveništi v ulici Jantarová v době, kdy je to OZV zakázáno, tj. v neděli – výjezd na místo, na místě již klid, dělníci dokončili práci, upozornění na to, že porušují OZV města Roztoky č. 2/2015, přestupek vyřešen domluvou.

■ Dne 9. 7. oznámeno nezajištěné vozidlo tov. zn. Hyundai, zaparkované v ulici Nerudova, které má otevřené okno – provedenou lustrací zjištěn provozovatel vozidla, tento vyzooměn, poté zjednal nápravu a vozidlo si zavřel.

■ Dne 10. 7. oznámen spadlý strom v ulici Svojsíkovy sady – výjezd na místo, zjištěno, že na břehu potoka spadl strom a opírá se o oplocení domu, na místo hasiči, kteří provedli odstranění stromu.

■ Dne 10. 7. oznámeno rušení nočního klidu z pozemku domu v ulici Třebízského – výjezd na místo, zjištěna hlučná zábava, domácí osoba byla vyzvána ke ztišení zábavy, přestupek proti veřejnému pořádku vyřešen domluvou.

■ Dne 11. 7. oznámena propadlá část parkoviště u nádraží v Roztokách – výjezd na místo, na místě zjištěn otvor o průměru cca 50 cm, na místo též hasiči, provedeno označení prostoru páskou „zákaz vstupu“, předáno drážnímu hasičskému sboru k jejich dalšímu opatření.

■ Dne 12. 7. ve schránce důvěry MP Roztoky nalezena Lítačka – zjištěna majitelka, které byla Lítačka předána, majitelka by touto cestou chtěla poděkovat poctivému nálezci.

Aktuální zprávy z činnosti MP Roztoky můžete nalézt na webových stránkách MP Roztoky, a to na www.mproztoky.cz.

Pokud byste svým poznatkem mohli pomoci při šetření výše uvedených událostí, obraťte se prosím buď osobní návštěvou, nebo telefonicky na Obvodní oddělení policie ČR Libčice (tel. 974 866 400) nebo na Městskou policii Roztoky (tel. 602 666 458 nebo 220 910 468, popřípadě e-mail: info@mproztoky.cz.) Děkujeme předem za spolupráci.

● Petr Vevera

ved. str. MP Roztoky

Jubileum Středočeského muzea v Roztokách u Prahy

V letošním roce dosahuje Středočeské muzeum poměrně významného jubilea – šedesáti let od svého založení. Při výročí bývá obvyklé bilancovat, zamýšlet se nad úspěchy i neúspěchy, ale také rozvíjet vize a přání. V rámci vymezeného prostoru nelze čtenáře zahltit daty a informacemi o vývoji instituce s tak barvitou náplní činnosti, jakou je muzeum. Předkládáme proto jen malý exkurs do některých sfér muzejního dění.

Středočeské muzeum v Roztokách u Prahy patří k nejmladším institucím svého typu v Čechách. Na rozdíl od většiny regionálních muzeí, která vznikala od sklonku 19. století, bylo založeno až roku 1957. Od skromných začátků, pro něž byl stěžejní zájem o lokální historii a snaha o záchranu zásadní stavební památky – zámku, se v průběhu šesti desetiletí své existence vyvinulo v odbornou instituci s působností na území Středočeského kraje, jež shromáždila a odborně spravuje na 1 400 000 sbírkových předmětů, provádí dokumentační a výzkumnou činnost v regionu a využívá tři rozsáhlé areály. Z nich nejceněnější je renesanční zámek spolu s barokními budovami bývalého velkostatku a původní ateliér malířky Zdenky Braunerové.

Hlavním impulzem ke vzniku muzea byl entuziasmus skupiny místních vlastivědných badatelů a amatérských historiků, kteří si vytkli za cíl zachránit zchátralý roztocský zámek a přilehlé budovy. Díky jejich nezměrnému úsilí se podařilo nejen opravit zámek, ale také založit muzejní instituci (1. 8. 1957 – podrobně viz článek S. Boloňského).

Od samých počátků muzeum rozvíjelo poměrně masivní sběrnou činnost, jejímž cílem bylo shromáždit co nejvíce předmětů pro nově vzniklé muzeum. Vzhledem k tomu – pro věc sice nesmírně zapálenému – přístupu absentují u velkého podílu sbírkového materiálu přesnější informace o jeho původu. Názorným příkladem „svatého nadšení“ první generace muzejních pracovníků může být osud vlastní umělecké pozůstalosti malířky a grafičky Zdenky Braunerové (1858–1934), bytostně svázané s Roztoky. Autorka ji v závěti odkázala Sdružení českých umělců grafičků Hollar, odkud byla v roce 1961 převedena do muzea, avšak k jejímu zaevidování došlo až v roce 1971, ačkoli již v roce 1963 byla muzeem uspořádána výstava z jejího díla. S postupnou profesionalizací muzejní práce se úroveň evidence zvyšovala, zejména od 70. let, kdy se započalo s tzv. systematickou evidencí (katalogizací), jež předměty zařazuje do historického kontextu a je oporou pro

vlastní zpracovávání jednotlivých témat. Aktivizační program a stejně tak i výzkumná a výstavní činnost byly pochopitelně ovlivněny společenskými poměry, v nichž byla dávana přednost dokumentaci politicky podmíněných témat. Přesto i v období před rokem 1989 vznikaly projekty, jež nekorespondovaly s politickými požadavky a kterými se muzeum dostalo do povědomí široké veřejnosti. Takovými byly např. výstavy Žena doby secese (1977), Kýč (1978, jako politicky nevhodný předčasně uzavřen), Alfons Mucha (1979) či Umění doby posledních Přemyslovců (1981), ale i řada dalších.

Bez ohledu na politické poměry je nejdůležitějším faktorem pro úspěšný chod jakékoliv instituce osobnost ředitele. Za dosavadních šedesát let se jich v roztocském muzeu vystříдалo pouze pět. S každým z nich je spjata určitá tendence či filozofie, ale především praktické – mnohdy veřejným metrem nezměřitelné – výsledky.



Jiří Bayer s historikem V. V. Štechem v expozici muzea, 1972

Jiří Bayer, nejprve předseda muzejní rady, později řádně jmenovaný ředitel, byl „otcem zakladatelem“ v pravém slova smyslu. S jeho působením je spojeno vybudování instituce jako takové, oprava zámku a jeho zpřístupnění veřejnosti, odkoupení Braunerova mlýna (1973) a ateliéru Zdenky Braunerové (1974, do té doby jej vlastnila dcera Jiřího Trnky Helena Trösterová), profesionalizace a rozšíření původně vlastivědného muzea místního významu na krajskou úroveň a v neposlední řadě oživení kulturního dění v Roztokách.

V roce 1975 Jiřího Bayera vystřídala Blažena Kounovská (foto není bohužel k dispozici). Není žádným tajemstvím, že její odborné kompetence pro vedení muzea byly minimální a její nástup znamenal především instalování politicky vhodné osoby do funkce. Zájem krajských stranických orgánů však na druhou stranu přinesl finanční podporu muzea a jeho významné personální rozšíření. Proběhla rekonstrukce Braunerova mlýna pro potřeby odborných pracovišť a administrativního zázemí, byly také dokoupeny související pozemky. Nejzásadnějším přínosem se stalo vybudování – ve spolupráci s ÚJV Řež – dodnes unikátního konzervačního ozařovacího pracoviště pro radiační ošetření dřeva, jehož zřízení však bylo připravováno již Jiřím Bayerem.

Od podzimu roku 1988 vedla muzeum PhDr. Alena Vondrušková, původně etnografka a historička. Do muzea vnesla libe-



Alena Vondrušková se sklářem Pavlem Hlavou při zahájení jeho autorské výstavy, 14. září 1995

rální atmosféru a podporu ryze odborných přístupů k práci. Za její éry muzeum získalo areál bývalého statku v Libčicích n. Vlt., který se po pozdější rekonstrukci a dostavbě stal základnou pro archeologické pracoviště včetně depositářů. Potřeba pracoviště byla vyvolána masivním nárůstem archeologických nálezů ze záchranných archeologických výzkumů v souvislosti s prudkou komerční i soukromou stavební činností po roce 1989. Dalším počinem bylo vybudování dvou půdních depositářů (nově po řadě let) pro uložení historických sbírek, které byly zásadním způsobem obohaceny v roce 1992 převzetím rozsáhlé pozůstalosti (v objemu desítek tisíc předmětů z oblasti uměleckého řemesla, lidového umění, sběratelské kolekce pohlednic, grafiky a dalších oborů, včetně vlastního uměleckého díla) malíře a sběratele starožitností Miloše Maliny. Dr. Vondrušková provedla instituci obdobím politic- →



Tamara Čapková s autory výstavy LEGO, 21. března 2010

foto: Aleš Hůlka



Eva Balaščíková se sinoložkou Zlatou Černou, 9. března 2005

foto: Aleš Hůlka



Zita Suchánková s etnografkou Ivanou Kubečkovou při zahájení výstavy tištěných betlémů, 27. listopadu 2014

foto: Aleš Hůlka



Pracovníci muzea, podzim 1998

foto: Petr Kříž

kých a administrativně-správních změn (zřizovatelem byly postupně Středočeský krajský národní výbor, Magistrát hl. m. Prahy a Ministerstvo kultury). Z funkce i z muzea odešla ze zdravotních důvodů v roce 1996 (po dobu její dlouhodobé nepřítomnosti byla vedením instituce pověřena Mgr. Tamara Čapková, náměstkyně ředitelky).

Další ředitelkou – první na základě výběrového řízení – se v lednu 1997 stala Mgr. Eva Balaščíková, historička umění s odbornou erudicí a praxí a s výbornými manažerskými schopnostmi. Za jejího působení došlo – za cenu nemalého úsilí – k zásadním změnám v organizační struktuře muzea a v celkovém směřování k moderní muzejní instituci. Bylo zahájeno počítačové zpracování sbírek, rozšířila se konzervátorská pracoviště, ve výstavní činnosti byla preferována odborná témata, rekonstruovaly se již zastaralé depozitáře, které bylo nutné vybavit efektivnějšími systémy k ukládání sbírek. Nutno konstatovat, že k některým kvalitativním posunům paradoxně přispěla katastrofální povodeň roku 2002, jež muzeu zasáhla, neboť při následné obnově areálů byly poskytovány muzeu dotace ze strany ministerstva kultury a zřizovatele – Středočeského kraje. Zásadním počinem byla stavební rekonstrukce původního ateliéru Zdenky Braunerové (do té doby užívaného jako provozní zázemí muzea) a jeho využití pro expozici života a díla této umělkyně (2005), za niž obdrželo muzeum 1. místo v celostátní soutěži Gloria musaealis v kategorii muzejní počin roku. Velké úsilí věnovala Mgr. Balaščíková přípravě generální rekonstrukce zámku, nutné od poslední záchranné rekonstrukce na přelomu 50. a 60. let, a vybudování stálých expozic. Bylo jasné, že tak náročný projekt – realizačně i finančně – bude možné uskutečnit jen prostřednictvím některého z dotačních titulů EU. Po získání podpory ze strany zřizovatele byla zpracována projektová dokumen-

tace a libreto budoucí expozice, avšak bylo nutné čekat na vypsání vhodného dotačního titulu, a tak se zámek dočkal rekonstrukce až po odchodu Mgr. Balaščíkové na jiné manažerské působiště (2007).

Nástupkyní se stala na základě konkurzu dosavadní ředitelka PhDr. Zita Suchánková. Za jejího působení byla po náročné přípravě nakonec dotace z fondů EU získána, zámek byl zrekonstruován a otevřen pro veřejnost v roce 2014. Zámek spolu s expozicemi byl opět oceněn v soutěži Gloria musaealis, díky extrémně silné konkurenci třetím místem. Avšak ani současná ředitelka nezůstala ušetřena zátěžové situace v podobě velké vody, kdy počátkem léta 2013 byl zaplaven areál Braunerova mlýna včetně ateliéru. Pracovníci muzea tak řešili již probíhající rekonstrukci zámku a přípravu na instalování expozic v provizorních – takřka polních – podmínkách. Návrat k „normálu“ nastal až po obnově areálu mlýna v roce 2015. Co se týká perspektiv a vizí, je před vedením muzea a zejména archeology jasný cíl: uspět se žádostí o dotaci z fondů EU na projekt moderní archeologické expozice, jež by měla být situována v objektu stodoly v areálu zámku. Její realizací by se završilo úsilí o zpřístupnění výsledků výzkumné a odborné činnosti pracovníků muzea široké veřejnosti. Vizí a přání je samozřejmě víc, ale kapacita ředitelky a pracovníků muzea není neomezená, stejně tak jako finanční zdroje. Ostatně v rámci bilancování: od 90. let do současnosti se snížil počet zaměstnanců muzea o 20 lidí, včetně odborných pozic...

Ivana Kubečková
Středočeské muzeum

Slovo ředitelky

Nad šedesátiletým výročím Středočeského muzea v Roztokách si připomínám, že už je to deset let, kdy jsem převzala jeho vedení od předchozí ředitelky Evy Balaščíkové. Ochoťně jsem jí tehdy slíbila, že ráda budu pokračovat v její vizi rozvoje muzea. Netušila jsem, že mě čeká neskutečné množství nejen administrativních překážek, ale že příroda svými povodněmi i mně připraví těžké chvíle. Její následky nám ztrpčovaly

život ještě dlouhou dobu, ale i tak jsme dokončili rekonstrukci zámku a Braunerova mlýna. Domnívám se, že i činnost muzea se přesto dál úspěšně rozvíjela. O tom svědčí i zvýšený zájem veřejnosti, který zaznamenáváme ve stoupající návštěvnosti. Musím poděkovat skvělému týmu svých spolupracovníků, muzejních odborníků i dalších zaměstnanců, kteří chod instituce zajišťují, často nad rámec svých pracovních úvazků.

Je jejich zásluhou, že muzeum si získalo dobré jméno na veřejnosti i v odborných kruzích. Zároveň je toto vše výsledkem dobré spolupráce s vedením města, organizací jím řízenými, s místními spolky i spoluobčany, kteří kulturu ke svému životu potřebují a vytvářejí spolu s námi z Roztok místo, ve kterém je radost žít.

Zita Suchánková
ředitelka muzea

Muzeum v Roztokách slaví 60 let od svého vzniku

Dne 23. července 1957 rozhodla rada Okresního národního výboru Praha-západ o zřízení Okresního vlastivědného muzea v Roztokách s účinností od 1. srpna 1957.



Roztocký zámek v roce 1956

Myšlenka založit vlastivědné muzeum v Roztokách vzešla od sedmi zakládajících členů Vlastivědného kroužku – odboru Osvětové besedy MNV, který sdružoval vlastivědné nadšence, propagátory místní a regionální historie. Osvětová beseda navazovala na činnost předválečných vlastivědných spolků, zejména okrašlovacího a Matice levohradecké, které nebyly po 2. světové válce již obnoveny. Bezprostřední inspirací pro místní patrioty byl systematický archeologický výzkum Levého Hradce prováděný Dr. Ivanem Borkovským s četnými nálezy z doby slovanského osídlení, včetně základů předrománské rotundy pod podlahou kostela. Druhým zdrojem zájmu o dávnou historii byly již legendární vykopávky roztockého lékaře Čenka Rýznera, který svou archeologickou sbírku před 1. světovou válkou zpřístupnil ve svém domě čp. 70 veřejnosti. Část vlastivědců se orientovala i na zajímavé přírodní poměry dolního Povltaví, což vedlo ke zřízení Státní přírodní rezervace Roztocký háj v roce 1951. Důležitou součástí této dobrovolné práce byl i sběr dokladů hmotné kultury, včetně svozů z okolních obcí (Přední Kopaniny, Sedlce, Státnic, Horoměřic a Tuchoměřic), které částečně pocházely i z konfiskací.

Nejenergičtějším organizátorem této vlastivědné činnosti byl nejmladší člen Osvětové besedy Jiří Bayer, první ředitel (předseda muzejní rady) nově zřízené-

ho muzea. Jeho založení předznamenovalo 1. května 1955 otevření vlastivědné muzejní síně ve vile čp. 119 v Tichém údolí výstavou „Za nové Roztoky“.

Vlastivědné muzeum a záchrana roztockého zámku

Založení vlastivědného muzea mělo dvojitý hlavní význam. Jednak umožnilo legální, systematický sběr a odborné zpracování množství sbírkového materiálu, druhým pozitivem byla záchrana zchátralého areálu roztockého zámku, který se měl stát jeho sídlem. Tomu hrozila počátkem padesátých let, v souvislosti se stavbou čistírny odpadních vod, demolice – na zámek už byl vydán demoliční výměr. V době založení muzea nemohl ještě objekt bývalé vodní tvrze plnit svůj kulturní účel, a proto první sídlo muzea bylo ve vile Mia čp. 79 v Tichém údolí. V areálu zámku stále ještě sídlil státní statek s živočišnou výrobou a ještě v roce 1960 (!) žádal předseda městského výboru KSČ, aby „byly okamžitě zastaveny práce na úpravě zámku, které jsou překážkou řádného hospodaření“ (pozn. 1).

Rada MNV Roztoky byla naštěstí jiného názoru a dobytek byl rozvezen na okolní farmy, takže záchrana zámku mohla pokračovat.

Muzeum mělo zpočátku jen tři pracovníky, – Jiřího Bayera, předsedu muzejní rady, Rudolfa Košťála, správce muzea (bydlel přes ulici v čp. 21), a Bořivoje Mikuleckého, knihovníka a archiváře, který byl jediným placeným zaměstnancem. Veškerá činnost se proto až do roku 1960 opírala o tým dobrovolných spolupracovníků, který se během prvních pěti let rozrostl na 140 členů. K tomu je třeba připočíst spoustu brigádníků, zejména z řad školní mládeže, ale i dospělých, kteří zcela zdarma po dobu deseti let pracovali na záchraně zámku i na prvotní evidenci a zpracování shromážděných sbírkových předmětů.

Zakladatelé muzea

Správce muzea, jak již uvedeno, byl významný archeologický nadšenec, externí spolupracovník Archeologického ústavu Rudolf Košťál, bývalý roztocký četnický strážmistr. Mezi zakladatele vlastivědného odboru, a tedy muzea, patřil i geolog RNDr. Jan Najdr, přednosta roztocké železniční stanice z válečného období, který projevil statečnost při zastavení tzv. transportu smrti. Dále je třeba jmenovat bývalého prezidenta Patentního úřadu Ing. Severina Dauma, v předválečném období předsedu Okrašlovacího spolku v Roztokách, horlivé vlastivědce Jana Panochu a Antonína Plešnera, knihovníka a kronikáře Josefa Ullricha, učitele Jana Šimků, Josefa Hampla, Jiřího Rýznera (vnuka svého věhlasného jmenovce), kronikáře Karla Chalúpeckého ze Žalova a další.

Okresní muzeum postupně posilovalo svůj odborný potenciál a rozšiřovalo počet stálých pracovníků. Převzalo také pod svou správu zříceninu hradu Okoře (oficiálně od roku 1967), která byla ve velmi špatném stavu. Po odstranění náletové zeleně a sutin zde byly započaty zabezpečovací práce, prováděné vesměs brigádnicky a bohužel ne vždy s ohledem na statiku narušených zdí správně (pozn. 2).



Pamětní medaile vydaná k 10. výročí založení muzea →



Vznik Oblastního muzea

Když byly dokončeny základní rekonstrukční práce na vnitřních prostorech zámku a přilehlých budovách bývalého velkostatku, byl areál v roce 1961 zpřístupněn veřejnosti. Velkým obohacením obnoveného zámeckého parku byly plastiky Hedviky Zaorálkové, pocházející z jejího velkorysého daru muzeu. Činnost muzea byla rozšířena na regionální úroveň a v roce 1966, kdy zde pracovalo již asi 30 stálých pracovníků, z toho polovina odborných, vzniklo Oblastní muzeum v Rostokách u Prahy. Ředitelem muzea byl radou Středočeského národního výboru, který se stal jeho zřizovatelem, jmenován Jiří Bayer.

Velmi populární se stala stylová zámecká vinárna, která pod vedením nezapomenutelného pana Leszkovena byla jediným noblesním restauračním zařízením v regionu.

V letech 1968 až 1970 se díky J. Bayerovi stalo muzeum regionálním centrem obnoveného skautského hnutí. Dokumentace činnosti českého skautingu a dalších spolků měla být i součástí odborného programu muzea.

Obnova vnější tváře areálu pokračovala pod vedením stavbyvedoucího pana Heřmana až do počátku 70. let 20. století. Vnější fasády byly zhotovovány z čistě přírodních materiálů podle tradičních receptur, barevných odstínů omítky bylo např. dosaženo barevností použitého písku.

Expanze pokračuje - krajské muzeum

Rok 1974 znamenal další krok v expanzivním rozvoji muzea, když mu byl přiznán statut krajské odborné instituce s názvem Středočeské muzeum v Rostokách u Prahy. Ve spolupráci s ÚJV Řež bylo v suterénu bývalého pivovaru vybudováno exkluzivní



První správce muzea Rudolf Košťál

konzervátorské pracoviště – ozařovací komora k ničení dřevokazného hmyzu a dalších parazitů gama-zářením, v té době jediná v ČR. Do správy muzea byl také převeden tzv. Braunerův mlýn a sousední atelier Zdenky Braunerové, který byl v majetku rodiny Jiřího Trnky, jenž se adaptace této stavby pro svou tvůrčí práci již nedožil. Oba objekty, zejména mlýn, byly ve špatném stavu a prošly následně celkovou rekonstrukcí. Byly získány další detašované objekty v Zeměchách (později opět opuštěny) určené zejména pro depozitáře. Povýšení roztockého muzea na krajské však vyvolalo i rivalitu mezi dalšími středočeskými muzei, z nichž některá byla mnohem starší a odborně významnější než roztocké (např. v Poděbradech, Kladně, Mladé Boleslavi, Brandýse nad Labem, Kolíně). Odborná činnost muzea také příliš nezapadala do ideologického rámce normalizační politiky, když středočeský krajský výbor KSČ patřil k nejagilnějším v republice. Kromě ředitele nebyl nikdo z dalších zaměstnanců muzea členem KSČ, naopak zde byli za-

městnání i lidé ideově nekompatibilní s režimem. Výsledkem, či spíše záminkou, bylo rozhodnutí Rady SKNV jmenovat nového statutárního ředitele Středočeského muzea s odůvodněním, že Jiří Bayer nesplňuje odborná kritéria. To byl ovšem důvod zástupný, neboť novou ředitelkou se stala „kádrová rezerva“ KSČ bez odborného vzdělání, jejíž manžel byl ovšem vysoce postavený pracovník krajského výboru KSČ. Její příchod znamenal postupný odchod většiny odborných pracovníků. Muzeu byla odňata správa hradu Kokořina, změnil se odborný program, v atelieru Zdenky Braunerové byly zřízeny kanceláře. Situaci v muzeu dokládá i zákaz odborným pracovníkům dokumentovat oslavy 1000 let od volby Vojtěcha Slavíkovce pražským biskupem v únoru 1982 na Levém Hradci. Situace se postupně stabilizovala až koncem 80. let s příchodem další ředitelky, PhDr. Aleny Vondruškové. V té době byl také získán bývalý statek v Libčicích nad Vltavou pro depozitáře a detašované pracoviště archeologů.

Turbulence po listopadu 1989

Ani změna politických poměrů po listopadu 1989 nepřinesla muzeu klidné časy. Muselo znovu obhajovat pozici krajské instituce, navíc se jeho právní postavení zkomplikovalo zrušením krajských národních výborů coby orgánů státní správy a samosprávy v roce 1990. Muzeum přišlo i o správu hradu Okoře, kde probíhal pod vedením muzejních archeologů dlouholetý systematický průzkum, když byl „navrácen“ obci Okoř, již nikdy nepatřil. Negativním důsledkem působení „neviditelné ruky trhu“ byl v 90. letech komerční pronájem 1. patra roztockého zámku soukromé společnosti. Ze síně Zdenky Braunerové (nyní Historický sál) se stalo školicí středisko nepřístupné veřejnosti, v prostorech bývalé historické expozice byly zřízeny kanceláře.

Po rezignaci dr. Vondruškové v roce 1995 byla na základě konkurzního řízení jmenována k 1. 1. 1997 ředitelkou Mgr. Eva Balaščíková a konečně v roce 2007 v novém konkurzu uspěla současná ředitelka PhDr. Zita Suchánková. ●

pozn. 1) viz zápis z jednání Rady MNV Rostoky dne

7. ledna 1960, SOKA Praha-západ

pozn. 2) část zdíva západního paláce z období renesanční přestavby hradu se z důvodu ztráty stability po vybraní sutě koncem 60. let zřítla.



Stanislav Boloňský

Z muzejního zákulisí vážně i nevážně

Prvotním smyslem muzea je shromažďovat hmotné prameny dokládající společenské, kulturní a přírodní poměry daného území, odborně je vyhodnocovat a následně interpretovat.

Veřejnosti většinou „neviditelní“ odborní pracovníci se primárně zabývají činnostmi spojenými se zpracováním sbírkových fondů – jejich evidencí, inventarizací a katalogizací – stanovenými Zákonem o ochraně sbírek muzejní povahy č. 122/2000 Sb. Veškeré sbírky byly na základě zmíněného zákona rozčleněny do jednotlivých oborových podsbírek (historické, etnografické, archeologické, botanické, zoologické, písemnosti a tisky a zvláštní podsbírkou vzor-

tyto situace nastávají zpravidla ve chvíli, kdy píše scénář výstavy či má termín k odevzdání čehosi zásadního.

Nicméně předmět je nakonec získán a obě strany jsou spokojené. Majitel se zbavil „krámu“ se slovy: „... mám to vyhodit já nebo potom děti?“, kurátor je naopak potěšen novým přírůstkem a s mírně nepřítomným, leč šťastným výrazem dumá nad dalším výstavním scénářem. Předmět je následně zaevidován pod přírůstkovým číslem, základním

schopnosti a všem dárcům jsme za ně vděční. Dvojnásobně to platí v případech, kdy jsou k předmětům dochovány i fotografie či osobní vzpomínky. Mnohá setkání s těmi, kteří se rozhodnou darovat muzeu něco ze svého držení, zvláště s lidmi pokročilejšího věku, jsou doslova dojemná.

V omezené míře lze získat předměty do sbírek formou nákupu. Obvykle se jedná o umělecké či uměleckohistorické artefakty či zajímavé kolekce, které jsou financovány buď z vlastního rozpočtu muzea (dle možnosti), spíše je však využíván dotační program ministerstva kultury určený na výkup předmětů kulturní hodnoty. V posledních



Konzervační ozařovací pracoviště



Depozitář pro uložení historických sbírek, stav před a po rekonstrukci, 2005



kovnice keramiky). Tento výčet je poněkud zjednodušený, protože problematika třídění je komplikovanější a vychází z určitých podmínek, nastavených v muzeu již v minulosti. Sbírkové jsou evidovány nejen v muzeu samém, ale také v Centrální evidenci sbírek vedené ministerstvem kultury, a podléhají jeho kontrolní roli.

Co se vlastně děje s předmětem přicházejícím do muzea? Vezměme jako modelový příklad darování jakéhokoli běžného předmětu (koupi či převod považujeme za méně typické). V lepším případě zavolá kurátorovi příslušné sbírky telefon s nabídkou od majitele. Kurátor (znalý akvizičního programu a potřeb muzejních sbírek) nabídku vyhodnotí, a pokud se jeví jako přínosná, dohodne termín k prohlídce předmětu, následně připraví darovací smlouvu se všemi náležitostmi a údaji o předmětu (včetně okolností jeho dosavadního „života“: „...šátek nosila mladší sestra mojí babičky narozená v Debrně roku 1892 /babička 1890/, pořídila si ho při odchodu do služby ve Vídni v roce 1909 a po návratu jej jako parádní uchovávala na památku...“). V horším případě telefon nezazvoní, přede dveřmi se nečekaně objeví sám majitel buď rovnou s předmětem, nebo jen s dotazem na zájem muzea. Kurátor se může jevit poněkud nevrlym, neboť

způsobem popisně identifikován, zfotografován a předán (dle stavu) ke konzervačnímu ošetření. Podle typu materiálu, povahy předmětu a stupně zachovalosti je ošetřen mechanickým očištěním, dezinfekcí či radiační dezinfekcí. Následně má kurátor podle zákona tři roky na odborné zpracování (tzn. detailní určení a zařazení do kulturně-historického kontextu či do systematiky v rámci tzv. katalogizace), což zpravidla – vzhledem k množství přírůstků, badatelských dotazů a zajišťování výstav – stíhá jen s obtížemi. Nabídka předmětů se razantně zvyšuje v případech výstav, jež rezonují s „půdními poklady“ tradičních domácností, nebo při oslovení veřejnosti muzeem. Předmět je po popsané vstupní proceduře uložen ve vhodném obalu do depozitáře podle interní ukládací logiky v rámci tematických celků či materiálu, zapsán do lokačního seznamu sloužícího k snadnému vyhledávání a kontrole. Mohlo by se zdát, že předmět byl uložen k věčnému spánku – což se v některých případech i děje –, ale většinou na něj dříve či později dojde a je zapůjčen pro vlastní výstavu muzea či jiné instituce.

Z předchozí nadsázky by mohl vzniknout dojem, že muzeum je odkládištěm nepotřebného. Naopak. I věci zdánlivě bezcenné resp. s tržně nezajímavou hodnotou mají dokumentační význam a vypovídací

letech se tak podařilo obohatit sbírky o skicáky a olejomalbu Z. Braunerové, o vedutu z autentického prostředí jedné z roztockých vil či soubor podmaleb na skle. Dotace však nepokrývá plnou cenu předmětu, zbývající částku zpravidla poskytne zřizovatel Středočeský kraj.

Vlastní terénní sběrnou činností muzea jsou získávány archeologické nálezy a přírodovědné sbírky, především dokladové herbářové a entomologické položky. Výše popsané evidenční procesy a zacházení s předměty coby sbírkami jsou však v zásadě stejné.

Další kapitolou jsou inventarizace, kdy podle zákona je nutné každoročně provést fyzickou a evidenční kontrolu několika desítek tisíc sbírkových předmětů za přísně stanovených postupů, což vyžaduje preciznost, soustředění (jakákoli prostá a omluvitelná chyba se totiž ve výsledku vymstí zmatkem a jejím zbytečným odstraňováním) a koneckonců spoustu času.

Tak tohle všechno dělají „neviditelní“ odborní i další pracovníci muzea se zaujetím, navazující na práci předchozích – stejně zaujatých – muzejních generací. Bez zaujetí se totiž muzejní práce vlastně dělat nedá.

Ivana Kubečková a Marcela Šášínková
etnografka a historička SM

Muzeum



v obrazech



Manželé Otakar (syn Bohuslava Braunera) a Marie Braunerovi, 17. 9. 1970



Školní děti při pracích na úpravě zámeckého parku pod vedením pracovníků Vlastivědného odboru Osvětové besedy, 1966



Brigádníci z řad roztocké veřejnosti při stavebních pracích v areálu zámku – oprava chodníků k zámku, 1961



Zámek a přilehlé budovy při povodni v srpnu 2002



Dostavba a rekonstrukce stodoly v areálu zámku, 8. 4. 2010



Braunerův mlýn před rokem 1974



Malí nálezcí zásobnice knovízské kultury z bývalé pískovny ve Velkém háji (starší Antonín Čermák), 27. 8. 1966



Archeologický výzkum v souvislosti s plánovanou rekonstrukcí stodoly, 3. 1. 2011



Rekonstrukce krovu Braunerova mlýna, 70. léta 20. stol.



Sondážní průzkum zámeckého valu – pracovníci Vlastivědného odboru OB, 1956



Svatební síň v prvním patře zámku, dnes Renesanční sál, duben 2005



Mlýn a ateliér při povodních v letech 1940 a 2002



Výklad architekta Pavla Lyera k objevenému záklapovému stropu v prostorách zámku, 27. 4. 1958



Laboratoř konzervace a restaurování keramiky, skla a porcelánu



2002



Ateliér Zdenky Braunerové dva roky po její smrti, 1936



Zámecká vinárna v dobách své největší slávy, dnes Návštěvnické centrum muzea, 1970

Historické fotografie pocházejí z fotoarchivu Středočeského muzea v Rostkách u Prahy, p. o. Autorem současných fotografií je Aleš Hůlka, spolupráce Táňa Hůlková. (Prosíme veřejnost o identifikaci osob na historických záběrech.)

Jiří Bayer se zasloužil o město Roztoky

Před 20 lety, 29. července 1997, zemřel zakladatel roztockého muzea, vlastivědný pracovník, neúnavný organizátor a popularizátor regionální kultury a historie, Jiří Bayer.

Ta dvě desetiletí uplynou symbolicky ve dnech, kdy si současně připomínáme 60. výročí ustavení Okresního vlastivědného muzea v Roztokách, jehož byl Jiří Bayer skutečným „otcem zakladatelem“. Smutné bylo to, že se v závěru svého života nedočkal žádného vděku a byl vlastně v místě svého působení díky různým nedorozuměním „persona non grata“. Velmi citlivě vnímal všechny negativní i pozitivní změny ve svém milovaném muzeu, které se odehrály po jeho nuceném odchodu, a velmi emotivně na ně reagoval – a jak známo, každá akce vyvolává též reakci...

Pokus o realistický portrét

Měl jsem to štěstí, že jsem byl osm let s Jiřím Bayerem v pracovním kontaktu. Mně, mladému maturantovi, dal šanci, které jsem snad i dokázal efektivně využít. Jsem mu za to vděčný.

Dvacáté výročí jeho úmrtí považuji za příležitost ohlédnout se za touto výraznou osobností, a to bez zbytečné idealizace, věcně a realisticky. Ne všechno, o co J. Bayer usiloval, bylo správné a dopustil se i některých koncepčních chyb. Ty však nemohou převážit nad pozitivními činy, pro které je možné konstatovat, že se zasloužil o naše město Roztoky.

Jiří Bayer se narodil 7. 6. 1926 v Praze. V průběhu války se aktivně zapojil do odbojového hnutí na Kokořínsku, které tehdy tvořilo hranici protektorátu, a byl zde v únoru 1945 zraněn střepinami granátu. Prežil jen šťastnou souhrou náhod.

Vystudoval střední elektrotechnickou školu, dálkové studium na katedře etnografie a folkloristiky UK, které započal v roce 1964, nedokončil. S tímto odborným handicapem pak zápasil celý svůj aktivní život a některá jeho rozhodnutí tím byla i bezpochyby ovlivněna. Byl příliš vtažen do organizační práce související se záchranou areálu roztockého zámku a s řízením Okresního, později Oblastního muzea, než aby se mohl soustředit na systematické studium.

Záchrana roztockého zámku

Záchrana roztockého zámku před demolicí, která již byla reálně připravena, je jeho největší životní zásluhou, troufám si říci ještě významnější než založení muzea. Když bylo počátkem padesátých let roz-



Jiří Bayer na snímku z roku 1986

Foto: Stanislav Bolňošík

hodnuto o výstavbě čistírny odpadních vod pro Roztoky a n. p. Penicilín, projektantům do značné míry překážel zchátralý areál zámku, bývalého Marešova velkostatku. Jako první byla zbořena tzv. stará rybárna u přívozu (příbytek sester Hrubých), podle dobových fotografií stavba v jádru pamatující možná několik staletí. Hospodářské budovy velkostatku byly v rozvalinách, např. bývalý pivovar, kde je dnes velká výstavní síň, již po požáru neměl střechu a krovy a vlastní budova tvrze vypadala jako kulisa pro natáčení válečného filmu. Svým neúnavným úsilím a výřečností (řekl bych až neodbytností) interpeloval orgány státní i politické správy tak dlouho, až byl demoliční výměr na areál zrušen a získal i základní finanční podporu pro postupnou obnovu tohoto cenného kulturního dědictví. To byl ale jen první krok. Tím druhým byla nebývalá aktivizace desítek dobrovolníků – nadšenců, kteří pak bez nároku na jakoukoliv odměnu odpracovali tisíce hodin na vyčištění a rekonstrukci zámku. Z dnešního hlediska se zdá téměř neuvěřitelné, že se to mohlo podařit a ještě v relativně krátké době cca 10 let. Při jeho vyjednávání s orgány mu bezpochyby pomohlo, že byl členem KSČ a poslancem MNV. Krátce po listopadovém převratu jsem s ním na toto téma otevřeně hovořil. Řekl mi: „Byl jsem členem komunistické strany, ale nebyl jsem komunistou.“ Myslím, že říkal pravdu. Členství v KSČ využíval jako formu ochranného zbarvení, které

mu umožňovalo prosadit to, co by se nestraníkově v období totalitního režimu nemohlo nikdy podařit, vůči pracovníkům muzea žádný ideologický nátlak nevyvíjel.

Ikarův pád...

Pod dojmem obrovského úspěchu, kterým záchrana zámku a vybudování muzea bylo, přišel počátkem 70. let s nepříliš šťastným nápadem vestavět do areálu zámku na místě staré stodoly nový hotel (hmotová studie ing. arch. Václava Girsy), na což se naštěstí nenašly peníze. Velmi diskutabilní (a fakticky z památkového hlediska i nereálný) byl i záměr rekonstruovat zříceninu hradu Okoře (včetně jeho zastřešení) po příkladu romantické dostavby hradu Kokořín baronem Špačkem na počátku 20. století. Nejkoliznější však byl jeho nápad z roku 1960 přeměnit levohradecký kostel sv. Klimenta, symbol přijetí křesťanství v Čechách, na „Památník počátků českého státu na Levém Hradci“ s příslušnou muzejní expozicí (pozn. 1). Tohoto nešťastného nápadu se počátkem 70. let zmocnily stranické orgány a nafoukly ho v giga projekt s jasným politickým a protináboženským cílem (pozn. 2). Tento oblundný plán, který předpokládal i zrušení hřbitova, nebyl v souladu ani s tehdejšími zákony – měl souviset s vyhlášením Levého Hradce Národní kulturní památkou, ovšem zásah do autentického terénu byl v příkrém rozporu se statusem NKP.

Na tyto velkášské projekty se naštěstí nenašly peníze, a tak jimi nebyly nesporné zásluhy Jiřího Bayera devalvovány.

Obnovitel českého skautingu v roce 1968

Důležitou součástí aktivit Jiřího Bayera byl skauting, jehož členem byl od roku 1937. V tomto směru byl naprosto autentický a věrohodný. V období pražského jara 1968 stál coby člen náčelnictva Junáka v popředí obnovy této organizace. Uvažovalo se i o tom, že dokumentace skautského hnutí bude součástí odborné profilace muzea. První „vlaštovkou“ v tomto směru byla na jaře roku 1968 výstava o zakladateli českého Junáka A. B. Svojsíkovi, kterou Jiří Bayer koncipoval. Z jeho iniciativy a jeho zásluhou byla vybudována skautská rezervace Lípa v Máchově ulici včetně několika srubů a zázemí, které slouží dodnes.

Je smutnou skutečností, že toto středisko bylo za účasti českého a slovenského vedení chlapeckého i dívčího skautu slavnost- →



foto: Stanislav Boloňský

Jiří Bayer (první zprava) při otevření rezervace Lípa, únor 1970

ně otevřeno v únoru roku 1970, nedlouho předtím, než byly skautské organizace zase na 20 let zakázány (pozn. 3).

S nástupem normalizace začal mít Jiří Bayer se svou skautskou minulostí u stranických orgánů velký problém. Dokonce ho v této věci vyšetřovala StB, za nevyjasněných okolností bylo zdemolováno zařízení skautských srubů, došlo i k razii v muzejním archivu – z této kolize s politickou mocí bezprostředně vyvážl. Jak se brzy ukázalo, jen dočasně, na KV KSČ se už chystal jiný scénář.

Po politickém obratu v roce 1969 přetrvala v muzeu ještě poměrně dlouho liberální pracovní atmosféra, i když k zásadní změně výstavního programu pochopitelně došlo. Všichni jsme ale věděli, že jsme takřkajíc „na stejné lodi“. S postupující normalizací ale přišly různé politické prověrky, osobní útoky, úřední šikana i konspirace (např. fingované vloupání do muzea, při němž si „zloděj“ odnesl z vitrín jen dobře provedené kopie), to vše se postupně odrazilo na ředitelově zdraví. V nevýhodu se proměnil i jeho skutečný „majstrštyk“, kdy se mu podařilo využít reorganizace muzej-

ní sítě k povýšení statutu roztockého muzea z Oblastního na krajské – Středočeské. Zájmovou oblast roztockého muzea rozšířil poněkud nekonceptně i na Kokořínsko, do sbírkové oblasti Okresního muzea v Mělníku, získal do správy i svůj milovaný kokořínský hrad. Tehdy se našlo dost lidí v oboru, kteří mu takřkajíc začali „mydlit schody“. Rada středočeského KNV pak využila záminky o změně statutu muzea a jmenovala bez výběrového řízení novou ředitelku (bez odborné kvalifikace) formálně nově vznikajícího krajského muzea.

Persona non grata

Jiří Bayer sice nedostal výpověď, ale byl odstaven pracovním na vedlejší kolej, což byla pro něj těžká rána. Z muzea po delším marodění odešel a byl mu přiznán (v padesáti letech) nízký invalidní důchod! Proti své pracovní degradaci podal žalobu k soudu, kde se s částečným úspěchem domáhal i náhrady za trvalé poškození svého zdraví v důsledku extrémních stresů. V právních věcech ho tehdy u soudu zastupovala advokátka dr. Dagmar Burešová, porevoluční předsedkyně ČNR. Považoval jsem za svou

povinnost, jako člen širšího vedení muzea, jít v jeho prospěch k soudu svědčit. Brzy nato jsem musel z muzea odejít také (což se nakonec ukázalo jako pro mě šťastný krok).

Je celkem pochopitelné, že J. Bayer vůči muzeu zatrpkl a různým způsobem, někdy značně subjektivně, komentoval nové poměry ve „svém“ muzeu. Situace vyvrcholila počátkem 90. let, kdy ho jeden z horlivých pracovníků vyprovodil i s televizním štábem z veřejného prostoru muzea, což pro bývalého ředitele byl naprostý šok.

Novou naději mu přinesla změna politických poměrů v listopadu 1989, setkal se např. s prezidentem Václavem Havlem, je muž předal posmrtnou masku T. G. Masaryka.

Psal dále příležitostné články s vlastivědnou tematikou pro různá periodika, zejména pro Odras a Lidovou demokracii, vydávanou ČSL. Bohužel v té době už měl vážné a chronické zdravotní problémy, jimž také v červenci roku 1997 ve věku 71 let podlehl. Urna s jeho popelem je uložena na starém hřbitově na Levém Hradci.

●
Stanislav Boloňský

odborný pracovník roztockého muzea
v letech 1968 až 1976

pozn. 1) viz Podklady pro stálou školskou a kulturní komisi rady MNV v Roztokách u Prahy k návrhu na zřízení „Památníku počátků českého státu na Levém Hradci“ z 9. srpna 1960, příloha zápisů z jednání Rady MěNV Roztoky, SOKA Praha-západ.

pozn. 2) Ideový a investiční záměr vybudování a využití „Národní kulturní památky Levý Hradec“, Česká národní rada, Ministerstvo kultury ČR, 1974, s. III/10: „Bylo by záhodno, kdyby památník plnil své kulturně politické funkce ještě před rokem 1982, tj. před výročí volby sv. Vojtěcha pražským biskupem, aby jeho otevření nemohlo být spojováno s církevními oslavami tohoto jubilea ...“

pozn. 3) Přítomen byl náčelník Junáka RNDr. Rudolf Plajner (1901–1987), po němž byl jeden ze srubů pojmenován, Vlasta Macková (1920–2017), náčelní divčího kmene, Vlasta Koseová (1895–1973), zakladatelka a čestná náčelní divčího skautu, Dr. Antonín Sum a řada dalších osobnosti.

Vzpomínka na PhDr. Ivanou Vojtěchovskou

Středočeské muzeum v Roztokách u Prahy s lítostí oznamuje, že se v pátek 7. července předčasně dovršil ve věku 67 let životní příběh naší bývalé kolegyně, archeoložky PhDr. Ivanou Vojtěchovské, rozené Rosolové. Ivana Vojtěchovská vystudovala archeologii a národopis na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v letech 1968 až 1973, doktorát obhájila v roce 1984. Po krátkém angažmá v Archeologickém ústavu ČSAV v Praze (1973–1974) nastoupila v roce 1974 do Středočeského muzea v Roztokách u Prahy, kde prožila

celý svůj bohatý profesní život až do odchodu do důchodu v roce 2005. Její specializací byla pozdní doba halštatská a časná doba laténská, obecně pak archeologie regionu severní části okresu Praha-západ. Byla autorkou dvou stálých expozičních množství výstav, odborných i popularizačních článků. Ze záchranných výzkumů můžeme připomenout odkryv časné laténské osady pod Chýnovským hájem v Libčicích, výzkumy polykulturních lokalit v libčické pískovně, v cihelně v Černém Volu či na mediálně známém staveništi

H-System ve Velkých Přílepech. Dlouhodobě také sledovala stavební zásahy v prostoru a předpolí NKP Levý Hradec. Mimo svůj region provedla například výzkum knovízského pohřebiště v Šanově na Rakovnicku. Ani v důchodu nepřerušila Ivana Vojtěchovská kontakty s odbornými kruhy. Archeologická obec tak ztratila kolegyni a v mnoha případech – díky její společenské povaze – i dobrou kamarádku.

●
David Daněček
archeolog SM

Jak jsem zblajznul páva

(trochu lehčí vzpomínání na počátky muzea)

S počátky roztockého muzea, dnes vážené odborné instituce, mám spojeny i různé osobní zážitky nevážné povahy.

Muzeum se v šedesátých letech vyznačovalo téměř rodinnou atmosférou. Když se připravovala nějaká velká výstava, všichni dělali všechno, neexistovalo kolegovi odmítnout pomoc bez ohledu na odbornost. Vesměs si o to ani nemusel říkat. Pracovní dobu jsme brali jen jako základní rámec; když bylo třeba, chodil jsem pracovat i v sobotu a neděli. Co mně, muzejnímu elévovi, ovšem přišlo zvláštní, bylo stálé stěhování nějakých historických almar i běžných skříní. Na popruhách, na hákách, v „teplejch“ čili rukama, námořnicky či na „vorla“, vesměs po schodech, to jsem si fakt užil... Připadalo mi to jako nějaký tajný muzejní rituál. Ještě že jsme měli pana Františka Kříže, oficiálně údržbáře, ale také výborného fotografa přírody a ornitologa, který měl ruce jako lopaty a sílu jako kůň.



Foto: Stanislav Boloňský

Vzpomínky, o kterých chci napsat, se všechny vážou k období let 1969 až 1970. Z těch vážných musím vzpomenout smutné Vánoce roku 1969, kdy poměrně náhle zemřeli dva odborní pracovníci muzea. Prvním byl můj bezprostřední šéf, muzikolog dr. Rudolf Fikrle, který v muzeu našel útočiště jako politicky nespolehlivý element. Kromě vlastní muzejní práce zde založil a vedl zámecký orchestr. Jeho poslední akcí byla výstava ve velké výstavní síni s názvem „Jen dál!“, vlastenecky burcující vadnoucí odhodlání čelit důsledkům sovětské okupace. Mohu se jen domýšlet, jak by to s ním dopadlo, kdyby se dožil let následujících. Druhým byl můj dobrý kamarád, knihovník Bořek Mikulecký, který mě přivedl k turistice a vlastně i k politice. Založili jsme spolu např. Tříkrálový pochod na Okoř, který pod patronací Tomíků funguje dodnes. Jeho smrt v 29 letech byla pro nás všechny těžkou ranou, byl velice oblíben, neboť nezkazil žádnou legraci. Tato dvě úmrtí tehdy vyvolala diskusi o možném dlouhodobém účinku jedovatých plynů ze soustřední čistírny odpadních vod, kromě smr-

duťého sirovodíku také sirouhlíku. Na přítomnost těchto plynů např. reagovaly korozi stříbrné předměty uložené v depozitáři.

Ale pojďme k těm veselejším příběhům. Z kraje roku 1969 rozšířila naše řady mladá historička raného středověku, tolerantní křesťanská intelektuálka Marie Hauserová (později provdaná Šírová). V té době byla ještě svobodná, s chováním značně nezávislé ženy. Zatímco my ostatní vrstevníci jsme se stravovali alespoň trochu „regulérně“, byť většinou jsme oběd řešili lančmítem nebo čínským vepřovým ve vlastní štávě (od návštěvy závodní jídelny v Penicilínce, kde jinak vařili chutně, nás odrazoval všudypřítomný zápach z výroby), to Maruška si se stravou a životosprávou opravdu nelámala hlavu. Úplně jí stačilo za našeho údivu rozžvýkat suchou kostku hrachové polévky (obávám se, že mladší generace vůbec netuší, o co šlo) a zapít studenou vodou. Potom se lehce zavlnila v bocích a prohlásila: „Je uvařeno!“

Říkal jsem jí tehdy, však počkej, až se vdáš, tak tě kuchyň nemine! Netušil jsem,

jak se má věštba naplní. Po svatbě pak Maruška povila krátce po sobě celkem 5 dětí, takže musela zůstat v domácnosti a aktivně pečovat o žaludky celé rodiny. Ke své profesi se mohla vrátit (z více důvodů) až po mnoha letech.

Můj nezapomenutelný zážitek se váže k předjaří roku 1970. Ředitel muzea Jiří Bayer přišel s tím, že v roztockém zámku nesmí chybět, jako na každém pořádném zámku, také pávi. Opatřil proto párek krásných opeřenců, kterým byla vyrobena pro klidný spánek pěkná voliéra u objektu staré stodoly. Zima toho roku byla dosti tuhá a bohatá na sněh. Při náhlé oblevě sjela ze střechy stodoly lavina zledovatělého sněhu, prorazila střechu voliéry a oba pávy, podřimující na hřadu, zabila. Chytili to tak „šikovně“, že na těch hřadách viseli za krky.

V muzeu nastal téměř státní smutek, zejména kolegyně je oplakaly a nikdo neměl odvalu je sejmout. Když tam za stále panujícího mrazivého počasí viseli týden, navrhl jsem za souhlasu mužské části osazenstva jejich odstranění. No, a když jsme uvolnili ty jejich ztuhlé krky, nesměle jsem požádal, že bych si toho samečka zkusil upravit jako pečení. Ředitel velkoryse souhlasil a hned se ke mně přidal i průvodce po expozicích, pan Rudolf Košťál, který si zas odnesl domů slepici, že z ní bude dobrá polévka.

Když jsem slavnostně přinesl páva domů, maminka spráskla ruce: „Vždyť je to vlastně mršina!“ „Ale určitě jedlá, dobře proležená,“ odtušil jsem. Kupodivu mě podpořil i otec s bratrem, a tak jsme společnými silami páva spařili a oškubali – práce to byla strašná a dost se ten krasavec opticky zmenšil. Maminka ho upekla à la bažant, ovšem ona jediná ho odmítla konzumovat, zatímco my jsme si pochutnali, až se nám uši hýbaly – maso chutnalo výtečně, něco mezi bažantem a krůtou. Kulinařský zážitek to byl nezapomenutelný, jedinečný a zřejmě již neopakovatelný.

Na svá mladá léta v muzeu rád vzpomínám.



Stanislav Boloňský



Utajený úspěch

Děje se tolik věcí a kolem nás chodí tolik lidí, že o většině z nich vůbec nevíme. A tak nám toho spousta unikne, a aniž to tušíme, o hodně tím přicházíme.



Stejně jako já asi málokdo v Roztokách ví o jedné originální hudební soutěži a o tom, že v našem městě již více než deset let žije neméně originální a vynikající muzikant, který tu soutěž letos vyhrál.

Soutěž Pianista roku nemá příliš dlouhou tradici. Poprvé se konala v roce 2012 v Budapešti, o rok později začala psát svou historii její česká odnož. Pořadatelé jsou česká pobočka New York Café a společnost Petrof, světoznámý výrobce klavírů.

Zvláštnost této soutěže tkví v tom, že jejím základem je všestrannost soutěžících. Účastníci musejí zvládnout všechny hudební žánry od lidových písní přes jazz a populární hudbu v různých úpravách a stylech až po hudební klasiku. Nejprve musejí projít výběrovým kolem a pak postupně pěti koly soutěžními, v nichž postupně odpadávají, až zbudou nejlepší čtyři uchazeči pro finálový večer, který se koná v Sukově síni Rudolfiny.

Odborná porota v čele s Petrem Maláskem společně s hlasy přítomných diváků přiřkly vítězství v letošním ročníku soutěže Zdeňku Urbanovskému.

Sešli jsme se k rozhovoru jednoho krásného květnového odpoledne na předzahrádce nejmenovaného roztockého hotelu nad půllitrem moku z nejmenovaného nedalekého pivovaru. (Hudebně vnímavým čtenářům Odrazu nyní doporučuji, aby si ještě před čtením rozhovoru pustili na YouTube záznamy ze soutěže – zadejte heslo Pianista roku 2017. Já jsem se od nich nemohl odtrhnout.)

Vím, že pocházíte z Brna. Povězte mi o svých hudebních začátcích. A jak jste se z Brna dostal do Roztok?

Hraní na klavír máme v rodině, hráli na něj oba moji dědové, táta, máma i sestra, klavír zněl u nás prostě pořád. Můj děda navíc skládal, i když hlavně dechovku, která mě zase až tak nebere. Jeho jméno – František Maňas – u nás mimo dechovkové kruhy není moc známé, ale jeho skladby se ve světě hodně hrají. A už jeho otec a děda byli muzikanti, kapelníci, dirigenti, takže ty rodinné hudební kořeny jsou opravdu hluboké.

Po absolvování brněnské ZUŠ Veverčí 133 jsem nastoupil na brněnskou konzervatoř. Ale protože mě to táhlo k jazzu, kterému v té době v Brně pšenice moc nekvetla, přestoupil jsem po dvou letech na Konzervatoř Jaroslava Ježka v Praze, kterou jsem absolvoval v roce 2004. Nu a při studiích v Praze jsem se seznámil se svou ženou. Takže do Roztok jsem se přišel.

Pojďme k vlastní soutěži. Z vašeho profilu na jejích stránkách na mě trochu číší recese. Cituji: „Ke svým životním úspěchům počítá mimo jiné dočtení Egyptana Sinuheta, výstup na Sněžku a porod pěti koťat, který vykonala jeho kočka. Rád by spolupracoval s Madonnou. Do soutěže se přihlásil ve slabé chvíli z hecu, neboť není soutěživý typ“.

No, přistoupil jsem k tomu řekněme trochu odlehčeně. Ty obvyklé faktografické údaje, jako kde jsem se narodil a co jsem absolvoval a co kde vyhrál, mi přišly nezáživné. A to s kočkou je pravda.

Ale Egyptan Sinuhet je skvělá kniha. Já bych vám přál Jirásku, kterého jsme měli jako povinnou četbu kdysi my. A co ta spolupráce s Madonnou?

Ještě pořád váhám ji oslovit. (Úsměv.)

Měl jste možnost během soutěže sledovat ostatní soupeře? Věřil jste si na finále? A co říkáte největším soupeřům?

Ano, soupeře jsem sledoval, buď přímo v sále, nebo následně na internetu. Na finále jsem si celkem věřil, od začátku jsem měl vytipované 3 až 4 favority a víceméně se to shodlo s konečným výsledkem. Spíš jsem ale čekal vítězství Rusa Pavla Kuzněcova, který skončil druhý, ten má opravdu brilantní techniku. Třetí byl Zdeněk Král, ten je taky vynikající, a navíc je stejně jako já z Brna, s tím jsem si rozuměl. Čtvrtý skončil mladý romský klavírista Robert Ferenc, který má za sebou život v dětském domově i doslova na ulici, je úžasné, kam až se dokázal dostat.

Formát soutěže je velmi neobvyklý. Na konci každého kola jste obdrželi nové zadání, během pár dní jste si museli připravit několik skladeb na dané téma a v dalším kole vám los vybral, co z nich zahrajete. Měl jste štěstí na skladby, které jste si přál?

V podstatě ano, shodou okolností to byla v prvním kole první a v druhém kole druhá skladba na mém seznamu. Před třetím kolem mi manželka předpověděla, že si vylosuju trojku, tak jsem pořadí podle toho změnil. Kdybych nechal původní pořadí, přání by se mi vyplnilo i potřetí, ale našťásti to i tak dobře dopadlo.

K tomu vám srdečně blahopřejeme. Čím se zabýváte, když nesoutěžíte?

Hraju v doprovodné kapele zpěvačky Bány Polákové (i méně znalý čtenář patrně zaznamenal nejznámější písně jako Kráva, Nafrněná – pozn. J. D.), vyučuji na soukromé ZUŠ v Berouně, korepetuji na Konzervatoři Jaroslava Ježka, skládám scénickou hudbu pro divadla.

A vaše nejbližší plány?

V nejbližších dnech bych měl obdržet libreto muzikálu, ke kterému budu skládat hudbu. A budu skládat scénickou hudbu pro představení Petr a Lucie podle známého románu Romaina Rollanda v úpravě Lukáše Buriana. Hrát se bude v Divadle Radka Brzobohatého.

Tak ať se vám i nadále daří a děkuji za příjemné popovídání.

Jaroslav Drda

Ke stému výročí bitvy u Zborova

V Roztokách si nelze nevšimnout, jak se na názvech některých ulic (často názvech „staronových“) podepsala státní idea první československé republiky, opřená u husitskou, reformační a národně buditeckou tradici. A v jejím důsledku zde nemůže chybět ani ulice Legií a socha československého legionáře na Školním náměstí.



Záhadou ovšem je, proč události Velké války (1914–1918) a československou akci zahraniční připomíná legionář ve francouzské uniformě, když účast „Čechoslováňů“ v bojích na západní frontě byla sice nepopíratelná, nicméně spíše symbolická. Skutečný přínos znamenal jejich podíl na bojových akcích ruské armády na frontě východní. Málo chybělo, aby se namísto slova legionář (jednotky složené z cizinců se automaticky stávaly součástí Cizinecké

legie) vžil výraz družiník, odvozený od označení Česká družina.

Ta se během tří let rozrostla na třiapůltisícovou střeleckou brigádu, která byla právě před sto lety nasazena poprvé jako celek v bitvě u Zborova (ukrajinsky Zboriv) dne 2. července 1917. Její úspěch se stal mimořádným proto, že ruská branná moc se tehdy nalézala v naprostém morálním i materiálním rozkladu. Demokratičtí politikové v rámci Dohody a jejích spojenců se zkla-

mali ve svých kalkulacích, že Rusko zbavené carismu dokáže lépe vzdorovat vojskům Centrálních mocností – došlo k pravému opaku a ruský „mužik“ se začal místo boje bratřit s „dělníky“ v německých a rakousko-uherských uniformách.

Není divu, že Kerenského ofenziva (nazvaná podle ministra války ruské Prozatímní vlády) v létě 1917 navzdory vítězství u Zborova zkrachovala – vždyť samotná československá brigáda představovala sotva setinu celkového počtu nasazených sil a záhy pocítila – stejně jako její neúspěšní protivníci – hořkost ústupu. Na místní jména Volosivka, Jezerna a Domamoryčiči legionáři jistě nevzpomínali v dobrém.

Patří k velkým (a docela běžným) paradoxům našich dějin, že se Dnem ozbrojených sil ČR se stal nikoli 2. červenec, ale 30. červen – výroční den slavnostní přísahy 21. a 22. pluku československých legií roku 1918 ve francouzském Darney – pod průhlednou záminkou, že téhož dne uznala francouzská vláda právo „Čechoslováků“ na samostatný stát a zmíněné útvary se tak již nepočítaly mezi cizinecké, nýbrž spojenecké jednotky.

Lépe možná vystihl tuto volbu kolega Jan Galandauer, když 19. července 2002 napsal do Lidových novin: Bitva, nebitva, logika, nelogika, armádním funkcionářům se zkrátka nechce jezdit k pietním aktům a vzpomínkovým oslavám na Ukrajinu. Co na tom, že v Darney se jen řečnilo i jinak slavilo, zatímco u Zborova svištěly kulky z ručnic a dělových šrapnelů. Za zamýšlení ale určitě stojí slova dodnes nedoceneného spisovatele Jaroslava Durycha: Vždyť →

INZERCE

e ESCAPE
point

POSTEL
RESTAURANT • LEGENDARY BAR

Dárkový voucher

na konzumaci jídla v legendární restauraci
POSTEL v hodnotě

200 Kč

Platnost do konce 31.11. 2017

www.escapepoint.cz | www.postelbar.cz





uctívá-li svět nějakou památku, činí tak proto, aby se jí vyhnul, aby její účinek odstranil; činí to ze strachu, aby ta památka mu nepřekážela...

Rakousko-uherský válečný vysloužilce, který byl jako vojenský lékař zařazen do branné moci československé republiky, mohl totiž mít na paměti i padlé z opačné strany zborovské frontové linie – c. a k. vojáky 35. (plzeňského) a 75. (jindřichohradeckého) pěšího pluku. A tady je nejspíše zakopán pes – chce si tato republika vůbec připomínat bitvu, kde se řízením osudu střetli v krvavém zápase krajané? Možná bychom si měli vzít ponaučení od Karla

Hašlera – pozdější oběti hnědého totalitarismu. On totiž stvořil kdysi velmi populární, dnes však skoro zapomenutou skladbu:

*Hoši od Zborova, vy tu v zemi spíte,
vy se nikdy víc už domů nevrátíte,
vy se nevrátíte nikdy zpátky domů,
nezříte víc rodnou zem.*

A protože byl člověkem bez předsudků, složil i jinou písničku – a sice o plzeňském „regimentu“. Její poslední sloku také sotvakdo zná:

*Na severu, kde Strypa běží,
pochovaný v zemi leží,
větérek mu nad hlavou,
zpívá píseň dumavou...*

Podívejme se na mapu: Strypa je jedním ze severních přítoků Dněstru a na jejím horním toku leží – Zborov! O důvod víc, proč bychom si měli události z doby před sto lety připomenout. ●



PhDr. Pavel Bělina

Levohradecký dušník Ostoj osiřel

Dne 4. dubna t. r. zemřel ve věku 85 let jeden z nejvýznamnějších archeologů středověku evropského formátu PhDr. Zdeněk Smetánka.

Krátká připomenutí jeho života i díla proběhla v celostátním tisku, podrobně se mu věnovala odborná periodika. Proč ale o tomto vědci a spisovateli psát do Odrazu?

Jednoduše proto, že svou knihou *Legenda o Ostojovi. Archeologie obyčejného života* (1992, 2010) přispěl z velké popularizaci Levého Hradce v českých i německy mluvících zemích. Nezaměřil se přitom na obecně známá historická fakta, ale velmi přístupnou formou přiblížil čtenářům pravděpodobný každodenní všední život



jediného středověkého obyvatele levohradeckého hradiště, jehož známe jménem – Ostoje.

Když před několika lety proběhla poslední vlna pojmenování nových ulic v našem městě, navrhol jsem též ulici Ostojovu. Tento návrh nebyl přijat, neboť se koncepčně nehodil do balíčku názvů. Nabízí se však možnost v budoucnu pojmenovat některou ze vznikajících ulic po dr. Smetánkovi, tak jako jsme to učinili v případě archeologa I. Borkovského, třeba souběžnou s ulicí Ostojovou. Určitě by si to zasloužil. ●

Stanislav Boloňský

Povodeň – Rostoky – srpen 2002

V letošním roce uplyne 15 let od povodně, která Rostoky velmi citelně zasáhla. Podrobný popis dnů je uveden na www.rostoky.cz v kapitole O městě.

Nyní se projděte cestou po trati od šraňák za ulicí Na Vyhlídce po Braunerův mlýn fotografickou přílohou bez komentářů. ●



Plavební komora zatopena, ještě kolem řeky – 9. 8. 2002



Bez jezu – 9. 8. 2002

2002



U šraněk – 14. 8. 2002



Podjezd u VÚAB



Pohled zpět do ulice Vltavské



Vrátnice a zámek



Penzion Sodoma (U Koruny)



Braunerův mlýn



Pohled na Vltavu u Hydrologického ústavu – 14. 8. 2002



Riegrova ulice k Bělině



Sílnice na Prahu po ustoupení vody – září 2002



foto a zpracování
J. Weberová
 kronikářka města



O dotacích poprvé (o těch probíhajících)

Zdroje v evropských dotacích začínají docházet. Samozřejmě že zdaleka ne ve všech, celkové čerpání peněz, které může Česká republika do roku 2020 (nebo spíš 2022) využít, je nevalné, ale docházejí pochopitelně peníze v opatřeních, o které je zájem a jsou potřebná. V přímých výzvách ministerstva pro místní rozvoj již ukončených anebo probíhajících jsou prakticky vyčerpány peníze na základní a mateřské školy, na komunitní centra, na která jde přeměnit různé sokolovny nebo kulturní domy, nebo na podporu hasičských sborů. Kdo nebyl připraven, musí se obrátit na české zdroje, většinou podstatně chudší, provázené vyšší spoluúčastí (fondy MŠMT nebo MF na školy) anebo s velmi specificky postavenými pravidly (například dotace Státního fondu dopravní infrastruktury na cyklostezky nebo rekonstrukce komunikací).

Skližeň města je zatím chudá. Projekt na mateřskou školu a komunitní centrum Na Panenské zůstal v šuplíku, dotaci na vilu čp. 125, tedy na její školkovou a komunitní část, nešlo ani do přímých výzev podat, protože při tak vysoké ceně, na jakou se rekonstrukce vyšplhala, nevychází jeden ze základních parametrů, bilance nákladů a výnosů. Včas tak byla podána jen žádost o výstavbu školky v Palackého ulici pro 50 dětí. Čekáme na vydání právního aktu, aby zastupitelstvo mohlo zhruba 8,5 milionu korun přijmout.

Když jsem v úvodu napsal, že na potřebné věci docházejí peníze ve „velkých“ výzvách, bylo to zcela úmyslné. Nejvíce peněz je alokováno v přímých výzvách MMR, méně v tzv. integrovaných územních investicích (pro v nás v Pražské metropolitní oblasti) a drobné zůstávají ve výzvách místních akčních skupin (MAS). Integrované investice a zejména výzvy MAS začínají s obrovským zpožděním po schvalování strategií, zhruba polovina MAS z celkem 180 existujících ještě ani strategii schválenou nemá a ještě méně už vypisuje výzvy. Přemyslovské střední Čechy, o. p. s., se naštěstí prosekaly přes úřední zátarasy mezi prvními a po výzvách do Operačního programu Zaměstnanost a Programu rozvoje venkova došlo i na Integrovaný regionální operační program (IROP). A v jeho osudí jsou i tři žádosti z Roztok.

Národní kulturní památka Levý Hradec by se mohla do konce roku 2018 dočkat celkové obnovy. Farnost požádala o dokončení stavebních oprav kostela (část střechy a fasády) a město o úpravu prostoru před kostelem a současné louky a stráně sousedící s novým hřbitovem. Vznikne tam mj. také kolumbárium a rozptylová loučka. Obě žádosti, ta církevní asi

za 600 000 korun a městská za tři miliony, prošly kontrolou přijatelnosti a formálních náležitostí, věcným hodnocením v hodnotící komisi, správní rada potvrdila výběr a žádosti míří k závěrečnému ověření způsobilosti na Centrum pro regionální rozvoj ČR. Tato filiálka MMR má právo veta, ale neznám žádný důvod, proč by tyto žádosti mohly narazit.

Do výzvy na vzdělávání město podalo žádost o podporu pro školku, která vznikne v části vily čp. 125. Limit způsobilých výdajů je 5 milionů (a dotace 95 procent), což sice omezuje možnosti, kolik peněz získat, ale má to i výhodu: při výdajích do 5 milionů se nemusí dělat již zmíněná bilance nákladů a výnosů. A tak i tato žádost byla úspěšně podána a čeká na verdikt CRR. O riziku víme. Kontrola mimo jiné posuzuje „soulad s tržními cenami“, a to může dopadnout všelijak.

Sluší se poděkovat všem, kteří mi pomáhali s dotací na školku v Palackého ulici, a stejně tak Tomáši Hurtovi a Lukáši Huškovi, které Tomáš Novotný najal na zpracování žádosti na část vily čp. 125 a úpravu zázemí Levého Hradce, i panu Petru Wollnerovi, který už řadu let shání peníze pro naši římskokatolickou farnost. Tak ať to vyjde!

O dotacích podruhé (o těch připravovaných)

Již jsem se zmínil, že Přemyslovské střední Čechy, o. p. s., už mají první kola výzev za sebou. Ve čtyřech výzvách OP Zaměstnanost prošlo přísným hodnocením (podílejí se na něm i experti) z 12 žádostí jen pět s celkovou dotací asi 7,6 milionu korun. Jeden žadatel bude pravděpodobně muset od projektu navíc odstoupit. Zůstalo nám ještě poměrně dost peněz. V opat-

ření 1 (Řešení lokální nezaměstnanosti) zhruba tři miliony korun, v opatření 2 (Podpora sociálního začleňování) dva miliony korun (pokud onen žadatel odstoupí), v opatření 3 (Prevence kriminality v sociálně vyloučených lokalitách) necelých 1,7 mil. korun a v opatření 4 (Prorodinná opatření) asi 4,6 mil. korun.

Předpokládáme, že čtyři výzvy zopakujeme letos ještě jednou, na podzim, a vložíme do nich to, co nám ještě z alokace zbylo. Je totiž velmi pravděpodobné, že v roce 2018 dostaneme další přísun peněz, protože přibývá místních akčních skupin, které se nechtějí pokoušet krotit úředního šimla v tomto programu vůbec.

O co je možné žádat? Tak například v opatření 1 o podporu pro nezaměstnané, kterým obec vytvoří pracovní místo. Z opatření 3 mohou být placeni asistenti prevence kriminality. A z opatření 4 lze podpořit doprovody dětí do škol nebo příměstské tábory. Žadatelé mohou být nejen obce, ale třeba i neziskové organizace.

Koncem roku zopakujeme výzvu Programu rozvoje venkova. V jejích jednotlivých částech mohou žádat především zemědělství podnikatelé, ale specifické podmínky našich „malých“ výzev dávají šanci i lidem, kteří vůbec zemědělskou činnost neprovozují. Podporu (pravda, skromnější, do 50 procent způsobilých výdajů) mohou tak dostat například výrobci potravin nebo krmiv, ale také provozovatelé ubytovacích kapacit, kteří si mohou pomoci ke zvelebení ubytovny nebo hospody. Říká se tomu podnikání v nezemědělských činnostech a turistickém ruchu a jedinou podmínkou je ona vazba na turistický ruch, což v případě Roztok, které sousedí s Prahou a samy mají na svém území Střeďočeské muzeum nebo Levý Hradec, je bezproblémová záležitost.

Druhá várka výzev IROPu bude následovat na jaře 2018. Jedno kolo bojů se systémem MS2014+ a integrovanou byrokracií za rok úplně stačí.

Tak sledujte internetové stránky www.premyslovci.cz – anebo se zeptejte přímo mě. Předseda správní rady a projektový manažer Přemyslovské střední Čechy, o. p. s., sedí přímo u pramene. ●



Jaroslav Huk

Hájí město zájmy občanů, nebo bojuje proti nim?!

Už tři měsíce se snažíme zachránit stromořadí o 27 stromech na polní cestě mezi Roztokami a Úněticemi. Sepsali jsme petici, kterou za dva dny podepsalo téměř 150 lidí a byla podána na dubnovém zastupitelstvu. Pan místostarosta i pan starosta slíbili, že se kácet nebude, odbor životního prostředí žádost o kácení zamítl a celá kauza vypadala jako skvělá spolupráce vedoucí k záchraně aleje.



O dva měsíce později se ukázalo, že situace je úplně jiná a že nás město vodí za nos. Kdyby si jeden z občanů nevšiml, že kolem 15 stromů, v první polovině zmíněného stromořadí, vedou vytyčovací kolíky velmi blízko kmenů, byl by proveden výkop, kořeny stromů by byly zničeny a vše by bylo zasypano. Stromy by pomalu umíraly, ale dokázat úmysl poškodit je, by bylo asi složité. Opět museli občané informovat vedení města, že zde máme problém. Pan místostarosta se sice pokusil domluvit s investorem a se stavbyvedoucím na posunutí výkopu, ale marně. Město bylo účastníkem stavebního řízení a mohlo projekt rozporovat už dávno, ale neudělalo to. Od počátku projektu bylo z výkresů patrné, že výkop vede příliš blízko aleje. Od roku 2013 nikdo neudělal nic, co by zabránilo dnešní situaci.

Začalo se tedy kopat. Výkop měla hlídat inspekce životního prostředí a náš odbor životního prostředí. Výkop však začal o svátcích, jestli záměrně či ne nelze zjistit, takže první část výkopu nikdo zkontrolovat nemohl. Vzdálenost výkopu se pohybovala mezi 1 metrem až 40 centimetry od kmenů. Norma říká, že minimální vzdálenost výkopu smí být 2,5 metru od kmene! Stavbyvedoucí slíbil, že se bude kolem stromů kopat opatrně – ručně, pou-

žíval se však bagr, který za sebou nechával roztržené kořeny stromů. Dále stavbyvedoucí odhadl, že bude při stavbě zničeno pravděpodobně 5 stromů.

Do této chvíle bylo poškozeno 13 stromů, z toho 3 fatálně, kdy byly porušeny hlavní kořeny. Tyto stromy už začaly usychat. Další 2 stromy z kritické části výkopu to ještě čeká. To, jak si ostatních 10 stromů se způsobeným poškozením poradí, zjistíme pravděpodobně příští rok na jaře. Slíbené zalévání stromů, které by jim pomohlo šok ze stavby překonat, se zatím nekonalo. U ostatních 12 stromů má vést výkop v dostatečném odstupu – doufejme.

A co ti, kteří mají správu našeho města na starosti – stavební, životní, vedení města? Co udělali, když stavba ničila stromy? Nevyužili jediný legální nástroj k zastavení stavby nebo ke korekci projektu. Mohli podat stížnost na MÚ Černošice, mohli podat podnět na inspekci životního prostředí, mohli požádat soud o odklad vykonatelnosti. NIC z toho se nestalo. Stížnost na průběh stavby a podnět na inspekci životního prostředí podali opět ti občané, kteří se už tři měsíce marně snaží, aby byla naše alej ochráněna. Doufejme, že alespoň teď naše úřady – volené či ne – začnou konečně něco dělat: vyčíslí škodu, podají

trestní oznámení, budou trvat na náhradní výsadbě a také pozvou odborníka, certifikovaného arboristu, aby nám poradil, jak se má poškozeným stromům pomoci, aby byly schopny tuto akci přežít. Stručně řečeno – budou pečovat o naše území a majetek s péčí řádných hospodářů a požadovat kompenzace za škody způsobené na majetku města, který jim byl svěřen do péče, jak ukládá zákon.

Na záchranu některých zničených stromů je už pozdě. Ale co kdybychom si z tohoto případu, kdy jsou všichni frustrováni a ve výsledku máme poničenou polovinu aleje, vzali ponaučení. Co kdyby to příště vypadalo tak, že se stavební projekt prozkoumá, a pokud v něm bude figurovat zeleň, přizve se odbor životního prostředí, který dá své doporučení. Že město jako účastník stavebního řízení vydá připomínky a bude trvat na ochraně zeleně dle zákona existujícího od roku 1992 a podle normy, která platí od roku 1997, a dále bude kontrolovat, že projekty se také podle těchto pravidel zrealizují. (Schodiště v domě, které by mělo šířku půl metru a výšku schodu 40 cm by stavební odbor také neschválil a ani nezkolaudoval. Tak proč stejným způsobem neaplikuje normu na ochranu zeleně?) Že orgány města i volení zastupitelé budou zastupovat zájmy města, a ne slepě cokoli schvalovat. Že se budou řešit záležitosti zeleně na počátku, při tvorbě projektů, a ne na konci, kdy už je pozdě.

Roztoky mají velký potenciál být zeleným městem. Městem, které se nemusí stát pouze sídelní kaší developerských projektů. Zeleň je jedním z nejdůležitějších atributů při výběru místa pro život. Záleží na nás, jestli si dokážeme svoje prosadit, nebo budeme jenom koukat, jak se vyjímá území z regulačního plánu pro developerské projekty. Zda nalepíme obytné zóny na průmyslové, bez pásů zeleně a snížíme tím hodnotu vlastních pozemků, a jestli budeme jen přihlížet, jak nám stavební projektanti ničí zeleň, a budeme říkat – TO ONI – jak to předvedly naše úřady, když na jakoukoli naši stížnost odpovídali: to Černošice – my s tím nemáme nic společného. MÁME! Jsme to totiž my a naše děti, kdo tu žije. Když se nebudeme bít za vlastní zájmy sami, nikdo jiný to neudělá. V případech ochrany aleje jsme toho moc nedokázali, ale uvidíme, snad příště. ●

Eva Sodomová

Stromořadí u vodárny

Nespokojení občané mě upozorňují na průběh budování vodovodního přivaděče pro sousední obce podél stromořadí u žalovské vodárny.

Na dubnovém zastupitelstvu jsem slíbil, že alej se kácet nebude a tento slib porušen nebyl.

Výkop přivaděče schválilo zastupitelstvo někdy v roce 2013. Ač to může někomu připadat jako alibismus, nebyla to stavební akce naší obce, byla a je to akce sousedů a je logické, že stavební, projektová atd. příprava padá tedy na jejich bedra. Protože jsme jim souhlasem zastupitelstva před několika lety vyšli vstříc a umožnili operovat na našich pozemcích, očekával jsem, že akce na pomezí našich dvou obcí bude bezvadně připravená a dozorovaná.

Kriticky naladěným občanům dávám za pravdu v tom, že jsme měli být razantnější a zřejmě nedůvěřivější. V době po jarním projednání věci na zastupitelstvu jsem ihned jednal se starostkami okolních obcí a také se stavbyvedoucími.

Mám od nich písemná ujištění, že stavba bude prováděna šetrně a že pokud některý ze stromů uhynie, jsou připraveni jej nahra-

dit. Žádal jsem naléhavě i o to, aby práce neprobíhaly s ohledem na stromy v době největšího sucha na konci června. Tomu stavba vyhověla.

Dostane-li se mi takového ujištění, navíc od sousedů, pak jsem v naší přiměřeně civilizované společnosti v dobré víře, že bude naplněno. Sahat ihned po razantních opatřeních – opakují, vůči sousedům – jsem nepovažoval za nezbytné, stejně tak situaci vyhodnotil i odbor životního prostředí.

Nerad konstatuji, že výkop byl prováděn opravdu ne zcela šetrně a v nedostatečné vzdálenosti od stromů, a to nejen v cca čtyřech případech, o kterých pan stavbyvedoucí původně mluvil.

Stavba začala během svátků, navíc se trefila do období červencových dovolených. Zda to byla náhoda nebo úmysl, to nechci posuzovat.

Nevezmu na svá bedra zodpovědnost za to, co jsem (a ani moji kolegové zastupitelé či

úředníci) nezavinil. Co mne mrzí, je fakt, že jsme uvěřili slibům o bezproblémovém průběhu výkopu. Inspekce životního prostředí (za její povolání iniciátorkám děkuji) skutečně konstatovala, že se výkop přiblížil k zhruba polovině stromů příliš a že se nedá vyloučit jejich úhyn.

Jakmile budeme mít tuto (dosud) ústní informaci v písemné podobě, necháme stromy ohodnotit a v případě, že skutečně uschnou, budeme s odvoláním na písemně učiněné sliby zhotovitele a okolních obcí žádat náhradní výsadbu. Zajistili jsme také závluku stromů, abychom jim pomohli přežít.

Mrzí mne každý zbytečně pokácený či zničený strom v Roztokách. Mrzí mne i tato situace, kdy jsme ve snaze vyjít vstříc sousedům z okolních obcí vystaveni kritice vlastních občanů.



Tomáš Novotný
místostarosta

INZERCE

Středočeské muzeum v Roztokách u Prahy, p.o.

Přijme:

Pracovníka pro styk s veřejností (PR)

Požadujeme minimálně středoškolské vzdělání. Zkušenost s psaním textů, s administrací webových stránek, prací s FB.

Produkčního výstav

Požadujeme minimálně středoškolské vzdělání. Zkušenost s produkcemi výstav, organizační a komunikační schopnosti.

Kurátora historických sbírek a metodika

Požadujeme ukončené vysokoškolské vzdělání, ideálně v oboru dějiny umění, muzeologie, historie.

Nabízíme práci v příjemném prostředí roztockého zámku a platové podmínky dle mzdových tarifů.

**Nabídky mohou zájemci zaslat do 25. 8. 2017
na muzeum@muzeum-roztoky.cz
Telefon: 233 029 034**

Firma Koever CZ s.r.o. hledá nové zaměstnance na pozice:



- **OBSLUHY ZAŘÍZENÍ NA LITÍ PLASTŮ**
- **OBSLUHY CNC STROJŮ**



Koever CZ - Libčice nad Vltavou – Česká republika
s tradicí od roku 2006

NABÍZÍME:

Stálé zaměstnání na HPP v Libčicích n. Vlt.
(200 m. od vlakového nádraží)

Nástupní plat 24 600 – 37 700 Kč
Poskytujeme:

Měsíční prémie za kvalitu
Měsíční prémie za přesčas
Měsíční prémie za pravidelnou docházku
Roční prémie za nemoc
Příspěvky na životní pojištění
+ 5 týdnů dovolené
+ Štravenky

Po šesti odpracovaných měsících odměna 12 500 Kč

Kontakt: 233 004 155, 774 456 432, v.gerzova@koever.de

Našimi zákazníky jsou: MAN, Volvo, Bugatti, Daimler, Bomag, Liebherr

Neschválená vila

Vždy, když přemýšlím nad tématem mého komentáře do dalšího Odrazu, tak bych rád napsal něco pozitivního, něco o životě v našem městě – opravdu ano, ale pak si přečtu hláskou troubu radnice, o tom, jak se všechno daří, prosperuje, a mám pocit, že aspoň někdo musí do toho našeho městského časopisu psát fakta. A rozfrcat 46 mil. Kč z městské kasy, to si Roztoky věru nedovolí každý rok. Tak se na mě prosím nezlobte, ale jde o vaše peníze.

Můj komentář bude asi umístěn tradičně až na samý závěr, kam už málokdo dolistuje, oko voliče nedohlédne, ale i tak mi to stojí za to – inu, snaha umlčet opozici je veliká. Kolega Novotný psal v minulém čísle o demagogii ODS, pan starosta píše zase o tom, jak zastupitelstvo rozhodlo o rekonstrukci, a diví se, že na každém jednání musí o věci diskutovat. No aby taky ne, protože zastupitelstvo zatím jen diskutovalo a smlouvu na rekonstrukci vily nevidělo ani neschvalovalo. To je prostě fakt

a lehce prokazatelný pročtením usnesení ZM. To zatím schválilo jen 10 mil. Kč do rozpočtu na rok 2017 a na červnovém jednání přijalo toto usnesení:

ZM ukládá vedení města, aby prověřilo proces schválení smlouvy s vybraným dodavatelem na rekonstrukci vily č. 125, a do doby prověření žádá starostu, aby tuto smlouvu nepodepisoval.

Myslíme si, že podpisem smlouvy bez souhlasu zastupitelstva poruší vedení radnice zákon o obcích, protože ten jasně ur-

čuje, že rada města rozhoduje jen o smlouvách a investicích v rámci schváleného rozpočtu, a protože tato investice zatíží město i v dalších letech, musí jí schválit zastupitelstvo. Neobstojí ani salámová metoda zvaná etapizace, protože stavební práce se oddělit nedají, ani výběrové řízení nic nehovoří o tom, že by se snad stavba nemusela dělat celá, takže je to o částce 46 mil. Kč ve třech letech, z čehož poslední rok bude řešit dokonce nové vedení města. Uvidíme, zda se pan starosta chytne za nos a v rámci vlastního pudu sebezáchovy si nechá investici schválit. ●



Roman Jandík
zastupitel

Komu pomník příště?

Můj názor na některé dějinné události občas nepatří k těm právě většinovým. Tak třeba náš pobyt v náručí Rakousko-Uherska nepovažuji za neštěstí – ta doba mi přijde tak nějak celkem fajn (složená daňová kvóta pod 10 procent!). Poválečnou etnickou čistku v českém pohraničí, jež bývá pojmenována eufemismem „odsun“, jsem naopak měl vždycky za zločin (mimořádně, za identické skutky momentálně dřepí různí postjugoslávští činovníci po evropských kriminálech). No, a do třetice, považuji osobnost Jana Palacha a jeho skutek za poněkud přeceňovaný. Čímž se vlastně dostávám k věci.

Jednou z nejvýznamnějších komunikací v Roztokách je ulice Jana Palacha. Vůbec nejde o špatné pojmenování, když uvážím, že ještě v roce 1990 (!!!) se jmenovala Stalinova. A protože Roztoky už roupama fakt nevědí, co s penězi, tak se na jejím začátku před pár měsíci za bratru 200 000 Kč objevil pomník. Nebo co to je.

Nic proti pomníkům, jen mám dojem, že by se možná našlo více osobností, které by bylo vhodnější takto ocenit. (Na druhou stranu výhodu zrovna tohoto pomníku představuje univerzální řešení a pouhým přejmenováním může symbolizovat kohokoliv, od Karla IV. přes Křemílka s Vocho-můrkou až po kladenského oceláře).

A co mám tedy proti Janu Palachovi? Vůbec nic, jen mi jeho způsob protestu vždycky přišel takový – asijský. Troufám si

tvrdit, že ke svobodě nás neposunul asi o centimetr. Češi se sice rádi dožívají, ale tím to víceméně končí. Nabízí se srovnání s maďarským povstáním z roku 1956. V Budapešti tehdy rozvěšovali příslušníky tamní obdoby naší státní bezpečnosti po lampách pouličního osvětlení. Pravda, povstání sice nakonec zpacifikovaly Chruščovovy tanky, ale výsledkem byl maďarský „gulášový“ socialismus – výrazně liberálnější než naše normalizace a umožňující v Maďarsku hodně věcí, které u nás možné nebyly ani náhodou. Např. zachování drobného podnikání. Holt vidina kandelábru je nálehavější než spisy Marxovy.

Všimněme si také, že samotní čeští komunisté mají pro Jana Palacha zpravidla slova jakéhosi přezíravého pohrdání, zatímco třeba vůči Mašinům projevují vyloženou

nenávisť. Jakkoli celková činnost Mašinů je na hlubší debatu, samotný fakt, že se jim podařilo prostřílet na svobodu, přestože proti nim bylo nasazeno na 20 000 vojáků a policajtů, je hoden obdivu. Kdyby takových bylo víc, možná dneska nesledujeme, jak se hajzlové, kteří tehdy pomáhali udržovat republiku jako jeden velký kriminál, neslézají v Klubu českého pohraničí a nevzpomínají se slzou v oku na doby, kdy „čára“ byla zaminovaná zevnitř.

Dovedete si představit dávat Jana Palacha za vzor svým dětem? „Když vám bude někdo usilovat o vaši svobodu a prosperitu tak se, milé děti, upalte!“

Nechci to zlehčovat. Ani nechci, aby to vypadalo jako adorace násilí. Násilí je vždycky poslední, krajní možnost a máme nekonečné štěstí, že žijeme v relativně klidné době a oblasti. Ale jsou situace, kdy nepřítel prostě nechce pochopit argumenty a jediná správná možnost je ho prostě sejmout. Což my jako národ moc neumíme, proto máme pocit, že protest sebeobětováním není úplná blbost. A tak se může stát, že zatímco Kubišovy (ten, co spáchal atentát na Heydricha) ulice jsou v České republice čtyři (Gabčíkovy mimořádně jen dvě, ale toho zase omlouvá, že byl Slovák), Palachových je plných 15. A jedna s pomníkem. ●

Tomáš Šalomon



Tak do tance mládeži...

Na vzhledu parku v Roztokách mi záleží jako každému občanu. Pohozené plastové láhve a kartonové krabice od nápojů, sáčky, nedopalky od cigaret, obaly od sušenek kolem laviček působí velmi nehezky. Proto jsem několikrát velmi slušně upozorňoval mládež, která tráví volný čas v parku na Tyršově náměstí posedávajíc na lavičkách obklopená tímto pokladem, o používání odpadkových košů. Několikrát jsem i s vlastními dětmi os tentativně sbíral odpadky přímo před nimi a žádal je o pomoc při sbírání.

Nebudu mládež omlouvat pubertálním věkem. Používání odpadkových košů je jednou ze základních věcí, které se člověk žijící v tomto moderním světě musí naučit.



Nikdo jim nebrání scházet se v parku, je to krásné místo na první „pseudodospělécké“ zážitky, ale neměli by ani oni nám ostatním bránit užívat si park bez odpadků.

Vyzívám všechny, komu není lhostejné, jak park na Tyršově náměstí vypadá, aby mládež vždy upozornili v duchu pořekadla „častá kroupě i kámen prorazí“. Aby městská policie pravidelně kontrolovala tento park a kontrolovala konzumaci alkoholu na veřejnosti. Aby prodejci alkoholových nápojů neprodávali alkohol a cigarety nezletilým (klišé, ale hodí se). Vyzívám i město k zavedení opatření, která by vedla k tomu, aby se zamoření odpadky v městském parku eliminovalo. Například k instalaci více a větších odpadkových košů.

Marek Dargaj

Kondice a zdraví

Odpovídá odborný poradce SPCCH pan Rudolf Šimek.

Doporučíš nám dneska nějakou zaručenou redukční dietu?

Slovo dieta nemám moc rád, raději mluvíme o zdravé a vyvážené stravě. Ta by měla obsahovat všechny základní živiny, o čemž jsme hovořili minule, navíc dostatek vitamínů a minerálů. Tohle pravidlo většina „zaručených“ redukčních diet významně porušuje. Proto nemají dlouhodobý účinek, často vedou k jo-jo efektu a někdy i k poruše metabolismu.

Můžeš uvést nějaký příklad?

Velmi škodlivá byla Atkinsonova dieta. Její autor, americký lékař, se údajně zbavil obezity tím, že konzumoval neomezené množství masa a tuku, ovšem bez příloh. Tato dieta se, bohužel, doporučuje v různých obměnách dodnes, desítky let po jeho předčasné smrti.

Vyzkoušel jsi ji na sobě?

Nejsem sebevrah, netoužím po ateroskleróze, selhání ledvin ani dně. Ale vyzkoušel jsem si pravý opak, návod z knihy manželů Diamondových „Fit pro život“, která se stala koncem minulého století světovým bestsellerem. Autoři, pochopitelně také Američané (v Americe je nejvíce obézních lidí, a proto i nejvíce dietologů), převzali již známé myšlenky dělené stravy, jimiž lékaři William Howard Hay a později Ludwig Walb léčili nemoci ledvin, srdce, kloubů a trávicího ústrojí již v první polovině dvacátého století. Diamondovi to dovedli do extrému a povolovali během dopoledne jen ovoce a ovocné šťávy. Nehledě na to, že jsem rychle ztratil

energii k práci, jsem to vydržel celý týden, takže jsem si úplně překyselil žaludek. Když velmi štíhlý manžel Harvey předčasně zemřel, našla si vychrtlá Marilyn nějakého kulturistu. Rychle se zaoblila a společně s ním napsala novou knihu, v níž jako základ stravy propagovali steaky. Jak zrádné mohou být ženy a jejich diety!

Co si myslíš o dělené stravě ty?

Je to dodnes jeden z dietních hitů. Otázka je, co si pod tím představít. Jednoduchové potraviny, které obsahují jenom bílkoviny, nebo naopak jen sacharidy, kromě ovoce a zeleniny, téměř neexistují. Takže základní myšlenka, že žaludek nemůže zároveň efektivně zpracovat sacharidy a bílkoviny, je problematická a nelze ji brát doslova. Jiná věc je, že když začneme z tohoto úhlu svoji stravu posuzovat a budeme kombinovat maso se zeleninou a brambory s mrkví nebo květákem, budeme trávit lépe, než když si dáme vepřo knedlo zelo, dvě piva a šlehačkový dort. Přiznám se, že sníst v poledne vepřo a teprve večer po jeho strávení zbytek našeho národního jídla jsem z kulinářských důvodů nezkoušel.

Chcete-li se o dělené stravě dozvědět více, doporučuji spíše než hit Lenky Kořínkové z devadesátých let „Dieta? Já vím“, brožuru Jarmily Mandžukové „Dělená strava“. Mandžuková na rozdíl od Kořínkové nepředstírá, že myšlenku dělené stravy dovedla k dokonalosti, ani nepovoluje alkohol jen k rostlinné stravě, protože je rostlinného původu, ani si komickým způsobem neprotiřečí v mnoha dalších věcech, včetně ujištění, že

společně noční „mejdáče“ u ledničky vůbec neodporují zásadám její diety. Pokud ovšem máte nového partnera!

A vůbec, dejte pozor na zaručené návody, jak zhubnout, od umělců, kteří údajně pomocí prezentované metody zhubli. Příkladem může být zpěvák Demis Roussos nebo Halina Pawlowská. Nedávno jsem ji potkal a pochopil jsem, že její počítačově vypasovaný portrét na hubnoucím koktejlu, který doporučuje, je jedním z jejich nejlepších vtípů. Mluvíme o tom proto, že koktejly na hubnutí přicházejí v poslední době znovu do módy. Nejspíš dorostla další generace boubelek a zkušenost jejich matek je, jak známo, nesdělitelná.

Takže nám žádnou konkrétní dietu neprozradíš?

Myslíš něco jako tukožroutská polévka, dieta arabských princezen nebo jiný zaručený hit? Tak to opravdu ne. Takových návodů jsou magazíny pro ženy plné. Ale poradím všem čtenářům něco, co opravdu funguje. Využijte léto k pohybu! Všechny aktivity, které nabízí v tomto čísle Odrazu SPCCH, jsou vhodné. A hlavně chodte!

Vladka Drdová

Mgr. Rudolf Šimek dohodl na mou žádost možnost cvičení pro členy SPCCH ve fitness centru Via Vestra za poloviční vstupné. Jednorázové vstupné místo 100 Kč bude tedy 50 Kč, permanentka na 10 vstupů místo 800 Kč bude 400 Kč. Podmínkou je absolvování podzimní vstupní instruktáže, jejíž termín bude včas oznámen (jiné termíny budou možné po telefonické domluvě).

Prázdninový fejeton

Každá dovolená v cizině je pro mě nejen odpočinkem, ale i poznáním a poučením. Je velmi zajímavé srovnávat české reálie se zvyklostmi v navštívené zemi. Některé markantní rozdíly vás hned takřkajíc trknou, jiné si uvědomíte až s odstupem času.



Veřejné WC na parkovišti – zdarma



Stromy v hlavním parku města Ciutadella

Letos jsme po mnoha letech změnili prázdninovou destinaci. Místo tradičního Řecka jsme zamířili na španělskou či přesněji katalánskou Menorcu, menší sestru známější a turisticky frekventovanější Mallorcy (všude zde kromě španělských vlají i katalánské vlajky).

Pod vlivem všeobecně sdílených informací jsme oproti Řecku nečekali velký rozdíl kvality služeb i životní úrovně. V Řecku vidíte, spolu se všudypřítomným nepořádkem, důsledky krize na každém kroku, na ostrovech patřících pod španělskou korunu je ale všechno jinak (jen moře je v obou zemích stejně krásné).

Důležitější než srovnání těchto středomořských zemí je porovnání s naší domovinou.

První, co vás překvapí, je nesmírně ochotný, stále usměvavý a hbitý restaurační personál, jak ho známe už jen z prvorepublikových filmů pro pamětníky. Tempo, s jakým se pohybují po lokále, i vysoká profesionalita je něco, co v naší zemi zasmušilých tváří a vláčného pohybu obsluhy prostě neznáme. Jak vtipně nedávno napsala P. Šustrová v LN, že lidé u nás „vypadají, jako by zrovna jeli k zubaři nebo od zubaře...“ Zřejmě si ve Španělsku lidé při větší nezaměstnanosti práce více váží, jsou za ni asi i lépe placeni.

Pojďme ale k dalším rozdílům. Jsou zřejmě i ve vzhledu obcí. Všude absolutní po-

řádek, a jak se u nás říká tzv. „bavorská“ (v tomto případě spíše anglická a francouzská) úroveň veřejné zeleně, což je v subtropických klimatických poměrech nevídané. Nikde neleží odhozený papír nebo plechovka, všude zameteno, po devastující činnosti sprejerů, těchto „soft teroristů“ veřejného prostoru, ani památky. Přitom bělostné fasády domů ke graffiti přímo „vybízejí“. Pro korektnost musím poznamenat, že jsme navštívili ostrov před hlavní sezonou.

Je zde evidentně bezpečno, hlídku městské policie jsem potkal jen ve dvou největších městech. Kostely jsou víceméně stále otevřeny návštěvníkům, a dokonce i historická radnice v hlavním městě, a to bez bezpečnostních omezení.

Musím zmínit i jeden zvláštní poznatek. Stromy ve veřejných parcích či hotelových komplexech nestojí jak vojáci v pozoru, rostou i různě nakřivo (je to zřejmě důsledek silných větrů), až tak, že by to bylo u nás v rozporu s nějakými bezpečnostními předpisy. Díky tomu je zde veřejná zeleň i při intenzivní údržbě a řezu esteticky pestřejší.

Stanoviště na separovaný odpad jsou zhruba stejně časté jako u nás, ale většina hnízd je ohrazena vkusnými neprůhlednými zídkami či plůtky, takže netrčí ve veřejném prostoru jako cosi podivně nepatřičného. Mimochoodem, krásné kamenné zídky skládané nasucho bez malty jsou ty-

pickým místním atributem. Když to porovná s těmi prefabrikovanými ohyzdnostmi, kterými se obklopují mnozí noví budovatelé vil v Česku!

Mezi obcemi vzniká síť cyklostezek (moc cyklistů jsem ovšem na nich neviděl), ale paralelně s nimi i barevně odlišené stezky pro pěší o stejné šíři. Na rozdíl od nás už Katalánci pochopili, že cyklisté pádící na horských kolech jsou pro pěší (ale i pěší pro cyklisty) reálným nebezpečím.

Parkovací zóny jsou i zde, ale také velká záchytná bezplatná parkoviště, v našem letovisku cca 100 m od pláže. Řidiči zde jezdí ohleduplně, není to žádný Balkán, četnost kruhových křižovatek je velmi četná, možná až nadbytečná. Řidič autobusu vždy v uniformě, s úsměvem zdravící nastupující cestující.

Neviděl jsem zde podél silnic jediný billboard či podobný strašák hyzdící krásnou přírodu. Turistické cesty jsou perfektně značeny přízemními číslovanými patníky, cca každých 100 metrů jeden.

Na Menorce se projevil pozitivní účinek přísné stavební regulace, limitující výšku a zřejmě i architektonické pojetí staveb – i když občasný úlet od normy zde též nalezneme. Developpeři si to vynahrazují tím, že se budovanými letovisky rozlézají do šířky, ale i to má zřejmě své limity.

V čem je ovšem propastný rozdíl proti Česku, je vysoká kvalita stravovacích →



služeb. To, co nabízí zdejší hotel srovnatelné kategorie oproti našim, je rozdíl až skličující. Shodit na Menorce nějaké to kilo je proto prakticky nemožné. Jediné, v čem jsme jasně lepší, je kvalita piva, které je zde dražší než velmi dobré běžné stolní víno.

Ještě jeden pozitivní rozdíl oproti našim obcím jsem na Menorce konstatoval, a to kvalitu veřejných WC, signalizující

vysokou kulturní úroveň. O těch našich, zejména pražských, se netřeba šířit – jejich návštěva zpravidla vyžaduje velké nutkání a díl odvahy. Jinak je tomu na Menorce. Ve vesnici velikosti Únětic stálo na parkovišti WC perfektně čisté, s toaletním papírem, esteticky zdařilé, obložené dřevem – samozřejmě i pro vozíčkáře. A zdarma! Bez poplatku bylo i to parkoviště.

Je také zřejmé, že EET není žádná česká specialita. Na Menorce vám tento doklad vydá i prodejce na rybím trhu.

I když dojem turisty je vždy zkreslený a poněkud vzdálený každodenní realitě, přece jen leccos napoví. Stačí chodit se skutečně „otevřenýma“ očima a neležet jen na pláži.

Stanislav Boloňský

Nejsme všude a neděláme všechno

komerční sdělení

Dědíte nemovitost? Odborný a rychlý odhad ceny nemovitostí

Jsme profesionály v oboru. Na naše služby se můžete 100procentně spolehnout. Stejně jako na svého notáře. Již více než 10 let každoročně odhadujeme a obchodujeme stovky nemovitostí, 100procentně budeme znát i hodnotu nemovitosti ve Vašem dědictví.

Žádné šifry, dvojsmysly ani skryté významy, posudkem jednoduše získáte reálnou představu o aktuální tržní ceně děděné nemovitosti. Na Vaše požadavky reaguje-

me v řádu dní, posudek na nemovitost v dědictví pak získáte nejpozději do sedmi dnů od její prohlídky.

V rámci cenového odhadu za Vás zpracujeme veškeré důležité informace o oceňované nemovitosti do přehledné formy. Získáte analýzu, která jasně definuje aktuální hodnotu nemovitosti na trhu včetně srovnání s obdobnými nemovitostmi. Výsledný dokument můžete použít například

jako podklad pro dědické řízení či darování nemovitosti.

NEJSME VŠUDE. NEDĚLÁME VŠECHNO.

Své partnery i zakázky si pečlivě vybíráme. Neprodáváme nemovitosti, ale především komplexní služby, kterým sami věříme, za kterými si stojíme a jejichž prostřednictvím přinášíme vám, našim klientům, vždy „něco navíc“.

Rudolf Zeman
Váš osobní odhadce

INZERCE

BEZPLATNÁ
KONZULTACE

Dědíte nemovitost?

Odborný a rychlý
odhad ceny nemovitosti.

GENERAL REALITY a.s.
Václavské nám. 807/64
110 00 Praha 1
www.general-reality.cz

RUDOLF ZEMAN
Váš osobní odhadce
tel.: 739 039 163
mail: rudolf.zeman@general-reality.cz

Tisknout nebylo nikdy snadnější...

tiskoviny • reklamní předměty • fotodárky...

on-line

Vyzvedněte osobně nebo si nechte dovézt!
powerprint – 7x v ČR

powerprint.cz

Posilte město s projektem Roztocké venkovní posilovny

Sport, zdravý životní styl, občanská iniciativa a město Roztoky. Právě těmito hesly lze definovat projekt Roztocké venkovní posilovny, dostupné široké veřejnosti a přístupné 24 hodin denně. Všichni sportovci, pozor, je tu projekt, který chce „posílit naše město“!

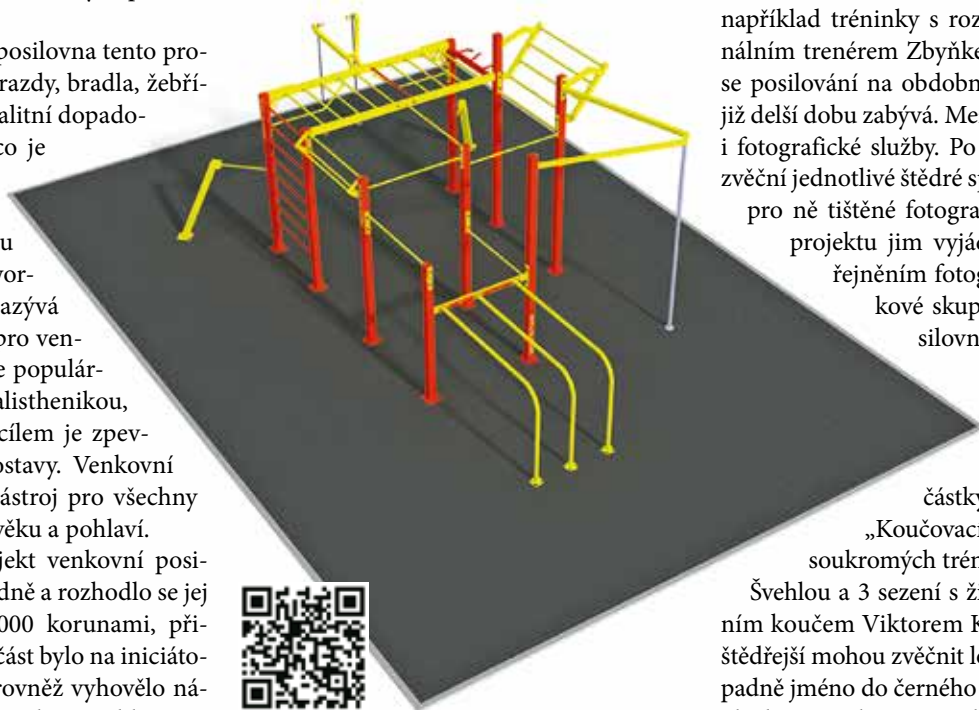
Je to téměř rok, kdy vznikla iniciativa na výstavbu venkovní posilovny. Myšlenka vznikla podobně jako mnohé nápady. Tedy z problému. Léto bylo v plném proudu a bylo téměř hříchem skrývat se před sluncem v útrobách nějaké posilovny. Tu zrodila se myšlenka. Roztoky potřebují místo, kde je možné cvičit na čerstvém vzduchu kdykoli během dne a nejlépe i ve společnosti dalších sportovců nadšených pečovat o své tělo.

Roztocká venkovní posilovna tento problém řeší dokonale. Hrazdy, bradla, žebříky, úchopy, kruhy a kvalitní dopadová plocha, to je vše, co je třeba. Zastánci činek odpustí, ale základ je práce s vahou vlastního těla. Street workout, jak se anglicky nazývá styl cvičení upravený pro venkovní prostory, je stále populárnější a ve spojení s kalistenikou, tedy cvičením, jehož cílem je zpevnění a zformování postavy. Venkovní posilovna je ideální nástroj pro všechny generace, bez rozdílu věku a pohlaví.

Město Roztoky projekt venkovní posilovny přijalo velmi kladně a rozhodlo se jej štědrě podpořit 250 000 korunami, přičemž sehnat zbývající část bylo na iniciátorech projektu. Město rovněž vyhovělo návrhu, že nové hřiště by mohlo stát v blízkosti skateparku, vedle dětského hřiště v ulici Obránců míru.

S požehnáním a podporou města odstartovala snaha získat na projekt s rozpočtem 475 000 Kč zbývající část financí a projekt realizovat. Sázka na granty bohužel nevyšla a všechny oslovené instituce přířkly finanční prostředky jiným projektům. Nastala situace však dala vzniknout myšlence ještě patriotičtější než doposud.

Na inovacích a zkvalitňování veřejného prostoru by nemělo přece mít zájem jen město, ale rovněž občané a zároveň i podnikatelé, kteří v něm žijí. A tak bylo s touto myšlenkou osloveno několik roztockých firem. Velkou vzpruhou pak byla ochota Petra Pohla a jeho stavební firmy Pohl cz, a. s., který projekt podpořil a právě skrze svou firmu nabídl realizaci výkopových a betonářských prací na základové desce posilovny. Roztocká firma K2M reklama,



s.r.o., poskytující komplexní servis v oblasti reklamních služeb, také podpořila projekt a přislíbila zhotovení informačních cedulí k projektu.

V současné době zbývá pro realizaci projektu sehnat 145 000 Kč a nyní přichází řada na vás. Občané, sportovce, patrioty, mecenáše, filantropy a štědré lidi. Prostřednictvím služby HitHit, která pomáhá aktivním lidem v ČR realizovat projekty pomocí darů veřejnosti, jsme vytvořili kampaň, díky které můžeme projekt v případě úspěchu realizovat. Pokud se vybere potřebná částka, můžeme stavět a v září by již mohla posilovna stát. V případě, že nedosáhneme potřebné částky, se všechny peníze rozešlou zase zpět na účty sponzorů.

Druhou smutnou možností si však nepripouštíme, a abychom vás povzbudili k podpoře, připravili jsme pro vás mnoho

dárčků a odměn. Celý projekt můžete najít na stránkách www.hithit.cz, kde je projekt pod názvem Roztocká venkovní posilovna, nebo v QR kódu, který můžete naskenovat vaším mobilním telefonem z článku.

Mluvil jsem však o dárečkách a vás jistě zajímá, jaké to jsou. Pojdme se na to podívat. Předně bych rád upozornil, že každý, kdo přispěje byť minimální částkou, bude zvěčněn na děkonné sponzorské ceduli, která bude zdobit novou posilovnu. Jeho štědrost uvidí každý, kdo navštíví tento moderní sportovní skvost.

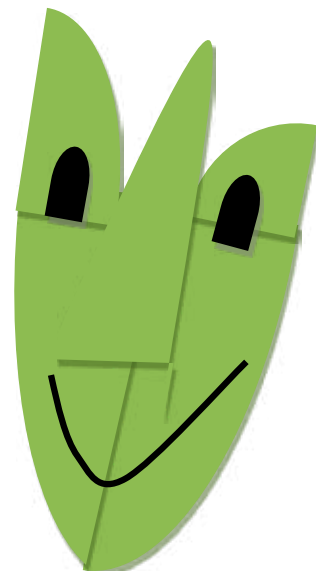
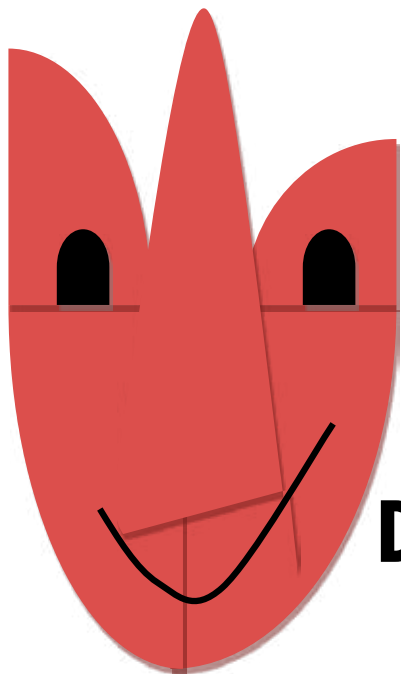
Mezi dalšími odměnami pro dárcy jsou například tréninky s roztockým profesionálním trenérem Zbyňkem Švehlou, který se posilování na obdobných konstrukcích již delší dobu zabývá. Mezi odměnami jsou i fotografické služby. Po realizaci fotograf zvěční jednotlivé štědré sponzory a zhotoví pro ně tištěné fotografie a organizátoři projektu jim vyjádří vděčnost zveřejněním fotografie ve facebookové skupině venkovní posilovny.

Pro ty, kteří na podobné taškarice rádi přispějí vícetisícové částky, je připraven „Koučovací set“ s balíčkem soukromých tréninků se Zbyňkem Švehlou a 3 sezení s životním, motivačním koučem Viktorem Kořínekem. Ti nejštědřejší mohou zvěčnit logo své firmy, případně jméno do černého tartanu dopadové plochy či vetknout posilovně její oficiální název. Veškeré podrobnosti se dozvíte na stránkách HitHit.cz.

Vhodné je jistě podotknout, že realizace projektu není pro organizátory nijak honorována. Jedná se o naprosto čistě občanskou iniciativu, která neinklinuje k žádné konkrétní politické straně. Naším cílem je vytvořit v Roztokách místo, kde se mohou sportovci setkávat, pracovat na sobě, být vzorem mládeži a dělat něco pro své zdraví.

Pomozte nám prosím se získáním potřebných financí. Ukažte, že vás projekt zaujal a máte zájem o zkvalitnění zázemí města. Dokažte, že jsme jedna semknutá komunita, která má zájem o rozvoj sportu a volnočasových aktivit. „Posilte naše město“, přispějte na naši kampaň a zařadte se na stranu aktivních občanů.

●
Viktor Kořínek



MĚSTO ROZTOKY

a zdravotní a sociální komise

pořádá

setkání občanů všech generací

DEN DĚTÍ A SENIORŮ

v sobotu 9. září 2017 od 15:00 do 18:00

na louce před Městským úřadem

Co vás čeká?

zábavné soutěže a hry

skákací hrad a skluzavka, malování obličejů

krmení zvířátek, lukostřelba

představení roztockého spolku žen ODKVETLÁ POUPATA

v 16.00 a 17.30 hodin

A také:

nabídka aktivit pro zpestření života roztockých seniorů

měření tlaku a pulzu, ukázka použití defibrilátoru

Pro roztocké občany nad 75 let konzumace nápojů zdarma.

Akce se koná za milého přispění:

Záchranné služby ASČR

Sdružení dobrovolných hasičů Roztoky

Svazu postižených civilizačními chorobami

MC Rožálek

Skautů Roztoky

manželů Laštovkových



Klub seniorů po rekonstrukci opět otevřen

V úterý 20. června 2017 se po celkové rekonstrukci oficiálně otevřel Klub seniorů, kde má své zázemí roztocká pobočná organizace Svazu postižených civilizačními chorobami.

Chceme tímto poděkovat městu Roztoky, především paní místostarostce Marii Šlancarové a panu místostarostovi Tomáši Novotnému, že se velice zasloužili na tom, aby naši členové a roztočtí senioři měli k dispozici reprezentativní klubovnu, která bude poskytovat zázemí k rozličným činnostem. I díky tomu můžeme a nabídku kurzů a aktivit rozšířit.

Klubovna je nyní vybavena kuchyňkou, kde můžeme společně vařit, při posezení budeme moci popíjet dobrou kávu a prohlížet si obrazy či fotografie. V klubovně je nainstalován závěsný systém a budou zde

probíhat malé výstavy uměleckých děl či cestopisných fotografií. Do budoucna počítáme i se zakoupením dataprojektoru, který se plně využije například při cestopisných přednáškách, klubových setkáních, ale i výukových kurzech.

Moc se těšíme, že si každý nalezne svou aktivitu a bude si s námi naplno a plnohodnotně užívat života. ●

Za členský výbor SPCCH Roztoky
Vladimíra Drdová
předsedkyně



Aktivity SPCCH Roztoky

Otevřený klub

Pondělí 14.00–15.00, čtvrtek 14.00–16.00
Přijďte si dát kávu, čaj, jen tak si popovídat s přáteli.

Přijímání přihlášek, placení členských známek, předávání informací.

Zajišťuje paní Helena Manhartová,
tel: 733 544 075

■ Angličtina – (Hravá angličtina pro seniory) Klub seniorů

Úterý: 9.00–10.00 začátečníci
10.15–11.15 mírně pokročilí

Skupina 4 až 8 osob, 100 Kč/hodinová lekce, platba za první semestr (19 lekcí) 1900 Kč včetně učebnic a ostatního výukového materiálu.

Termíny: 13. 9., 20. 9., 27. 9., 4. 10., 11. 10., 18. 10., 25. 10., 1. 11., 8. 11., 15. 11., 22. 11., 29. 11., 6. 12., 13. 12., 20. 12., 10. 1., 17. 1., 24. 1., 31.1.

Přihlášky a informace: Ing. Adéla Chvojková, lektorka, tel: 721 722 024

■ Cvičení paměti a mozku Klub seniorů

Úterý 16.00–16.45

Procvičujeme paměť a trénujeme mozek zábavnou formou her a kvízů. Přihlášky a informace: Vladka Drdová, lektorka, tel: 606 893 292

■ Virtuální univerzita třetího věku Městská knihovna

Středa 10.00–12.00

Astrologie, Genealogie, Lidské zdraví

Více informací naleznete v článku na str. 40.

Přihlášky a informace: Mgr. Michal Špaček, vedoucí Městské knihovny,
tel: 721 996 336

■ Vaření, stolování, zdravá výživa a gurmánské speciality Klub seniorů

Středa 1krát až 2krát do měsíce od 14 hodin „Uvaříme, ochutnáme, sníme“. Oblíbené recepty. Pro osamělé možnost naučit se orientovat v kuchyni (uvařit si jednoduchou snídani, večeři). Zajímavosti o výživě a gurmánské speciality.

Termíny sledujte na vývěsních tabulích SPCCH.

■ Rukodělné dílny Klub seniorů

Čtvrty 16.00–18.00 (1krát do měsíce)

Termíny: 21. září – Výroba doplňků do nového Klubu seniorů

26. října – Malování na sklo

30. listopadu – Adventní dílna

14. prosince – Výroba vánočních dárků

Lektorky: Markéta Hružová, Vladka Drdová

■ Klubová setkání Klub seniorů

V říjnu a v listopadu nás čekají další dvě setkání. Opět se setkáme s Rudolfem Šimkem, tentokrát však bude hovořit především o svých slavných příbuzných, o bratru Slávkovi, bratranci Jiřím Štěpničkoví a o strýci (otci Jiřího Štěpničky), akademickém malíři Janu Samcovi.

Před adventem se naladíme pohádkově. Do světa pohádek a večerníčků nás zavede další výrazná roztocká osobnost Marie Kšajtová. Povídání o pohádkách nemá nikdy konce. Termíny setkání sledujte na vývěsních tabulích SPCCH.

■ Cestopisné přednášky Klub seniorů

Roztocký rodák a cestovatel Pavel Benda prožil své mládí v Roztokách. Nyní se sem rád často vrací a od října bude naším pravidelným průvodcem na cestách, kam se mnozí z nás nikdy osobně nepodívali a ani nepodívají. Jeho poutavé cestopisné přednášky nás zavedou i do těch nejskrytějších koutů světa.

Čtvrtek 12. října 2017 v 17 hodin – Poslední opravdu divoká Afrika

Čtvrtek 9. listopadu 2017 v 17 hodin – Zimbabwe – země, kam dnes skoro nikdo nejede

Čtvrtek 23. listopadu 2017 v 17 hodin – O ostrově, kde sochy nosí klobouky a jsou tam pořád Velikonoce (Velikonoční ostrovy)

■ Zájezdy

Termíny zájezdů a jejich prodeje sledujte na vývěsních tabulích SPCCH.

Zajišťuje Jaroslava Pařízková, tel: 732 217 507

■ Divadla

Termíny divadel a prodeje lístků sledujte na vývěsních tabulích SPCCH.

Zajišťuje Alexandra Cicvářková,

tel: 602 751 138

■ Měření tlaku, cukru, saturace kyslíku v krvi, váhy a kondice Klub seniorů

Každá 1. středa v měsíci 15.00–16.00

Měření provádí registrovaná zdravotní sestra se specializací v anesteziologicko-resuscitační péči a s dlouholetou praxí na kardiologii Petra Zajícová.

6. 9., 4. 10., 1. 11., 6. 12. →



■ Zdravotní cvičení Klub seniorů

Úterý 15.00–15.45

Cvičení je zaměřeno především na udržení kondice, pohyblivosti, hybnosti kloubů. Protahování a rozhýbání ztuhlých končetin, povzbuzení lymfatického systému.

Max. 5 osob

Přihlášky a informace: paní Vladka Drdová, lektorka, tel. 606 893 282

■ Cvičení nejen pro kardiaky taneční sál ZUŠ, Jungmanova ul.

Je vhodné pro udržení dobrého pocitu, přispívá ke zpevnění svalového a kloubního aparátu, okysličuje buňky, a tak pomáhá ke zdravému životu.

Od října každou středu. 8.30–10.00 (první skupina)

10.00–11.30 (druhá skupina)

Přihlášky a informace: paní Blanka Humplová, lektorka, tel. 776 845 466

■ Kondiční cvičení s Vladkou Čížkovou sál pod ŠJ

Středa 20.00–21.00

Kondiční a posilovací cvičení při hudbě pro zdatnější cvičenky a cvičence.

Pro členy SPCCH Roztoky 40 Kč/lekce (nutno prokázat se průkazkou).

■ Fitness cvičení – posilovna Via Vestra

Pondělí až pátek 13.00–16.00

Pro členy SPCCH Roztoky vstup 50 Kč, permanentka 400 Kč/8 vstupů (nutno prokázat se průkazkou).

Podmínka je vstupní instruktáž, kterou poskytne pan Mgr. Rudolf Šimek zdarma. Termín podzimní instruktáže bude oznámen na vývěsních tabulích SPCCH. Jiné termíny bude možno domluvit individuálně.

Přihlášky a informace: paní Vladka Drdová, tel. 606 893 292

■ Plavání plavecký bazén na Suchdole

Pátek 16.00–16.45

Pro členy SPCCH vstup 30 Kč (nutno prokázat se průkazkou).

■ Zdravotní vycházky s holemi Nordic walking vycházky po Roztokách

Jedna z nevhodnějších zdravotních a rehabilitačních aktivit pro zlepšení kondice, která je určena pro všechny věkové kategorie i chodce různé kondice.

Výchozí místo je Klub seniorů, kde také zájemcům zapůjčujeme hole.

Lektorky a průvodkyně: Lenka Švecová, tel. 606 651 816, Alexandra Cicvářková, tel. 602 751 138, Blanka Humplová, tel. 776 845 466

Termíny vycházek sledujte na vývěsních tabulích SPCCH.

Dle zájmu otevřeme i tyto kurzy:

■ Tanec pro radost

Motto: „Tančit může každý, bez ohledu na talent a věk. Důležitá je chuť tančit, radost z pohybu a splynutí s hudbou.“

Nejedná se o cvičení, ale tančení, kde se prolínají různé styly tance (balet, latina, standart, výrazový tanec, ale i moderní formy tance) uzpůsobené dané skupině tanečnic. Vychází z břišního tance, je více dynamický, ale zachovává si uvolněnost a ladnost břišního tance. Dochází zde ke zlepšení držení těla, pohyblivosti a k celkovému uvolnění. Tanec pro radost jako bonus ještě přidává při pravidelném tančení i redukci váhy a hlavně zlepšení celkové kondice.

Lektorka Lucie Kárová Šrámková

Předběžné přihlášky a informace: paní Vladka Drdová, tel. 606 893 292

■ Počítačové kurzy

Budou otevřeny dle zájmu a potřeb uchažečů. Tyto kurzy zajišťuje město Roztoky. Předběžné přihlášky a informace: paní Miroslava Kalinová, tel. 220 400 228, 773 123 658.

www.spcch-roztoky.cz

● Vladka Drdová

Agentura Dobrý den Pelhřimov

CERTIFIKÁT

REKORDMAN ROKU

v kategorii:
CHARITATIVNÍ REKORD

Nejvíce kilometrů ujetých na vysokém kole v průběhu 3 dnů

Vladimír Vidim

dokázal v průběhu 70:45 hodin na replice historického vysokého kola (lidově zvaného "kostitřas") vzdálenost 1058 km. Jeho trasa vedla z Roztok u Prahy na čtyřikilometrový okruh kolem obce Chlumin, na němž pak rekordman jezdil 21. - 24. 7. 2016 po celou zbývající dobu pokusu. Čistý čas jeho jízdy činil 50:18 hod. Rekord měl charitativní rozměr a podařilo se při něm vybrat dostatek peněz sloužících ke splnění snu vozíčkářky Adělky o cestě k moři.

V Pelhřimově – městě rekordů 9. června 2017

Luboš Rafaj

Ing. Josef Vaněk

Miroslav Marek

Rekordman roku

Známý roztocký sportsman Vladimír Vidim byl oceněn titulem REKORDMAN ROKU v kategorii CHARITATIVNÍ REKORD. Více informací o jeho úžasném výkonu pro dobročinný účel je uvedeno na certifikátu, který přetiskujeme.

Organizátory Festivalu rekordů ohromilo, že i pro své ocenění si rekordman přijel na vysokém kole. Trasu Velké Popovice–Pelhřimov (98 km) urazil za 5.46 hod.

Výstup na Řivnáč

Tradiční výstup na Řivnáč se uskuteční dne 21. 8. 2017, společný odchod od hřiště v Žalově v 17.30.

Poděkování Mysliveckému sdružení HUBERTUS

Jako každý rok pořádali i letos myslivci Dětský den na střelnici na Holém vrchu plný úkolů s přírodní tematikou a největším zážitkem je úklid louky a běhání v hasičské pění.

Patří jim velký dík za organizaci, trpělivost a dárky. Děti se zase těší na další setkání.

Za celou velkou rodinu a Žalovány Eva Múčková

SLAVNOST

PRAVÉHO A LEVÉHO BŘEHU

LEVÝ BŘEH

OD 14.00 HOD.

BERUŠKA BAND

OD 16.15 HOD.

VĚDA S MICHAEM
LONDESBOROUGH

OD 18.00 HOD.

JUSTIN LAVASH
FEAT. FRAZER WATSON

OD 20.00 HOD.

KAPITÁN DEMO

OD 22.00 HOD.

NAHORU PO SCHODIŠTI
DOLŮ BAND

OD 23.20 HOD.

VASILŮV RUBÁŠ

16.9.2017

U: PŘÍVOZU

ROZTOKY - KLECANY

>> 10.00 ZÁVODY KOL DO VRCHU KLECANSKÉHO,
NOHEJBALOVÝ TURNAJ << 15.00 JU-JUTSU (DRSOŇOVÉ
V BÍLÉM) ~ 15.30 SESKOK PARAŠUTISTŮ DO VODY
~ 16.30 ZÁVODY DRAČÍCH LODÍ ~ 22.00 SVĚTLA NA VLTAVĚ

>> PRAVÝ HRADEC - VÝTVARNÉ DÍLNY • KEJKLÍŘSKÁ
A AKROBATICKÁ DÍLNA • JÍZDY NA KONÍCH • ZAHRADNÍ
ŠACHY • STŘEDISKO HAVRAN - DÍLNY HISTORICKÉHO
ŠERMU • HRY PRO DĚTI • SKUPINA SACRAMENTO • KONĚ

<< ÚNĚTICKÉ RYBIČKY • KOLÁČE OD LASÍKŮ
• ÚNĚTICKÉ PIVO • DOMÁČÍ POLÉVKA • VENKOVNÍ HRY
• DOLSKÁ MEDOVINA • ZÁBAVA PRO DĚTI A MLÁDEŽ
• DALŠÍ OBČERSTVENÍ změna programu vyhrazena

www.slavnostibrehu.cz

PRAVÝ BŘEH

OD 14.00 HOD.

PRAVÝ HRADEC

OD 16.00 HOD.

BANDITI DI SPUPS

OD 17.00 HOD.

HEJ - TY

OD 18.00 HOD.

LAKOMÉ BARKY & PETR NIKL

OD 19.00 HOD.

RÁJ HOUBAŘŮ

OD 21.00 HOD.

STO ZVÍŘAT

OD 22.05 HOD.

PETR NIKL & ONDŘEJ SMEYKAL

hudebně - vizuální světelné kreace Liheň

OD 22.50 HOD.

VLADIMÍR 518

& DJ MIKE TRAFIK

POŘÁDÁJÍ MĚSTA:

VE SPOLUPRÁCI S:



ROZTOKY



KLECANY



PRAHA-SUCHBÁT



ÚNĚTICE



MÁSLOVICE



ZBÝV



HUSINEC-ŘEZ



UHOVICE

PARTNEŘI MĚSTA ROZTOKY



EATON



POWERPRINT



TRIGEMA



DOMOV ALZHEIMER



a23



ÚNĚTICKÝ PIVOVAR



JOHNNY SERVIS



JUJUTSU



VUAB

SPONZOR:



PARTNEŘI MĚSTA KLECANY



DOMANSKÝ



JIŘÍ SOUKUP



CERO



A-S-A



NOANO



UJV



LESÁRNA ORHEÁL



POUTNÍK



MĚSTO PÍSEK



MĚSTO MLADÁ BOLESLAV

S PODPOROU:



MĚSTO MLADÁ BOLESLAV



MĚSTO PÍSEK



MĚSTO MLADÁ BOLESLAV



MĚSTO MLADÁ BOLESLAV

Středočeské muzeum v Roztokách nabízí pestré léto všem generacím

Prázdniny na mnoho způsobů

Užijte si letní dny v areálu roztockého zámku. Pozvání do Středočeského muzea, které letos slaví 60 let od svého založení, jsou lákavá. Najdete tu klid, poučení, zábavu, dobrodružství i napětí. Na své si přijdou i nejmenší návštěvníci.



Sv. František z Assisi, jihočesko-rakouské pohraničí, 1. třetina 19. století, obrázek z pozůstalosti Z. Braunerové



Sv. Florian - ochránce proti ohni, jihočesko-rakouské pohraničí, 2. čtvrtina 19. století

LIDOVÉ PODMALBY NA SKLE - NOVÁ VÝSTAVA

V roce 60. výročí svého založení se muzeum rozhodlo představit veřejnosti kolekci podmalb na skle, jež patří k nejhodnotnějším v rámci sbírek lidového umění a byly získávány od počátků muzejní sběratelské činnosti.

Vystavený soubor tvoří na 130 obrázků. Nejštědřejší přírůstek – 82 kusů podmalb – muzeum získalo v roce 1991 z odkazu

Miloše Maliny, pražského malíře a sběratele. V Malé výstavní síni zámku se návštěvníci seznámí se starou technikou zušlechťování skla zastudena, kdy se barvami malovalo na jeho rubovou stranu, odtud název podmalba. Technika podmalby byla známa již od antiky, v západní Evropě nově rozkvetla s rozmachem sklářské výroby v 15. století. Z církevního, dvorského a šlechtického prostředí se podmalby na konci 18. století rozšířily do městských a vesnických domácností, kde se staly oblíbeným náboženským a dekorativním prvkem. Námětem byla jak vyobrazení Ježíše Krista a Panny Marie či scény z jejich života, tak i celá škála světců, kteří představovali patrony nejrůznějších povolání a činností a k nimž se lidé obraceli s prosbou o ochranu a pomoc před vším zlým. České země patřily v 19. století k jedné z nejproduktivnějších oblastí výroby obrázků na skle, ve které se rozvinuly různé regionální varianty lidového malířství, jež mapuje nově otevřená výstava. Technika podmalby spolu s dalšími projevy lidového umění inspirovala řadu umělců včetně Zdenky Braunerové, malířky, grafičky a roztocké patriotky. Navazují na ni i některé soudobé tvůrce podmalb. Jejich obrázky, mnohdy už oprostěné od náboženské tematiky, ale stále typicky výrazných barev, nacházejí místo i v moderním interiéru. K výstavě vychází katalog sbírky podmalb, který připravila autorka výstavy PhDr. Ivana Kubečková ve spolupráci s předním odborníkem na tuto problematiku PhDr. Lubošem Kafkou.

■ **Lidové podmalby na skle, prezentace muzejní sbírky**

■ 11. 8. – 29. 10. 2017

DEN V SOŠNÉ SPOLEČNOSTI

Nádvoří a park zaplnila nejnovější díla 28 tuzemských a zahraničních výtvarníků v rámci už 24. letní keramické plasti-



Majitel a závistivec Hany Purkrábkové

ky. Moderní objekty renomovaných autorů (např. Jindra Viková, Šárka Radová, Jan Koblasa, Jan Hendrych) a jejich mladších talentovaných kolegů (třeba Jana Běbarová, Julie Šišková, Adam Kovalčík) kontrastují s pozadím starobyklých zdí. Čas i počasí mění aranžmá rozsáhlé výstavy a láká návštěvníky znovu se vrátit, pozorovat její scénérii zas v jiné náladě a užít si klidný letní den v krásném prostředí.

■ **Letní keramická plastika**

■ **Mezinárodní přehlídka sochařské tvorby**

■ **Do 1. 11. 2017**

SAJETTĚ NA STOPĚ

„Zemřela, protože byla slabá a neměla jídlo ani pití,“ napsala školačka Julie do schránky za trámem o osudu tajemné dívky, po níž pátrala na půdě zámku. Objevitelů doby kamenné na výstavě Jmenuji se Sajetta – svět prvních zemědělců přibývá. Archeologové Středočeského muzea losují každý týden jednu z odpovědí a odměňují ji zábavným komiksem z pravěku. Sajetta je skutečná postava z doby neolitu, jejíž ostatky se našly v roce 2004 v obci Hostivice, a návštěvníci teď na základě zjištěných faktů domýšlejí její osud. Z výletu do doby kamenné na zámecké půdě se vyplatí pořídít fotky (třeba jak melete obilí nebo tkáte), archeologové se o ně rádi podělí a ty nejhezčí ocení.

■ **Jmenuji se Sajetta svět prvních zemědělců**

■ **Do 22. 10. 2017**

DĚTI, TĚŠTE SE!

Ze zámeckých prázdnin si mohou děti suvenýr rovnou odnést. Přijdou-li na prázdninová dopoledne v úterý 18. a ve středu 19. července, užijí si v doprovodu lektorky volno jako děti, které řádily v Tichém údolí kolem vil na konci 19. století. Dojmy z letních bytů zapíší do zápisníčku a ty si vezmou domů. **Ve středu 3. a ve čtvrtek 4. srpna** školáky pobaví společnost předních českých grafiček, skvělých muzikantů na výstavě Grafičanka. **A ve středu 23. a ve čtvrtek 24. srpna** a na samém konci prázdnin ještě **ve středu 30. a čtvrtek 31. srpna** se pokusí s lektorkou zvládnout dovednosti jako Sajetta, dívka z doby kamenné.



ZA VTIPNÝMI GRAFIKY

Výstava Grafičanka láká milovníky výtvarného umění a hudby. Nechte se oslovit harmonií barevných tónů známých českých grafiků – Jiřího Anderleho, Karla Demela, Jaroslava Hořánka, Jeňyky Pacáka, Jiřího Slívy, Vladimíra Suchánka, Albína Brunovského, Kamila Lhotáka a Oldřicha Kulhánka, členy legendární kapely Grafičanka a jejich přátel. Na výstavě pořádané na počest 100. výročí založení spolku Hollar nahlédnete díky filmu, který na výstavě běží, do muzikantského života svérázné party umělců.



Ve čtvrtek 10. srpna 2017 v 16.30 hodin se uskuteční KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA VÝSTAVY GRAFIČANKA za účasti několika jejích členů.

Pár lákadel navrch!

Co uvidíte:

Zatrhnete si v kalendáři datum sobota 9. září a přijďte si do Středočeského muzea připomenout Dny evropského dědictví, kdy se tradičně otevírají brány řady památek.

Nač se těšit:

Na hravý svět Divadla bratří Formanů a jejich přátel. Zámecké imaginárium, v němž se pobaví velcí i malí, se otevírá ve čtvrtek 14. září 2017.

Koho uslyšíte:

Koncert Filharmonického komorního orchestru přizval do V. ročníku Roztockého

podzimu významného hosta. Na zámeckém nádvoří vystoupí mladý virtuos Jan Mráček, označovaný jako největší houslový talent, v sobotu 16. září 2017.

Kde zapátráte:

Program nejen pro milovníky historie chystají archeologové SM v sobotu 21. října 2017, společně s návštěvníky oslaví 4. Mezinárodní den archeologie.

Jak chytíte štěstí:

Od 28. července do 15. září 2017 můžete v zámeckém areálu spatřit 10 nevěst! A vidět svatbu nosí štěstí, zvláště na zámku. ●

■ **Grafičanka 1972–2017**
Hudební legenda české grafiky

■ Do 27. 8. 2017

UTÍKEJTE ZA KLOBOUKY!

Chcete-li ještě vidět klobouky (a některé si i vyzkoušet) na stejnojmenné výstavě, pospěšte si! Klobouky JUDR. Magdalény Kopotové, které většinou sama vytvořila, a ty

starožitné z její sbírky už pomalu zavírají dveře!

■ **Klobouky**

Historie a současnost módního doplňku

■ Do 30. 7. 2017

Více na: www.muzeum-roztoky.cz ●

Daniela Kupsová,
propagace SM

Městská knihovna informuje

Nabízíme vám výběr z nových knih, zakoupených do městské knihovny během měsíce července 2017.

BELETRIE

Boyne, John, *Chlapec v pruhovaném pyžamu*

Ferrante E., *Geniální přítelkyně*

Hawkins, P., *The Girl on the Train* (anglicky)

Houellebecq, M., *Možnost ostrova*

Kalfař, J., *Kosmonaut z Čech*

Ludlum, R., *Bourneův rébus*

Moriarty, L., *Poslední výročí: osud si s námi někdy prapodivně zahrává*

NAUČNÁ

ThugKitchen: *fuck(t) drsná veganská kuchařka*
Mikešová, V., Puhač, M., *Den v životě neolitické ženy: vzdělávací komiks*

Vlasatá, Z., *Žlutý baron: skutečný plán*
Andreje Babiše: *zřít stát jako firmu*

PRO DĚTI

Březinová, I., *Robinson Crusoe na ostrově zvířátek*

Lebeda, J., *Medovniček, Medulka a panenka Rózinka*

DETEKTIVKY

Češka, S., *Smrt poctivého lichváře*

Tangen, G., *Maestro: detektivní román*

HISTORICKÉ

Cornwell, B., *Plamenosič*

Program v září

■ Od 6. 9. každou středu Virtuální univerzita třetího věku od 10.00 (úvodní kurz), více informací v knihovně.

■ 13. 9. Hravé čtení s Adélou (16.15–17.15)

■ 21. 9. Seminář BPW – Jak řídit sebe sama od 10.00

■ 27. 9. Hravé čtení s Adélou (16.15–17.15)

Informace o programu a mnoho dalšího můžete zjistit osobně v knihovně, na plakátovacích plochách města či na webu knihovna.roztoky.cz. ●

Za městskou knihovnu
Mgr. Michal Špaček

Ovace pro virtuosa

Krásné nedělní odpoledne 11. 6. 2017 bylo na nádvoří roztockého zámku završeno skvělým kulturním počinem – Svátky hudby s Václavem Hudečkem a Filharmonickým komorním orchestrem vedeným Vlastimilem Koblrem. Určitou zajímavostí je to, že součástí hudebního tělesa jsou i dva naši roztočtí spoluobčané – houslista V. Prudil a violista I. Pazour. Limitovaný počet 80 vstupenek do historického sálu byl brzo vyprodán, ale slunné letní počasí našťastí umožnilo provedení koncertu na nádvoří.

Na programu byly skladby Angličana Edwarda Elgara, Johanna Sebastiana Bacha,

Antonína Dvořáka a Antonia Vivaldiho. Václav Hudeček, slavící 65. narozeniny, se předvedl ve skvělé formě a komorní orchestr mu byl důstojným partnerem. Virtuos bravurně zvládl i nejobtížnější úskalí partitury J. S. Bacha a A. Vivaldiho, čímž přivedl naplněné nádvoří zámku v nadšené ovace. Myslím si, že i on si to zde v akusticky zajímavém prostředí „užil“ – s humorem a svým mladistvým elánem dokázal přehrát i hluk startujících letadel. Vysoká profesionalita komorního souboru se prokázala zejména skvělou souhrou, a to i se sólistou, až to vypadalo, že je trvalou součástí tohoto ansámblu, přestože je jasné, že nemají čas spolu zkušet.



Kdo nepřišel, musí litovat, nebo si včas zajistit vstupenky na další podzimní koncert. ●

Stanislav Boloňský

VIVAT TANGO!

Červnový roztocký kulturní program rozšířil i jedinečný koncert VIVAT TANGO 2017, který s podporou města uspořádala 14. 6. 2017 v Historickém sále zámku agentura Václava Pavlíka ROSA COELI. Nešlo jen o tradiční koncertní vystoupení skupiny Bona Fide Tango, jak bylo inzerováno, ale o elastické, harmonické propojení plnokrevné latinskoamerické muziky s vášnivým tancem, který předvedli tanečníci Ivana Balková a Jan Chrostek. Šlo již o třetí představení tohoto typu, které nám Václav Pavlík zprostředkoval.

Kvintet skvělých hudebníků v čele s jeho vedoucím Ladislavem Horákem předvedl nejkrásnější tanga od sedmi autorů, nejvíce od stále oblíbenějšího Astora Piazzolly (1921–1992) – Argentince, který většinu svého života pobýval mimo svou vlast a došel zde uznání až v závěru svého života.

Malé zamyšlení na závěr

Když píšete tuto poměrně stručnou informaci o úspěšné kulturní akci (a o kus dál i o koncertu filharmoniků s Václavem Hudečkem), musím zmínit jeden zdánlivě nezajímavý aspekt. Oba zmíněné koncerty nezajišťovala žádná drahá agentura,



foto: Stanislav Boloňský

ale dva nadšenci, v případě Vivat tango Václav Pavlík, v případě druhém violista ČF Ivan Pazour. Museli překonat až ne-

představitelné problémy, zejména finančního rázu, aby mohly být obě akce realizovány. Popravdě – potenciální sponzoři na žádosti nereagují, zřejmě si také myslí, že živá kultura může žít za své. Je skličující poslouchat o tom, jak oba organizátoři písemně i osobně oslovili řadu místních podnikatelů, a to prakticky s nulovým výsledkem. Jediný, kdo zaslouží uznání, je pan A. Machalický (Autoservis Machalický), který sponzoroval welcome drink pro všechny návštěvníky. Určitou záchranou a jistotou v této době jsou kulturní granty města Roztoky a Středočeského kraje, které ale většinou pokryjí jen část základních nákladů. Je to tedy pro pořadatele vždy velké dobrodružství, zda nádherný koncert skončí alespoň „s kladnou nulou“, nebo se záporným výsledkem dotovaným z rodinného rozpočtu těchto nadšenců. Proto považuji za vhodné toto riziko podnikání v místní kultuře zmínit a vyjádřit oběma pánům svůj obdiv.

●
Stanislav Boloňský

INZERCE



SVÁTKY HUDBY

s Janem Mráčkem
a Filharmonickým
komorním orchestrem

16. 9. 2017 v 17:00
Zámek Roztoky

Program:
A. Vivaldi – Koncert a moll
pro housle a smyčce
W. A. Mozart –
Divertimento B dur K.V. 137
F. Mendelssohn Bartholdy –
koncert d moll pro housle
a smyčcový orchestr

Vstupné: 250,- Kč dospělí, 100,- Kč studenti a senioři
Předprodej vstupenek od 1. 9. 2017:
Hélena Chvojková Paspary, Tyršovo náměstí 427, Roztoky



AUTOSERVIS MACHALICKÝ

premiéra dokumentárního filmu Olgy Sommerové

Červená

životní příběh světově proslulé operní pěvkyně a herečky Soni Červené

Kino Velké Přílepy 8.září 2017

od 19:00 hod.

vstupné 80 Kč

KULTURNÍ KALENDÁRIUM - SRPEN - ZÁŘÍ

14. 4. - 27. 8. 2017	Grafičanka 1972-2017, hudební legenda české grafiky	Středočeské muzeum, Roztoky
9. 3. - 30. 7.	Klobouky - historie a současnost módního doplňku	Středočeské muzeum Roztoky
20. 4. - 22. 10.	Jmenuji se Sajetta Svět prvních zemědělců - výstava	Středočeské muzeum Roztoky
10. 6. - 31. 10.	24. letní keramická plastika	Středočeské muzeum Roztoky
29.-30. 7.	Cirkusové workshopy - cirkusový workshop pro dospělé, začátečníky i pokročilé. Přihlášení na www.rozto.cz	Louka na Levém Hradci, Roztoky
3.-4. 8.	Grafičanka dětem, dílnička pro děti od 7 let. Od: 9.00 do 12.00 hod., každý den	Středočeské muzeum Roztoky
23.-24. 8. a 30.-31. 8.	Sajetta - dívka z doby kamenné - dílnička pro děti od 7 let	Středočeské muzeum Roztoky
11. 8. - 29. 10.	Lidové podmalby na skle - prezentace muzejní sbírky	Středočeské muzeum Roztoky
25. 8. Pá	Divadelní představení Rusalka - vstupné: 100 Kč, předprodej vstupenek na OÚ Úholičky, tel. 220 930 641 Od: 20.00 hod.	Nádvoří statku čp. 10, Úholičky
5. 9. Út	Vernisáž výstavy výtvarných prací žen z Ženské věznice Velké Přílepy. Od: 18.00 hod.	Galerie, Dům U Korychů, Velké Přílepy
8. 9. Pá	Premiéra celovečerního dokumentárního filmu režisérky O. Sommerové „Červená“.	Kino Velké Přílepy
9. 9. So	Den dětí a seniorů Od: 15.00 do 18.00 hod.	Na louce před Městským úřadem, Roztoky
9. 9. So	Dny evropského dědictví	Středočeské muzeum Roztoky
14. 9. - 11. 2. 2018	Zámecké imaginárium - hravý svět bratří Formanů	Středočeské muzeum Roztoky
16. 9. So	Slavnosti levého a pravého břehu Od: 9.00 hod	Přívoz Roztoky, Klecany
16. 9. So	V. ročník Roztockého podzimu - host: Jan Mráček, koncert Filharmonického komorního orchestru	Středočeské muzeum Roztoky
17. 9. Ne	O princezně a kouzelné větvičce - pohádka pro děti Od: 16.00 hod.	Budova CVA, Velké Přílepy

Po špičkách - studio pro taneční a pohybovou výchovu v Roztokách a Úněticích

Poděkování Studia Po špičkách

Studio Po špičkách zakončilo uplynulý školní rok slavnostně 16. června 2017 vystoupením svých tanečnic a tanečníků. Pod názvem Tanec v trávě se konalo v tzv. Roztockém sadu pod Holým vrchem.

Je na místě poděkovat všem účinkujícím: menším i větším dětem a slečnám tanečnicím, protože vystoupení se jako celek určitě vydařilo a to i přes ne zcela příznivé meteorologické podmínky.

Poděkování patří určitě i všem divákům, kteří se nenechali odradit ani podmracenou oblohou a dotvořili skvělou atmosféru onoho pátečního večera. Podpořilo je i občerstvení v režii Heleny a Viktorie Pastyřkové z Roztok a Žofie Svobodové (cukrárna Dei-Witze, Praha 6). Jim i jejich pomocníkům velký dík.

Díky i všem tanečnicím z 1. skupiny a ze

Souboru za cenou pomoc při koordinaci dětí při představení, taktéž všichni angažující se rodiče (za všechny hlavně Lenka Holubová a Petra Frydrychová), dále pak Gábině Pižlové za celoroční pomoc při realizaci kostýmů, Táně Smugalové, Martinu Adamovi za technickou podporu zvukové stránky akce a Jakubu Součkovi za krásné fotografie.

A v neposlední řadě velmi děkujeme i rodině Žirovnických, která umožnila Studiu Po špičkách konání akce poskytnutím parcely tzv. Roztockého sadu.

Všem, kteří v letošním školním roce navštěvovali Studio Po špičkách, přejeme krásné prázdniny!

Děkujeme za důvěru všem tančícím dětem a jejich rodičům a děkujeme i pronajímatelům prostorů, kde Studio Po špičkách působí (ZŠ Roztoky, Sokol Roztoky, Sokolovna Únětice), především pak obci

Únětice, jejíž vstřícnost je velkou nejen morální podporou pro fungování Studia Po špičkách.

Léto ve Studiu Po špičkách

Studio Po špičkách nezahálí ani o prázdninách. Na začátku srpna se jeho tanečnice z 2. skupiny účastní 87. ročníku mezidruhové celorepublikové divadelní přehlídky Jiráskův Hronov, kde budou tančit choreografii Mezi židlemi. Tu do programu tohoto prestižního festivalu amatérského divadla vybrala odborná porota na 22. celostátní přehlídce pantomimy a pohybového divadla Otevřeno Kolín, kam tanečnice postoupily z oblastního kola v Hradci Králové. Nezbyvá než držet palce.

Poslední týden v srpnu pak čeká Studio Po špičkách tradiční letní soustředění, které se bude letos už potřetí opět konat formou příměstského tábora v Sokolovně Únětice a okolí a zřejmě bude jako loni zakončeno v pátek 1. září 2017 veřejnou →

prezentací celotýdenní práce (čas a místo bude upřesněno). Jste srdečně zváni.

Výuka ve Studiu Po špičkách od září 2017

Pravidelná výuka studia začíná v pondělí 11. září 2017 a je určena holkám i klukům od 3 do 15 let a plánují se opět obnovit pravidelná Taneční setkání pro mládež a dospělé bez věkového omezení.

Noví zájemci o tanec ve Studiu Po špičkách se mohou přihlásit elektronicky na webu studia www.tspospickach.cz, kde je k dispozici elektronická přihláška a všechny aktuální informace, případně se lze informovat e-mailem na smugalova@volny.cz či telefonním čísle 778 059 268 (Zuzana Smugalová).

A nebo mohou přijít osobně na vypsane termíny zápisů:



■ v pondělí 4. září 9.30 – 11.00 vchod a šatna Fitness ZŠ Roztoky (budova školní jídelny – Rožálek) a 16.00 – 18.00 vchod a šatna Sokol Roztoky (Tyršovo náměstí)

■ v úterý 5. září 12.00 – 14.00 vchod a šatna MŠ a ZŠ Ůnětice.

Budeme se na vás těšit.

Zuzana Smugalová

V září začíná Virtuální univerzita třetího věku

Městská knihovna otevírá v září 2017 Virtuální univerzitu třetího věku.

Pilotní kurz Virtuální univerzity třetího věku se věnuje astronomii a je určen všem seniorům, kteří se chtějí vzdělávat. Skládá se ze čtyř přednášek, které zahrnují výtvarné a umělecké řešení slunečních hodin od antiky po současnost a představení slavných astronomů Rudolfa II. Každá lekce je ukončena závěrečným testem. Na kurz je třeba se přihlásit a zaplatit kurzovné 180 Kč (za cyklus 4 přednášek). Cyklus Astronomie se koná ve dnech 6. 9.,

13. 9., 20. 9. a 27. 9. 2017. V následujících měsících se budou účastníci kurzu vzdělávat v oblastech Lidské zdraví a Genealogie podle vlastního výběru. Termíny dalších přednášek jsou od 4. 10. každý týden.

Předpokládaná doba studia jsou tři roky, délka se však může prodloužit. V průběhu vzdělávání může účastník své studium kdykoli bez důvodu ukončit s tím, že již nezaplatí poplatek pro další semestrální studium. Časové rozmezí jedné přednášky

jsou zhruba 2 hodiny. Kurzy nenesou podmínku středoškolského vzdělání ani znalosti práce s počítačem. Případní zájemci mají v knihovně k dispozici veřejné počítače s přístupem k internetu. Bližší informace získáte v knihovně.

Projekt Virtuální univerzity 3. věku zajišťuje Provozně ekonomická fakulta České zemědělské univerzity v Praze.

Kontakt: osobně v knihovně nebo na e-mailu: spacek@roztoky.cz

Michal Špaček

INZERCE



Stanovím zdarma cenu Vaší nemovitosti.
Neváhejte mě kdykoliv kontaktovat.
Jsem tu pro vás.

Váš realitní makléř Mgr. Filip Tretiník

608 055 943
filip.tretinik@re-max.cz



RE/MAX prodává nejvíce realit na světě

RE/MAX
Diamond group

Školní okénko

Vážení rodiče, prázdniny jsou v plném proudu, škola bez dětí, ale my Vám zde nabízíme k letnímu pohodovému čtení ještě pár ohlédnutí za uplynulým školním rokem. Ohlédnutí za dvěma zajímavými aktivitami, které každý rok neprobíhají, ale pro život v dnešní globalizované společnosti jsou jistě velmi důležité. Také jsme koncem školního roku byli velmi úspěšní ve výtvarné soutěži, jejíž výsledky nabízíme na závěr našeho letního „odrazového“ vstupu. Hezký zbytek léta Vám všem za celý pedagogický sbor přeje

Věra Zelenková

Požární cvičení - Ochrana člověka za mimořádných okolností

V pátek 19. 5. 2017 se v 8.10 hod. rozlehlo školou v Roztokách hlášení o požárním poplachu. Všichni žáci, učitelé i ostatní zaměstnanci se evakovali směrem na školní zahradu a mezitím dorazily složky Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje PS Roztoky. Velitel byl informován, že je budova evakuována, ale v budově zůstali 2 žáci. Byl proveden průzkum objektu a zahájeno pátrání po žácích. Plyn a elektřina vypnuty, nalezení žáci ošetřeni zdravotníkem HZS Roztoky. Taktické cvičení bylo zdárně ukončeno.

Žáci se ale nevraceli do výuky, připravili se na kolotoč několika stanovišť, která doplnila program Ochrany člověka za mimořádných okolností. Stanoviště zdravotníky obsadili zdravotníci ASČK pod vedením M. Černého, hasiči předváděli technické novinky a výsuvný žebřík. Roztočtí hasiči se pak až do konce cvičení věnovali našim žákům na lezecké stěně (poděkování patří panu R. Šmídovi a jeho kolegům).



Za Odbor životního prostředí města Roztoky přišla pozdravit žáky paní Ing. R. Reváková, připomínat nutnost ochrany životního prostředí, jak na odpady, je prostě nutností, ale dá se to zvládnout i příjemným způsobem. Paní učitelky Bloudková a Tomanová (psycholog) na stejném stanovišti představily žákům publikaci jejich spolužáků – Ekologické charakteristiky mikroregionu Roztoky, z roku 2014, a připravili pro žáky motivační křížovku. Strážník městské policie upozornil na každodenní nešvary na našich ulicích, starší žáci měli možnost si dopravní výchovu vyzkoušet i na testech v počítačové učebně pod vedením pana učitele Slámy.

A protože žáků nebylo málo, další stanoviště zdravotvědy a dopravní výchovy obsadili další kolegové – J. Kejmarová, I. Schafferová, T. Náhlavská a J. Háva a připravili se opravdu zodpovědně.

Jedno stanoviště se tak trochu vymykalo svým obsahem, ale zcela jistě patří do dnešního života a patřilo k těm nejzajímavějším. Roztocký vzdělávací spolek Equilibrium Education pod vedením Ing. J. Kolcuna a Dr. M. Londesborougha připravil pro naše žáky stanoviště, na kterém si mohli během 25 minut vyzkoušet, co s nimi udělá intenzivní psychické i fyzické zatížení. Oba lektori nej-

prve žákům vysvětlili vliv stresu na hlavu i tělo. Aby nezůstalo jen u teorie, žáci si pak na vlastní kůži vyzkoušeli modifikaci metody, která se běžně využívá v NASA při výcviku kosmonautů, v armádních a policejních jednotkách, ale i při výcviku letových dis-

pečerů nebo v top managementu mezinárodních firem. Zkrátka všude tam, kde je potřeba se rozhodnout pod velkým tlakem. Po fyzické zátěži žáci odpovídali na stejné otázky jako před zátěží, ale sami se přesvědčili o tom, jak se zvýšila chybovost jejich odpovědí, jak se ztrácela jemná motorika, objevilo se tunelové vidění a slyšení, nebyli schopni si vzpomenout na naučené znalosti. Snahou bylo ukázat, jak čelit stresu, vyzkoušet si krátce některé metody – dýchání, sebevědomé prohlášení „to je moje království“ apod. Stres totiž pronásleduje nás všechny, naše žáky pak při písemných pracích, ústním zkoušení u tabule, ale také při přijímacích na střední školy, při maturitě nebo i na prvním rande. Těšit se na akci mohli i žáci ze Žalova. →

INZERCE

OD ZÁŘÍ PLAVÁNÍ DĚTÍ V ROZTOKÁCH

KDE? VIA VESTRA

KDY? ÚTERÝ, ČTVRTEK

PRO KOHO? 1/2 - 4 ROKY
10 LEKCÍ ... 2500 Kč

PŘIHLÁŠKY? DO 20. 8. 2017



KONTAKT:

605 45 11 44

www.BC-NEMO.CZ

Cvičení se vydařilo, počasí nám velmi přálo. Nezbyvá než se chystat na to další cvičení.

D. Moravcová, koordinátor PO

Branný den v ZŠ očima žákyně 6. A

V úterý dne 23. května se v areálu školy odehrál „Branný den“ pro 2. stupeň ZŠ. Všichni jsme se těšili, protože to bylo místo učení. Naše třída 6. A, stejně jako ostatní třídy, prošla postupně všechna stanoviště.

Dohromady bylo 5 stanovišť. První stanoviště – Výzbroj armády ČR – bylo umístěno ve velké tělocvičně, kde se také střídalo. Druhé – Historie armády – bylo umístěno v malé tělocvičně. Zde jsme si mohli projít překážkovou dráhu, obléci si vojenský oděv a hodit si granátem na cíl. Třetí stanoviště – Evakuace – bylo umístěno ve vestibulu u nového zadního vchodu. Probírali jsme, co vzít s sebou do evakuačního zavazadla a co dělat, kdybyk evakuaci došlo. Čtvrté – Protichemická ochrana – bylo umístěno ve velké zasedací místnosti. Mohli jsme si vyzkoušet nasazení plynové masky, přičichnout si k čpavku. Páté – Zdravověda – bylo umístěno venku na chodníku u zadního vchodu školy a i v chodbě před tělocvičnami. Venku



jsme „volali záchranku“, uvnitř jsme „resuscitovali“.

Všichni jsme si to moc užili. Branný den by se měl pořádat nejen kvůli tomu, že se neučíme, ale také proto, že jsme se celkem dost důležitých věcí pro život dozvěděli.

Eliška Černá, 6. A

Výtvarná soutěž ve Zlíně

Naši žáci se zúčastnili 9. ročníku výtvarné soutěže O putovní pohár statutárního města Zlína MUDr. M. Adámka na téma „Švédská kinematografie“. Tato soutěž byla



součástí Mezinárodního festivalu filmů pro děti a mládež ve Zlíně. V kategorii dětí ve věku 7–11 let získala 1. místo Magdalena Marková a 3. místo získal Rudolf Bloudek. Cena poroty a velké uznání od výtvarníků v kategorii dětí ve věku 12–15 let byla udělena Marušce Jansové, která si cenu přijela osobně vyzvednout 1. 6. 2017 na slavnostní vyhlášení do zlínského zámku. Naším žákům srdečně blahopřejeme.

Mgr. Lea Zelená

Lexik během letních prázdnin

V červnu jsme zahájili, letošní již pátý, přípravný kurz ke zkoušce pro kvalifikaci Chůva pro děti do zahájení školní docházky. O prázdninách je volnější přístup k lekcím i testům, a proto je možnost se ke studiu ještě přidat a nepropást tak možnost složit zkoušku ještě tento rok.

Profesionální chůva: nové expres kurzy na míru

■ Nově umíme uspořádat expres kurz na míru pro skupinu zájemců, který je v délce 6 a 9 týdnů. Studium je náročnější, protože je obsahově podobné, ale probíhá v kratším čase. Má pouze jeden prezenční den věnovaný první pomoci. Studenti mohou být z celé republiky. Právě nám běží tyto kurzy pro zájemce z Hradce Králové a Ústí nad Labem.

■ Klasický kurz trvá 18 týdnů a také zájemce připraví na státní zkoušku garantovanou MPSV dle Národní soustavy kvalifikací. Složení zkoušky pak umožní absolventům otevřít si vázanou živnost na práci s dětmi mladšími tří let, otevřít si vlastní dětskou skupinu, věnovat se hlídání dětí profesionálně, popřípadě najít uplatnění v jeslích nebo

ve školce. Kurz je převážně formou e-learningu a prezenční dny jsou tři, ty jsou pořádány o víkendech, a to až po prázdninách.

Srpnové doučování a hlídání pro děti

Pokud nemáte na srpen školku nebo jiné hlídání, nově nabízíme program pro předškoláky. Zajímavý program, o který se starají profesionální chůvy, děti mohou navštěvovat pouze dopoledne či celý den po dobu jednoho až tří týdnů.

Pro zklidnění školáků před nástupem do školy a pro zopakování učiva máme tak jako každoročně výuku češtiny a matematiky.

■ Z pohádky do pohádky (rozvojový program pro předškoláky od 3–7 let, 1 až 3 týdny) od 14. 8. do 1. 9. 2017

Lexik
VZDĚLÁVACÍ CENTRUM

■ Rozjezd před školou (čeština a matematika) od 21. do 25. 8. 2017

Přihlášky přijímáme do konce července.

ZÁPIS na jazykové kurzy a přípravu na přijímací zkoušky: 28.–31. 8. 2017

■ Zápis probíhá v tyto dny od 9.00 do 10.00 dopoledne a odpoledne od 17.00 do 18.00.
■ Na jazykové kurzy přijímáme přihlášky mailem na info@lexik.cz během celého srpna.

Další informace a podrobnosti o jednotlivých akcích se dozvíte na našem webu www.lexik.cz. V případě jakýchkoli dotazů pište na info@lexik.cz nebo volejte na telefon 739 035 000.

V červenci máme dovolené a provoz je omezen.

Přejeme krásné prázdniny a těšíme se na vás zase v srpnu.

Za kolektiv Lexiku
Mgr. Lenka Červenková

Ateliér JoE

JUST DO ART

ZÁPIS DO VÝTVARNÝCH KURZŮ
ATELIÉRU JOE NA ŠKOLNÍ ROK 2017/2018:
V NEDĚLI 3. 9. 2017 / 16-18 HODIN
V PONDĚLÍ 4. 9. 2017 / 8-12 HODIN
NEBO BĚHEM LÉTA NA: lada.kk@post.cz

Ateliér JoE – výtvarné kurzy pro děti, studenty a dospělé,
Tyršovo náměstí 1731/9, 252 63 Roztoky,
e-mail: lada.kk@post.cz, tel. 725 069 062

Lada Krupková Křesadlová



Daniela, Eliška Šantorová, 11 let,
kresba uhlím, 2017

Foto: Lada Krupková Křesadlová



Jan, Kateřina Sehaková, 17 let,
kresba uhlím, 2017

Foto: Lada Krupková Křesadlová



Eliška, Kristýna Jelínková, 18 let, kresba uhlím

Foto: Lada Krupková Křesadlová



Jáchym, Kateřina Sehaková, 17 let, kresba uhlím, 2017

Foto: Lada Krupková Křesadlová

INZERCE

LEPŠÍ ZAMĚSTNÁNÍ - LEPŠÍ OBCHODY - S LEPŠÍ ANGLIČTINOU

Kvalifikovaná překladatelka a tlumočnice s dlouholetou praxí nabízí výuku angličtiny pro dospělé na různých úrovních pokročilosti, zaměřením na komunikaci v pracovním prostředí, cestování, obchod, finance.

Vlastní učebna v Roztokách pro 1 až 4 studenty.

Více informací na: www.dialekt.cz

Roztocký minivolejbal v Českých Budějovicích

V TJ Sokol Roztoky děti hrají a trénují minivolejbal již několikátou sezonu a na jejich výkonech je to opravdu vidět. Poté, co si ve středočeském kole Festivalu minivolejbalu roztocké týmy úspěšně vybojovaly nominaci, se naše výprava zúčastnila celostátního kola tohoto turnaje.

Tento vrchol sezony, celostátní kolo Festivalu minivolejbalu, se konalo během druhého červnového víkendu v Českých Budějovicích. Setkala se zde nejlepší družstva z oddílů ze všech koutů republiky – dorazilo 950 hráčů v 261 týmech.

Děti soutěžily v 5 věkových kategoriích (barvách) – žlutém, oranžovém, červeném, zeleném a modrém minivolejbalu. Pravidla jsou Českým volejbalovým svazem vytvořena tak, aby děti mohly hrát již od raného školního věku – aby mohly volejbalově růst, připravovat se na velký šestkový volejbal a přitom je hra bavila. Nejmenší, žluté děti začínají s přehazovanou. Čím starší kategorie, tím je zařazováno více volejbalových prvků, a nakonec, v modrém minivolejbalu, je k vidění volejbal se vším všudy včetně ostrých směrů, chytrých ulívek a neuvěřitelných zákroků v poli.

Roztocký minivolejbal měl zastoupení ve všech kategoriích (žlutý: Barbora Šilhová, Dominik Ferk a Tomáš Juran; oranžový: Kateřina Fleková, Michaela Jakobová a Ivo Humpl; červený: Andrea Cízová, Zuzana Holubová, Lenka Juranová, Helena Králová, Kateřina Lipová; zelený: Barbora Benešová, Pavlína Čížková, Lucie Häcklová, Veronika Kubánková, Anna Novotná, Barbora Rusová, Adéla Sittová; modrý: Barbora Cízová, Adéla Černíková a Natálie Písařová). V pohodové atmosféře turnaje děti předváděly obdivuhodné výkony a zaujetí pro hru. Nadšení jim vydrželo po oba herní dny a s velkou intenzitou prožívaly radost z vítězství i zklamání z proher. Vždy ale bojovaly o každý míč. Snažení nakonec bylo korunováno úspěchem – naprosto fenomenální zelený tým Roztoky A vyhrál zlatou medaili ve své finálové skupině, což zname-

ná, že patří k tomu nejlepšímu, co Česko v zeleném minivolejbalu má. I další roztocké týmy si po skvělých výkonech odvezly domů medaile ze svých soutěžních skupin (další 3 stříbrné) a spoustu skvělých zážitků.

Volejbalový víkend byl navrch obohacen sobotní návštěvou zápasu Světové ligy mužů, v němž se utkal náš národní tým s týmem Nizozemska. Naši volejbalisté v bouřlivé atmosféře, vytvořené minivolejbalisty v hledišti, sice svým soupeřům hladce podlehli, zápal malých fanoušků však vůbec neochladilo. Po zápase davy dětí vtrhly za hráči na palubovku pro podpisy a fotky se svými volejbalovými vzory.

Setkání sportovců takového rozsahu je opravdu velkou událostí, nejen pro děti, ale také pro jejich doprovod – trenéry a nadšené rodiče. Všem zúčastněným hráčům gratulujeme ke skvělému volejbalu a rodičům děkujeme za jejich neutuchající podporu. Také díky ní je zase jedna úspěšná sezona za námi a můžeme se těšit na další.

Eva a Šárka

trenérky volejbalu mládeže TJ Sokol Roztoky u Prahy

KROUŽEK GYMNASTIKY V ROZTOKÁCH U PRAHY

ZAČÍNÁME V ÚTERÝ 5. ZÁŘÍ 2017

TERMINY
 ÚTERÝ: 15:00 - 16:00, věk: 6 - 8 let
 ČTVRTEK: 15:00 - 16:00, věk: 9 - 11 let
 MÍSTO: NOVÁ TĚLOCVIČNA ZŠ ROZTOKY

KROUŽEK VEDE ÚSPĚŠNÝ MLÁDEŽNÍK GYMNASTA MAXIM SAVINOV

HRAVÁ FORMA (PROŽITKOVÉ HRY)

ZÁKLAD PRO VŠECHNY SPORTY

PŘIROZENÝ POHYBOVÝ ROZVOJ (KOORDINACE, RYCHLOST, SÍLA)

ROZVOJ ODVAHY DÍTĚTE

TRIKO V RÁMCI KROUŽKOVNÉHO ZDARMA

PODROBNÉ INFORMACE ZDE:

Kontakt
 Petr Studénka
 tel: 608 551 919
 email: petr.studenka@gmail.com
<http://www.facebook.com/visualsportczechrepublic>

Úspěch roztockého zástupce na Olympiádě Děti a mládeže

Na konci června se v Brně konala 8. letní Olympiáda dětí a mládeže, které se zúčastnili nejlepší sportovci jednotlivých krajů ČR od 12 do 16 let. Soutěžilo zde 3623 účastníků ze 22 sportovních odvětví v 91 disciplínách.



Celkovým vítězem Olympiády se stal Jihomoravský kraj, 2. místo obsadil kraj Praha a 3. příčka patřila Středočeskému kraji. Ve florbalovém turnaji získal

v barvách Středočeského kraje zlatou medaili i reprezentant Roztok Ondřej Papoušek (č. 29), hráč Tatranu Střešovice.

Lucie Tomsová

Konec fotbalové sezony 2016/17

Dobrý den, vážení příznivci roztockého fotbalu, ale i všichni ostatní. Právě skončila fotbalová sezona 2016/17. Naše mužstva si vedla se střídavými úspěchy.



„A“ mužstvo na poslední chvíli zachránilo okresní přebor, „B“ mužstvo a dorost skončili ve spodní části svých soutěží. U všech těchto týmů jsme se potýkali s velice úzkým hráčským kádrem, navíc nás brzdily zdravotní problémy některých hráčů. Všem ale patří dík, dělali, co mohli, na víc to však tentokrát nebylo. V příští sezoně to bude určitě lepší. Ovšem už bez dorostu, kde nám v podstatě „došli“ hráči této věkové kategorie a my bychom prostě neměli v příští sezoně s kým za dorost hrát. Věřím, že nám dorostou mladí fotbalisté a dorost do soutěží opět přihlásíme.

Hodně radosti nám naopak udělali naši nejmladší fotbalisté. Mladší žáci dlouho bojovali o prvenství ve své skupině, starší přípravek pomalu prodává to, k čemu ji trenéři poslední rok vedou, a mladší přípravek svoji skupinu vyhrála a ani ve finálovém turnaji nám ostudu rozhodně neudělala. Zkonsolidovali jsme trenérské týmy u všech těchto kategorií, stále nám přibývají noví hráči, takže o budoucnost fotbalu v Roztökách nemusíme mít rozhodně obavy.

Jediné, co nás trápí stále víc, je nedostatečné zázemí a chybějící tréninkové prostory. Na fotbalové hřiště už se spolu s atlety nemůžeme normálně vejít. Musíme vážně hledat možnosti, jak tuto situaci řešit. Určitě ve spolupráci s městem a Sokolem Roztoky.

Nábor mladých fotbalistů

Ve středu 14. 6. proběhl na hřišti v Roztökách nábor mladých fotbalistů. Očekávali



jme účast tak 15 až 20 dětí. Skutečnost ale předčila veškerá naše očekávání. Na nábor se dostavilo 40 malých kluků a holek spolu se svými rodiči. Na vlastní kůži si vyzkoušeli fotbalový trénink i jiné hry, které pro ně naši trenéři spolu s mladšími žáky připravili. Téměř všichni se okamžitě hlásili k nám do oddílu. Vzhledem k tomu, že se přihlásilo i několik dětí ročníků 2012–2013, zřídíme pro ně, po dohodě s trenéry, fotbalovou miniškoličku. Hledáme tatínky nebo i maminky, kteří by se chtěli na fotbalové přípravě těchto nejmenších spolu s námi podílet. Znamená to ovšem opravdovou nutnost dalších tréninkových prostor.

Zahraníční turnaje

Naši mladší žáci a mladší přípravek se pravděpodobně poprvé v historii klubu zúčastnili mezinárodních fotbalových turnajů v Německu. Všem se to moc líbilo, kluci byli nadšení, a tak určitě počítáme s účastí i na dalších podobných turnajích. Do Německa jsme ostatně obdrželi pozvánky

i na příští ročník. Tam by tentokrát jela i starší přípravek.

Komentáře trenérů k turnajům:

Ve dnech 4. 6. a 5. 6. 2017 se naše kategorie mladší přípravek a mladších žáků zúčastnili turnaje v německých Drážďanech.

Petr Studénka, trenér mladších žáků: *V první řadě bych chtěl poděkovat klubu, že umožnil oběma kategoriím tento turnaj sehrát. Byla to pro kluky cenná zkušenost a první dotyk ze zahraničním fotbalem. Turnaj jsme odehráli se ctí a ze 6 zápasů jsme 2 utkání vyhráli a obsadili jsme 15. místo. Je třeba říct, že jsme hráli turnaj ročníků 2004 a převážná část týmu byla narozená v ročnících 2005 a 2006, což nás limitovalo směrem k lepšímu umístění. Klukům patří velká pochvala za bojovné výkony a za bezproblémové chování po celou dobu turnaje. Těšíme se na další podobnou akci.*

Radek Bárta, trenér mladší přípravek: *V neděli 4. 6. odehrála mladší přípravek turnaj v Drážďanech. Jednalo se o memoriál Erhardta Porodzika. Kluci odehráli v základní skupině čtyři zápasy. Tři zápasy byly vyrovnané, ale v posledním narazili na tým páté nejvyšší německé soutěže, kde se naplno projevila kvalita soupeře. Nicméně postoupili ze skupiny a hráli o konečné umístění v turnaji, o 13.–16. místo, kde nakonec vybojovali 14. příčku. Závěrem bych chtěl klukům poděkovat za to, jak reprezentovali naše město, český fotbal a vypořádali se s podmínkami německého fotbalu, které jsou odlišné od toho českého (velikost hřiště, herní systém i taktika německých týmů). Hráli zde poprvé, takže klobouk dolů a přejeme další skvělé zkušenosti a zážitky, které náš fotbal určitě potřebuje.*

Dokopná 2017

Na závěr každé sezony pořádáme již tradiční DOKOPNOU. Stejně tomu bylo i letos. Přes den proběhl fotbalový turnaj, kterého se zúčastnilo nejenom několik mužstev z Roztok, ale i 3 mužstva z Prahy. Pod vedením profesionálních rozhodčích a za úmorného vedra proběhlo vše ke spokojenosti všech zúčastněných. Vítězství obhájil Kapi team, i když se štěstím na pokutové kopy nad týmem Šťastných dětí. Třetí místo, opět na penalty, obsadilo opět mužstvo dětí, tentokrát ale Husákových. Čtvrté skončilo mužstvo trenérů a tatínků našich malých fotbalistů. Dík ale patří →

všem zúčastněným i pořadatelům, vedro bylo opravdu úmorné.

Koncert skupiny TYP

Po skončení turnaje začala ta příjemnější stránka, koncert skupiny TYP. Pro diváky bylo připraveno občerstvení v podobě chlazených nápojů, grilovaného masa i klobás. Počasí přálo, takže jsme pouze čekali, kolik lidí přijde. Přišlo jich 250. To je sice krásné číslo, ale na město Roztoky, dle mého názoru, přece jen malé.

Událost podobného rozsahu, navíc za krásného počasí, se v centru Roztok zase tak často nekoná. Někteří lidé si myslí, a ten názor jsem slyšel, že je to „mejdan“ roztockého Áčka, tak co by tam dělali. Další jsou za takového počasí na chatách, chalupách, výletech. Tomu rozumím. Je zde ale stále ještě mnoho těch, kteří jsou o víkendu v Roztokách, ale raději sedí doma. Pravda, měli jsme trochu konkurenci v TV utkání naší reprezentace do 21 let.

Neděláme tento koncert pouze pro fotbalisty, ale pro celé Roztoky. Přišlo mnoho lidí všech věkových kategorií a ohlasy byly velmi příznivé. Nevadí. Příští rok akci zopakujeme, snad bude účast ještě lepší.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří se okolo fotbalu v Roztokách točí, všem sponzorům, městu Roztoky, Sokolu Roztoky i všem fanouškům za podporu a trpělivost.

Ing. Tomáš Novotný

Úspěchy tenisových družstev a letní kurzy

Květen a červen jsou tradičně měsíce tenisových „mistráků“, tedy utkání družstev. I my jsme postavili tři dětská družstva, která napříč Středočeským krajem reprezentovala náš klub SK Žalov.

Minitenisté (ročník 2010 a mladší) hráli ve složení Mátá Černý, Fíla Šebek, Tereška Kvíčalová a Sára Bohatová a umístili se na krásném třetím místě se skóre 27:27. V Babytenisu hrají vždy čtyři děti nezávisle na pohlaví... Nás reprezentovala tato šestice: Maruška Jarolímková, Vikča Jílková, Šárka Šrámková, Domča Křížová, Martin Šebek a Péťa Kvíčala. Po skvělém rozjezdu skončili nakonec čtvrtí se skóre 45:25. Mladší žactvo bylo ještě blíže postupu, ale nakonec se zápasovým skóre 32:22 a 10 body skončilo 2 body za vítězným Rakovníkem na druhém místě.



Od žáků jsou již družstva složena vždy z dvou dívek a čtyř chlapců – naše sestava: Pepa Jarolímek, Dan Červenka, Max Lukeš, Štěpán Štengl, Luky Vrána, Ivan Sydorkin, Míša Cyrani, Sára Farfánová, Kiki Steinerová, Helča Králová.

Všem dětem děkujeme za reprezentaci a gratulujeme k předváděným výkonům.

Chcete-li také hrát za naše družstva, přihlaste se na tréninky – trénujeme děti i dospělé. Abyste zjistili, jestli je tenis pro Vaše dítě to pravé, můžete zkusit jeden z našich prázdninových kurzů na Žalově – <http://www.tenis-skola.cz/sportovni-akce/akce/>.

Přeji všem úrodný srpen!

Jan Šrámek
Tenis Žalov

Soukromá inzerce

■ Hledám jeden pokoj Roztoky a okolí se společným použitím kuchyně a příslušenství. Vítaná osoba, která kvůli zdraví potřebuje pobyt u moře v létě u mě na Istrii. Tel. 721 724 548

■ Hledám sympatickou ženu, která by ráda trávila léto u mě u moře na Istrii. Jsem moudrý, inteligentní sportovec, je mi 71 let (ale cítím se na 20 let). Láska je život. Tel. 00385 0989767549, 733 298 507

■ Hledám k pronájmu v Roztokách – garáž, nebytový prostor nebo pokoj v přízemí s venkovním vstupem, za účelem uskladnění krabic. Nabídky prosím na tel. 603 402 661 nebo na e-mail boru.r@seznam.cz

■ Prodám družstevní byt v osobním vlastnictví 3+1, I. kategorie o celkové výměře 66,25 m². K bytu patří sklep č. 23. Panelový dům je zateplen, má nová plastová okna,

posuvnou a prosklenou lodžii, nové bytové vchodové dveře a nový výtah. Jádrem je původní. Cena 1 700 000 Kč. Dohoda možná, prodej spěchá. Tel. 604 921 990. Realitní kanceláře ať nevolají!

■ Pronajmu rodinný domek se zahradou v Roztokách na Vrškách, po celkové rekonstrukci, 2 + malá kuchyňka, 56 m², nájemné 11 000 + energie. Tel. 604 931 850

■ Prodám tříkolku pro seniory. Tel. 721 089 253

■ Mladá rodina koupí byt v Roztokách 3+kk/3+1 s balkonem do 4 mil. Tel. 725 179 965

■ Hledáme pronájem garáže, dlouhodobě, za rozumné peníze. Preferujeme nevyužívanou garáž přímo u domu. Potřeba přístupu cca 2krát za měsíc, v letním období o něco častěji. Sloužila by jako sklad voďáckého a turistického materiálu našeho

spolku. Asociace TOM ČR e-mail: omaneck@tom.cz, tel. 220 910 460, (602 348 767)

■ Nabízím soukromé lekce fitness a posilování. Tel. 607 629 024

■ Rodina se dvěma dětmi koupí v Roztokách 3+1 (3+kk) do 4 mil. Jsme přímí zájemci. Tel. 602 155 656

■ Pronajmu mezonetový byt 3+kk, 57 m², Masarykova ul., volný od srpna. Cena: 13 500 Kč/měsíc vč. poplatků. Tel. 602 968 411

■ Prodám malé (3,90 kg) bomby na propan-butan s dvouvařičem a stolní lampou na plyn. Vhodné pro stanování či chatu, cena dohodou. Tel. 220 563 069

Vážení inzerenti,

naší snahou je, aby váš inzerát byl maximálně účinný, proto velmi dbáme na jeho tiskovou kvalitu. K tomu ale potřebujeme vaši spolupráci. Věnujte prosím před zasláním podkladů pro vaši inzerci pozornost níže uvedeným technickým parametrům, bez jejichž dodržení nemůžeme zaručit kvalitu vaší prezentace a tím i její účinnost.

HOTOVÉ PODKLADY:

- Adobe Acrobat - ve formátu PDF v tiskové kvalitě (nastavení komerční tisk, obrázky rozlišení 300 dpi, texty v křivkách). Bez přímých barev.
- Doporučená minimální velikost písma je 6 bodů.
- Velikost zpracovaného inzerátu musí přesně odpovídat rozměru uvedenému v objednávce. Podklady nelze dále upravovat.

PODKLADY PRO DALŠÍ ZPRACOVÁNÍ:

■ Dodání loga

- a) v křivkách Adobe Illustrator a PDF (texty převést do křivek nebo přiložit fonty, barvy CMYK)
- b) v rastru TIFF a JPEG rozlišení 600 dpi (barvy CMYK). Při nedodržení barevnosti CMYK neručíme za správnou barevnost loga. Barvy nesmí klesnout pod 5 % jednotlivého CMYK.

■ Dodání obrázků

- a) ve formátu EPS, TIFF a JPEG v rozlišení min. 300 dpi, barvy CMYK (min. velikost u barevné fotografie JPEG je 315 kB a u TIFF 1,3 MB)
- b) kvalitní fotografie (maximální použití je do 100 % velikosti fotografie)

Při nedodržení zde uvedených technických specifikací budou podklady vráceny k přepracování. Nepoužitelné jsou obrázky a loga ve formátu DOC, GIF, PPT či v nízkém rozlišení.

INZERCE 1/4
185 x 62 mm

INZERCE 1/4
90 x 129 mm

INZERCE 1/3
185 x 84 mm

INZERCE 1/3
58 x 262 mm

INZERCE 1/2
185 x 129 mm

INZERCE 1/2
90 x 262 mm

INZERCE 1/1
185 x 262 mm
(zrcadlo)

INZERCE 1/1
210 x 297 mm
(+ 5 mm na spad)

PŘIPRAVTE SE NA LÉTO!

Kompletní servis autoklimatizací,
servis, opravy, plnění, dezinfekce.



**auto
houser** 

Objednání servisu klimatizace:

Miroslav Vejhora +420 731 862 462

Tomáš Pražák +420 603 172 954

PNEUSERVIS: +420 220 911 128 | AUTOSERVIS: +420 233 910 042 | PRODEJNA: +420 220 515 853

Prodej pneu a disků za internetové ceny!

www.superpneu.cz

www.autohouser.cz